

JEVANĐELJE U POSLANICI GALATIMA

Pouka za mlade

Oktobar, novembar, decembar 2011

Sadržaj:

1.	Pavle, apostol neznabozaca	4
2.	Pavlov autoritet i jevanđelje	13
3.	Jedinstvo jevanđelja	22
4.	Opravdanje samo verom	31
5.	Starozavetna vera	40
6.	Prioritet obećanja	49
7.	Put prema veri	58
8.	Od robova do naslednika	67
9.	Pavlov pastirski poziv	76
10.	Dva zaveta	85
11.	Sloboda u Hristu	94
12.	Živeti po duhu	103
13.	Jevanđelje i crkva	112
14.	Hvaliti se krstom	121

JEVANĐELJE U POSLANICI GALATIMA, Grupa autora
Broj 4/2011.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu
www.subotnaskola.org

Odgovara:

Igor Bosnić

Saradnica na ovom izdanju:

Tamara Babić

Izdaje:

TIP PREPOROD, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,
11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:

»Preporod«, Beograd, 2011.

Tiraž: 350

Na osnovu mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SRS broj 413–133/72–02 od 19. III 1973. godine oslobođeno plaćanja osnovnog poreza na promet

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba da zname

Biblijske pouke za mlade zasnovane su na uverenju da je Božja reč sila koja menja i da je grupno proučavanje važan način dobijanja te sile. Svrha biblijskih pouka za mlade je da se mladim adventistima sedmoga dana pruži sredstvo za predano proučavanje zajedničkih tema o kojima će moći da razgovaraju svake sedmice u subotnoj školi. Mnogi koji proučavaju biblijske pouke za odrasle otkrivaju da ovo izdanje za mlade obogaćuje proučavanje biblijskih pouka jer one obrađuju iste teme i zato mogu da posluže kao dodatno gradivo.

Četiri stotine mlađih adventista učestvuje u pisanju biblijskih pouka za mlade svake godine. Široki izbor i povremeno ponavljanje sadržaja odražava veliku raznolikost njenih pisaca širom sveta i kako oni pojedinačno doživljavaju temu koju proučavaju. Štampa se oko 70.000 primeraka biblijske pouke za mlade.

Smernice za proučavanje

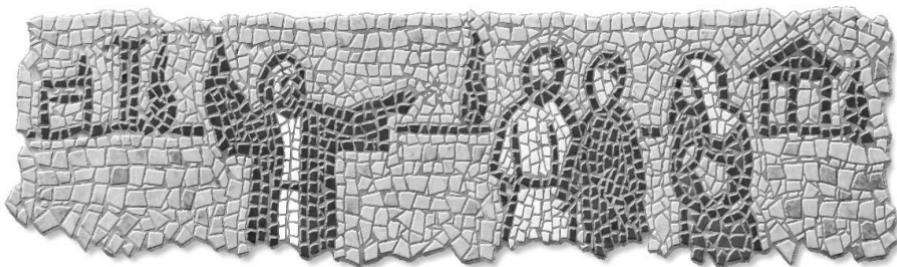
1. U molitvi otvorite svoj um za vođstvo Svetog Duha dok proučavate.
2. Biblijski izvori na kojima se zasniva pouka za određenu sedmicu štampani su boldiranim slovima u delu pouke nazvanom »Logos«. Pročitajte sve tekstove.
3. Biblijski izvori za određenu sedmicu obično su podeljeni na delove na stranicama »Logosa«. Pri proučavanju ovih delova pažljivo pročitajte biblijske tekstove koji se nalaze pored naslova pre nego što pročitate komentare ispod tih naslova.
4. Čitajte druge delove tokom sedmica sa stanovišta koje ste stekli na temelju ličnog proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imajte na umu ciljeve pojedinih delova biblijskih pouka:
  - »Uvod« – oblikovan tako da podstakne vaše interesovanje i usmeri razmišljanje na temu sedmice.
  - »Logos« – vodič za direktno proučavanje biblijskih tekstova za tu sedmicu.
  - »Svedočanstvo« – stavovi Elen Vajt u odnosu na temu pouke.
  - »Dokazi« – pristup pitanjima koja su postavljena u pouci s istorijskog, naučnog, filozofskog ili teološkog stanovišta.
  - »Primena« – kako da misli izložene u pouci primenite u svakodnevnom životu.
  - »Razumevanje« – lični stavovi u odnosu na pouku, a svrha je da podstakne na dalje razmišljanje i razgovor.
  - »Istraživanje« – obaveštava čitaoca o mnoštvu podsticajnih, kreativnih načina za istraživanje teme sedmične pouke.

Biblijske pouke za mlade i Crkva: Biblijska pouka za mlade je odobrena od strane Generalne konferencije. Ona podržava verovanja Crkve adventista sedmog dana. Ipak, njen sadržaj ne treba smatrati službenim izjavama crkve.

Pouka 1

---

od 24. do 30. septembra 2011.

Pavle, apostol neznabožaca

»A kad čuše ovo, umukoše, i hvaljahu Boga govoreći:
dakle i neznabošcima Bog dade pokajanje za život«
(Dela 11,18).

Džejms je zaista želeo da bude astronaut. Čitao je o putovanjima u svemir i svemirskim brodovima. Kupio je kostim koji je izgledao kao pravo svemirske odelo. Gledao je dokumentarne filmove o istraživanju svemira. Bio je u prilici da na jednom od svojih časova intervjuje čoveka zaposlenog u agenciji NASA. Čak je posetio i Svetiški centar Kenedi u Kejp Kanaveralu.

Džejms je znao mnogo o svemirskim brodovima, astronautima i fizici. Kada je obukao svoj skafander, izgledao je baš kao astronaut. Ali, on nije bio to. Slično tome, mi se možemo oblačiti kao hrišćani, govoriti kao hrišćani i čitati sve moguće knjige o hrišćanstvu. Možemo posećivati Subotnu školu, prisustvovati crkvenim službama svake Subote i družiti se samo sa hrišćanima. Međutim, ako Hristos nije centar našeg života, bićemo isti kao Džejms – izgledaćemo kao nešto što nismo.

Usredsređivanje na ono što je spolja vodi ka mrtvoj religiji. Mi se ne ponašamo kao hrišćani da bismo bili hrišćani. Mi se ponašamo kao hrišćani zato što jesmo hrišćani, novo stvorenje u Hristu, kroz veru u Isusa.

Gospod se javio Savlu kada je krenuo iz Jerusalima u Damask da bi istrebio hrišćane. Savle je bio posvećeni Jevrejin koji je verovao u važnost držanja zakona, kao i u važnost pripremanja naroda za susret sa Mesijom koji je trebalo da dođe kako bi obnovio Izrael. Međutim, njegov susret sa Gospodom pomogao je Pavlu da uvidi tri stvari. Prvo, Mesija je već došao i On je živ. Drugo, pozvan je da bude Hristov ambasador umesto progonitelj hrišćana. Treće, doslovni Izrael nije imao isključivo pravo na poruku jevanđelja.

Usredsređivanje na ono što je spolja vodi ka mrtvoj religiji.

U nastojanju da dopre do neznabogača u Galatiji, Pavle je shvatio da poenta nije u tome da hrišćani iz jevrejskstva zahtevaju od hrišćana iz paganstva da drže Mojsijev zakon. Razumeo je da dobra dela ne vode ka spasenju, već da su rezultat spasenja, i da je jedini način da se spasemo – da imamo veru u Hrista i Njegovu pravednost.

Nama je potrebno iskustvo obraćenja slično Pavlovom. Potrebno nam je da sretnemo živog Hrista. A onda – treba da postanemo Njegovi ambasadori.

ODGOVORITE

1. Kakva je razlika između toga da se izgleda kao hrišćanin i da se bude hrišćanin?
2. Kako mi možemo biti Hristovi ambasadori?

Stiven Manukian, Evjon, Indijana, SAD

Ugroženi jevanđeljem (Dela 6,9-15; 15,1-5)

Mnogi Jevreji i njihovi verski poglavari doživljavali su jevanđelje Isusa Hrista kao pretnju, jer su verovali da ono ugrožava njihove običaje i način života. U Delima 6,9-15, čitamo kako su članovi izvesnih sinagoga bili protiv Stefana jer je govorio ono što je za njih predstavljalo bogohuljenje. Otišli su čak tako daleko da su angažovali lažne svedoke koji su izjavili kako je Stefan rekao da će Isus razoriti Hram i promeniti običaje koje im je dao Mojsije.

Dela 15,1-5 pokazuju da su mnogi od prvih jevrejskih hrišćana insistirali na tome da i Jevreji i pagani moraju da se obrežu i drže Mojsijeve zakone kako bi bili spaseni. Pavle i Varnava su se usprotivili takvom verovanju. Pitanje o tome da li novi vernik mora da se obreže stiglo je čak do Petra i apostola koji su boravili u Jerusalimu (stihovi 6-11).

Pavlova misija među neznabоćima podrazumevala je i kontekstualizaciju, to jest uzimanje u obzir specifičnosti njihove kulture (1. Korinćanima 9,19-23). Njega je zanimalo da predstavi Hrista i samo Hrista. Jevrejski žrtveni sistem ukazivao je na Hrista i doživeo je ispunjenje Njegovim utelovljenjem, životom, smrću i vaskrsenjem. Tip se sreo sa antitipom. Simboli nisu predstavljali sredstvo spasenja. Spasenje se može postići jedino kroz Hrista. Mnogi od prvih vernika bili su, u stvari, obraćeni Jevreji (Dela 6,7), i očuvanje običaja proizašlih iz Mojsijevog zakona izgledalo im je isto toliko važno kao i prihvatanje Hrista. Pavle je, međutim, hrabro tvrdio da se ljudi spasavaju jedino verom u Isusa, a ne legalizmom koji je izgleda preovladavao u judaizmu tog vremena (Galatima 5,5.6). Poslanica Galatima je jedno podsticajno pismo koje ističe opravdanje verom i suprotstavlja se iskvarenom jevanđelju koje se usredsređuje na dela umesto na Hrista.

Pozvan da propoveda neznabоćima (Dela 9,1-9; 11,19-21)

Pavlovo oduševljenje za opravdanje verom bilo je, nesumnjivo, delimično zasnovano na njegovom ličnom iskustvu obraćenja. S obzirom da je bio posvećeni Jevrejin i farisej i revnosni progonitelj prve hrišćanske Crkve, poznavao je suviše dobro opasnosti legalizma i oslanjanja na svoju sopstvenu pravednost (Filipljanim 3,2-6).

U Delima 9,1-9, vidimo Pavla koji putuje u Damask da bi iskorenio hrišćanski pokret u tom gradu. Međutim, Isus je prekinuo njegovo putovanje. Kao farisej, Pavle je verovao da se čovek spasava držanjem zakona. Prilikom ovog dramatičnog susreta on je, zapravo, počeo da shvata pravu prirodu spasenja.

Tokom tri dana koliko je bio bez očinjeg vida, Pavle je patio u tišini i mruku preispitujući svoju dušu i kajući se. On nije mogao da se seti mesijanskih proročanstava, da ih primeni na Isusa iz Nazareta i da sagleda sopstvenu

prošlost u svetu svojih novih ubeđenja. Kako velika mora da je bila njegova patnja, kako vatrene njegove molitve za oproštaj, kako sladak dar Hristovog ličnog oproštenja.¹ Do trenutka kada mu se vid vratio, a on postao ispunjen Duhom Svetim, njegova odbrana judaizma okrenula se naglavačke i on je postao jedan od najvećih jevanđelista za Hrista. Njegov lični susret sa Isusom, na putu za Damask, definisao je njegovu službu. Bog je upotrebio Pavla da doneše isceljenje neznabošcima, a sada i nama (Rimljanim 11,13; Efescima 3,8).

Ne sudi da ne budeš osuđen (1. Samuilova 16,7; Matej 7,1)

U 1. Samuilovoju 16,7 Bog kaže Samuilu da ljudi gledaju na spoljašnji izgled, ali On gleda na srce. Konačno, Bog želi religiju srca. Naše ponašanje je samo simptom stanja našeg srca. Usredsređenost na spoljašnje ponašanje vodi samo u licemerje, isto ono licemerje zbog kojeg je Isus opomenuo fariseje: »Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što ste kao okrećeni grobovi, koji se spolja vide lepi a unutra su puni kostiju mrtvačkih i svake nečistote. Tako i vi spolja se pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemerja i bezakonja« (Matej 23,27.28).

U Mateju 7,1, Hristos nas upozorava: »Ne sudite da vam se ne sudi«. Mi sudimo jedni drugima kada upoređujemo svoje ponašanje sa tuđim. To nam lako prelazi u naviku kada propustimo da se usredsredimo na Hrista. Umesto da se usredsredimo na sebe i na greške onih oko nas, svu svoju pažnju treba da usmerimo na svog Spasitelja. Prava promena može da se odigra jedino kada okrenemo svoj pogled ka Njemu (2. Korinćanima 3,18). Vera u Njega je to što nas, zapravo, menja.

Pavle savetuje Galaćane da se usredsrede na Isusa. Snažna vera koja ima silu da nas menja je ono što unosi Njegovu pravednost u naš život. Sve dok ne budemo imali svoj lični susret, svoje iskustvo sa vaskrsim Gospodom na putu za Damask, mi nećemo moći u potpunosti da razumemmo razmere svog sopstvenog licemerja i veličinu Hristovog zadirajućeg staranja za naše skoro beznadežno stanje. To je iskustvo koje Pavle objavljuje i nudi u Hristu preko Poslanice Galatima.

**Tokom tri dana koliko
je bio bez vida, Pavle je
patio u tišini i mraku.**

ODGOVORITE

1. Kako biste opisali svoj put vere?
2. Kako Bog može da upotrebí vaš put vere da bi propovedao drugima?
3. Na koje sve načine pokazujete da ste skloni da sudite drugima, ili da ne uspevate da se usredsredite na Hrista?

Džil Manukian, Ejvon, Indijana, SAD

1The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 231.

Pavle je u jednom trenutku bio zalutala ovca iz Hristove parabole. Ako smo prihvatali Hristovo otkupljenje, onda smo i mi, isto tako, u jednom trenutku bili kao ta zalutala, uzdrhtala ovčica. Kako sada, pošto smo otkupljeni, gledamo na one koji su još uvek izgubljeni?

»Kao što pastir voli svoje stado i ne može da ostane miran ako mu samo jedna nedostaje, isto tako, ali u beskrajno većoj meri, Bog voli svaku izgubljenu i odbačenu dušu. Ljudi mogu odbaciti Njegovu ljubav, mogu od-lutati od Njega, mogu izabrati drugog gospodara; oni pripadaju Njemu i On če zna da ih vrati k sebi.«¹

Zapazite kako naš Pastir postupa prema spasenoj ovčici: »S velikim olakšanjem osluškuje iz daljine njen jedva čujni poziv. Idući za zvukom, penje se uz strme padine, dolazi do same ivice ponora... U svojoj radosti uzima stvorene koje drhti na svoje rame; ako je ozleđena ili ranjena, uzima je na ruke, pritiska na svoje grudi da je toplina njegovog srca vrati u život. Pun zahvalnosti što njegova potraga nije bila užaludna, nosi je u tor.«

Priča ne govori o neuspehu, već o uspehu i radosti izbavljenja... Hristos će izvući iz ponora pokvarenosti i iz trnja greha sve koji žele da budu izbavljeni.

**»Klonula dušo,
ohrabri se...«** Klonula dušo, ohrabri se... Nemoj misliti da će ti Bog možda oprostiti prestupe i udeliti dozvolu da se nađeš u Njegovom prisustvu. Bog je učinio prvi korak. Dok si se još nalazila u stanju pobune protiv Njega, On je krenuo da te traži. Ostavio je devedeset i devet i krenuo u divljinu vođen nežnim pastirskeim srcem da nađe onu koja se izgubila. Dušu, ozleđenu i ranjenu, na ivici smrti, uzima u naručje svoje ljubavi i radosno nosi u siguran zaklon svoga torna.«²

ODGOVORITE

1. Kako je Ananija u prvom trenutku reagovao kada mu je Gospod rekao da ide do te davno izgubljene ovce, Savla? (Dela 9,13-15) Kako je Hristos, u ovom tekstu, ponovio Ananiji istu pouku koju možemo izvući iz parbole o izgubljenoj ovci?
2. Koji je vaš ideo u spasavanju Božijih izgubljenih ovaca?

Sandra Prevost, Ejvon, Indijana, SAD

1 Pouke velikog Učitelja, str. 122.

2 Isto, str. 123,124.

Posle Isusovog poziva Pavlu da svedoči neznabоšcima, on je često dolazio u sukob sa ljudima koji su imali predrasude prema neznabоšcima i koji su običaje i ceremonijalne zakone smatrali ravnopravnim sa jevandeljem (Galatima 2,11-16). U poslanici Galatima on obrazlaže šta je to što ga čini sposobnim za rešavanje ovih problema. Isto tako, spremno se ograđuje od bilo kakvog samovoljnog preuzimanja apostolske službe, izjavljujući da je postao apostol »kroz Isusa Hrista i Boga oca« (Galatima 1,1).

Pre nego što im je uputio opomenu, Pavle je požurio da ohrabri hrišćane iz Galatije, primenjujući melem blagodati i mira koji proističe iz jevandelta (Galatima 1,3). Možda je milost koju je Hristos pokazao prema njemu na putu za Damask pomogla Pavlu da bude milostiv prema onima koje je želeo da pridobije za Božje carstvo.

Pavle ukazuje na pogrešno razumevanje zakona, što je dovelo do kvarenja jevandelta koje donosi blagodat i mir, a u isto vreme izriče prokletstvo nad svakim ko propoveda lažni oblik jevandelta. Pavle je bio tako otvoreno strog u obraćanju donosiocima lažnog jevandelta zato što je mogao da posvedoči o preobražavajućoj prirodi neiskvarenog jevandelta u svom sopstvenom životu. Od svih ljudi, on je najbolje poznavao opasnosti farisejskog pristupa jevandelu (Dela 6,9-15). Stoga je, sa autoritetom i ljubavlju, propovedao istinu o spasenju.

I Pavle i Jovan su izjavili da njihova poruka o čistom i večnom jevandelu potiče iz istog Izvora – »otkrivenjem Isusa Hrista« (Galatima 1,12; Otkrivenje 1,1). Poslanica Galatima je jasan dokaz u prilog spasenja verom nasuprot delima. Ona je poziv na neiskvareno jevandelje, snažno, životodavno i preobražavajuće po svojoj prirodi. Druženje sa Pavlom kroz Poslanicu Galatima i prianjanje uz principe koji se u njoj nalaze može nam podariti Enohovo iskustvo; njegov hod sa Bogom odveo ga je do destinacije kojoj svi mi težimo (1. Mojsijeva 5,22,25).

ODGOVORITE

1. Da li je »čudo« iz Galatima 1,6 očigledno u adventizmu danas? Ako jeste, navedite neke primere toga kako smo skrenuli sa puta, kako se »odvraćate na drugo jevandelje od onoga koji vas pozva blagodaću Hristovom«.
2. U Galatima 1,7 Pavle spominje izvrnuto jevandelje koje neki propovedaju. Šta je to izvrnuto jevandelje i kako se ono propoveda danas? Kako bi »jevandelje prosperitet« i »promjenjen« pogled na božansko stvaranje moglo postati deo ovog izvrnutog jevandelta?

Akila Kroford, Indianapolis, Indijana, SAD

Pavle je morao da zakorači izvan zidina judaizma i Mojsijevih zakona da bi razumeo pravo značenje spasenja i da bi to preneo drugima. Ja sam takođe bio toliko utvrđen unutar zidina svoje crkve da nisam poznavao nijednog »neznabušca«, niti sam imao priliku da nekog upoznam. Sa 11 godina otpočeo sam svoj život unutar adventističkog obrazovnog sistema. (Počeo bih i ranije, ali naša crkva nije imala školu kada sam bio mlađi.) Ostao sam unutar tog sistema dok nisam diplomirao na koledžu. Tome je sledilo 17 godina rada u zvanju pastora/kapelana. U retkim prilikama kada bih sreću nekog »neznabušca«, nisam imao pojma šta da kažem ili uradim.

Nakon 27 godina školovanja i zaposlenja u okviru crkve, počeo sam da radim u svetu. Od tada sam dosta naučio o tome kako treba raditi sa ljudima i kako se povezati sa onima koje ne poznajete da biste unapredili svoj posao. Verujem da bi sledeći principi koje sam otkrio mogli da se primene i na našu misiju zadobijanja ljudi za Boga:

Da bi jedan odnos napredovao, moramo biti iskreni.

Sve se svodi na odnose. Teško je uticati na nečiji život ako nemate pozitivan odnos sa tom osobom. Imao sam poteškoća da prodam nešto nekome ko nije htelo da mi posveti svoje vreme. Isto tako, znam da nikad neću zadobiti nekoga za Boga ako me ta osoba ne poštuje. Prvo moram da im postanem prijatelj, što znači da moram da ih upoznam.

Budite iskreni. Da bi jedan odnos napredovao, moramo biti iskreni. Treba da budemo realni i dozvolimo toj realnosti da odražava Boga koji živi u našem životu.

Stavite potrebe drugih na prvo mesto. Ništa ne prenosi našu poruku tako dobro kao kad pitamo nekoga šta možemo učiniti za njega. Moramo biti spremni da se sklonimo u stranu i dozvolimo Bogu da nam pomogne da dopremo do drugih. Na taj način možemo postati Božja ruka nekome ko Ga nikad nije video, ili Ga bar nije video u pozitivnom svetlu.

RAZMISLITE

1. Setite se petoro ljudi za koje smatrate da nemaju spasonosni odnos sa Isusom Hristom.
2. Smislite način na koji biste mogli da razvijete bliži odnos sa njima.
3. Već danas počnite da utičete na njihov život na takav način da oni požele da saznaju šta je izvor vaše radosti, sreće i vaše nade!

Nil Ričmond, Ejvon, Indijana, SAD

Dok je Savle putovao za Damask, verovatno je razmišljao o svim onim ljudima koje će vratiti u Jerusalim da bi im sudio za njihov zločin protiv Mojsijevog zakona i Izraelovog Boga. S obzirom da je upravo bio svedok Stefanove smrti kamenovanjem, verovatno je imao osmeh na licu i prosto je koračajući poskakivao, potpuno siguran u svoj stav u pogledu zakona.

»Tomas« je poхађао subotnu školu otkad zna za sebe. On je stub svoje crkve. Prisustvovao je svakom odboru i sastanku koji je ikad održan, prošao sve nivoje subotne škole i obavljao svaku crkvenu službu osim službe pastora. On veruje da je njegova dužnost da posavetuje vernike koji se ponašaju na način koji se smatra neprihvatljivim u pravoj Božjoj crkvi. Vernici koji nisu spremni da se menjaju? Pa, njima nije ni mesto ovde! On sve to čini sa osmehom na licu i pesmom u srcu, jer, kao i Savle, i on misli da je potpuno pravedan i besprekoran u svojoj misiji.

Čak i pre Hristovog rođenja bilo je Božjih sledbenika koji su koristili Njegov zakon kao oružje protiv onih koji ga nisu tumačili i shvatili na isti način kao oni. Isusovi najveći zemaljski neprijatelji često su bili ljudi iz Njegovog naroda, koje je više zanimalo da slede slovo zakona a da prokljuju svakog ko tako ne čini.

Tokom istorije hrišćanske Crkve rasprava o mestu Božjeg zakona u nečijem hrišćanskom iskustvu bila je uzrok kontroverzi i podela među hrišćanima i najveća smetnja širenju pravog jevanđelja među nevernicima. Za novog vernika nema ničeg što više zbunjuje i obeshrabruje nego da prisustvuje raspravi ili da bude zahvaćen vekovnom debatom u vezi sa zakonom i njegovim odnosom prema opravdanju verom.

**Vernici koji nisu
spremni da se
menjaju? Pa, njima
nije ni mesto ovde!**

ODGOVORITE

1. Šta smatrate svojom misijom unutar Božje crkve? Da li je ona pravedna i čista u odnosu na crkvenu tradiciju ili u odnosu na Hristovu zapovest?
2. Razmislite o periodu u svom životu kada ste imali iskustvo slično Savilovom – iskustvo koje je vaš odnos sa Bogom potpuno promenilo nabolje. Kako biste mogli da prenesete to iskustvo drugoj osobi? Kako živate to iskustvo tako da i drugi mogu da vide Hristov rod u vama?

Artur Parino, Ejvon, Indijana, SAD

ZAKLJUČAK

Kao i Pavle, i mi smo pozvani da budemo Hristovi ambasadori. Pavlova uspešnost poticala je od susreta sa Hristom na putu za Damask, koji mu je promenio život. Isto važi i danas. Preobražaj nastaje uspostavljanjem odnosa sa Otkupiteljem, a ne naglašavanjem zakona ili ispravnog ponašanja. Naša misija, kao i Pavlova, jeste da uzdignemo Hrista i objavimo spasenje za sve ljudе verom u žrtvu koju je On prineo u našu korist.

RAZMOTRITE

- Slušajte pesmu »I Will Never Be the Same Again« /Nikada više neću biti ista/ (Darlene Zschech, Hillsong Australia). Razmislite o ovim rečima u kontekstu Pavlovog iskustva. Zapitajte se: »Šta ova pesma govori mom srcu?«
- Sastavite monolog ili skeč koji govori o iskustvu Pavla (ili Ananije) u prvom licu. Ponudite se da ga izvedete pred svojim subotnoškolskim razredom ili malom grupom.
- Intervjuište troje ili četvero hrišćana iz drugih crkava (luterana, baptista, hrišćana koji ne pripadaju nijednoj denominaciji, itd.). Zamolite ih da završe svaku od ovih rečenica: »Evo šta Božja blagodat znači za mene...« i »Ono što me najviše ohrabruje u mom hodanju sa Bogom je...«
- Istražite nekoliko savremenih »apostola« koji su imali široku sferu uticaja za Hrista (npr. D.L. Mudi; H.M.S. Ričards, Sr; Stiven Kertis Čepmen). Otkrijte šta je moglo da predstavlja njihovo iskustvo »na putu za Damask«.
- Koristeći markere koji se mogu oprati ili izbrisati napišite glavnu misao pouke za ovu sedmicu na ogledalu u svom kupatilu da biste je videli svakog jutra. Ukrasite je na maštovit i živopisan način.
- Napravite poster na osnovu poeme Edvina Markama »Nadmudren« /Edwin Markham – »Outwitted«¹/ (može se naći na Internetu). Razmislite o tome kako se ona odnosi na pouku za ovu sedmicu.

POVEŽITE

Glimpses of Grace, W.G. Johnsson (Review and Herald, 2001).

What's So Amazing About Grace? Phillip Yancey.

Addiction and Grace, Gerald May.

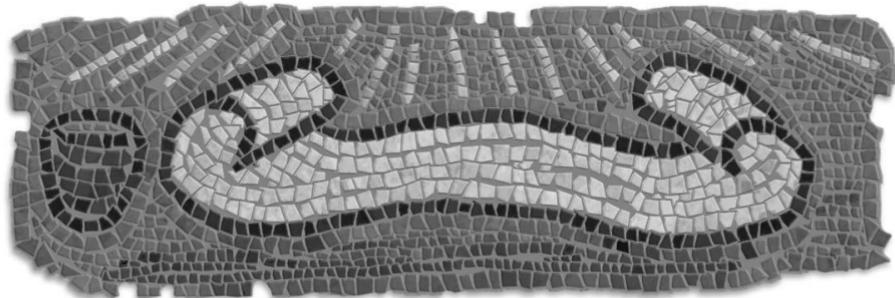
Šeron Rajt, Silver Spring, Merilend, SAD

¹ »Nacrtao je krug da bi me isključio – kao jeretika, pobunjenika i predmet podsmeha. Ali Ljubav i ja smo ga nadmudrili: nacrtali smo krug koji je obuhvatilo i njega!«

Pouka 2

---

od 1. do 7. oktobra 2011.

Pavlov autoritet i jevanđelje

»Zar ja sad ljudi nagovaram ili Boga?
Ili tražim ljudima da ugađam? Jer kad bih ja još ljudima
ugađao, onda ne bih bio sluga Hristov«
(Galatima 1,10).

U jednom crtanom filmu muškarac gleda utakmicu na televiziji dok njegova žena, na kolenima, traži neki pojam u enciklopediji. Ne pomerajući se, on joj kaže: »Draga, nikakav dokaz me neće uveriti.« Lako je zatvoriti svoj um za nešto novo. Mi želimo komfor i udobnost, ne promenu. Solomun je dobro primetio: »Neki se put čini čoveku prav, a kraj mu je put k smrti« (Priče 14,12).

Uglavnom je tačno da ljudi veruju u ono u šta žele da veruju. Veoma mali broj njih je otvoren za nove ideje ili novu svetlost o nekom predmetu. Mnogim ljudima je teško da prihvate bilo šta što ima za posledicu promenu. Lakše je ostati u svojoj zoni prijatnosti nego se upustiti u ozbiljno razmišljanje neophodno da bi se proverile nove ideje ili da bi se nešto preduzelo povodom sopstvenih omiljenih ideja.

Mnogo je teže preuređiti način života nego promeniti mišljenje.

Propoved na gori blaženstva kao istinu, zahteva promenu našeg ponašanja. Mnogo je teže preuređiti način života nego promeniti mišljenje.

Pavle se promenio od progonitelja do propovednika spasenja koje se nalazi jedino u Hristu. On je branio promenu koju je napravio i jevanđelje koje je propovedao od svih koji su ga podrivali i na bilo koji način napadali. On se suočio sa nekim ljudima u galatijskoj crkvi koji su pristupali jevanđelju zatvorenog uma. Oni su verovali da je Bog dao obrezanje Avramu kao znak zaveta između njega i Boga, te da je taj običaj nepromenljiv. Smatrali su obrezanje važnijim za spasenje od vere u Isusa i Njegovu žrtvu. Njihov zatvoreni um bio je prepreka njihovom rastu u Hristu. U pouci za ovu sedmicu proučićemo kako je Pavle odgovorio na ovo pitanje.

ODGOVORITE

1. Koje ste značajne promene u životu vi učinili? Da li je to bilo lako ili teško?
2. Šta mislite o promeni koju ste uveli?
3. Da li ste spremni da razmotrite potrebu za promenom? Ako ne, zašto?

En Lorens, Vatford, Hertsfordšir, Engleska

Istorija i Biblija nam kažu da je Pavle bio rimski građanin, Jevrejin iz Venijaminovog plemena, farisej i vrstan poznavalac jevrejskog zakona i tradicije (Filipljani 3,1-5). On se prvi put pojavljuje na sceni kao jedan od predvodnika u progonstvu Jevreja koji su tada prihvatali Hrista i hrišćansku Crkvu. Da bi sve bilo još zanimljivije, na svom putu za Damask, na koji je krenuo kako bi hapšio hrišćane, bio je privremeno oslepljen blistavom svetlošću. Začuo je božanski glas koji mu je rekao kako treba da propoveda Isusa i Jevrejima i neznabošćima (Dela 26,12-18).

Ta burna prošlost čini ga idealnim kandidatom za preispitivanje kada je reč o njegovom autoritetu. On je jedan od najpoznatijih hrišćanskih vođa u istoriji. Ipak, ima mnogo istraživača koji mu pripisuju samo polovinu od njegovih 13 poslanica.¹

Poslanica Galatima je najmanje sporna Pavlova poslanica, iz ugla posmatranja biblijskih naučnika. Međutim, izgleda da su sami Galačani mislili drugačije. Posebno u 1. poglavljiju, vidimo Pavla kako pokušava da objasni i dokaže autoritet svog rada. On zaista nije bio jedan od dvanaestorice koju je Isus sam izabrao. I pored toga, Pavle je svoj poziv primio direktno od Boga. Ovo je potvrdio prorok Ananija. On je primio zapovest od Boga da ode do Pavla, koji se u to vreme zvao Savle, i razgovara sa njim o njegovom iskustvu (Dela 9). Ananija i Savlovi saputnici mogli su da potvrde da to iskustvo potiče od Boga. Biblijski naučnici se ne bave toliko aspektom božanskog autoriteta, koliko autentičnošću spisa. Autentičnost se analizira na osnovu istorijske pozadine, jezika i stila, sadržaja i teologije, kao i spoljašnjih i unutrašnjih dokaza. Prošavši obimne analize, Pavlov autoritet je položio test, ali jevrejski učitelji bili su odlučni u tome da zaustave njegovu službu.

Šta se dešava kada Bog nečim upravlja? To se ostvaruje. Šta se desilo sa Pavlom nakon što je Bog govorio sa njim? On je potpuno preokrenuo svoj život i život mnogih drugih dok je putovao Malom Azijom i Grčkom. Kakav autoritet može imati promenjeno srce!

Kakav autoritet može imati promenjeno srce!

ODGOVORITE

Šta bi Bog trebalo da uradi kako bi privukao vašu pažnju i preokrenuo vaš život?

Dijana Jonita, Bukurešt, Rumunija

1 F. L. Lucas, »St. Paul«, Oxford Dictionary of the Christian Church.

Samo jedno jevanđelje (Galatima 1,3-5)

Pavle je neumoljiv u odbacivanju delovanja onih koji su stvorili zbrku među galatijskim hrišćanima. Postoji samo jedno jevanđelje – jevanđelje o Isusu »koji dade sebe za grehe naše da izbavi nas od sadašnjega sveta zloga« (Galatima 1,4). Ovo jevanđelje je, stoga, kompletno i ne zahteva dodatke kao što je obrezanje. Pavle je oštar u svojoj osudi onih koji izvrću jevanđelje pokušavajući da mu nešto dodaju. On ih odbacuje govoreći kako bi želeo da se oni koji insistiraju na obrezanju »i uškope« (Galatima 5,12, savremeni srpski prevod). Toliko je siguran da je jevanđelje koje propoveda jedino ispravno da ga ništa ne može pokolebiti ni na koji način.

Opasnost od neznanja (1. Petrova 3,15.16)

Petar, koji je poznavao Pavlove spise, prepoznao je u njima neke stvari koje zahtevaju ozbiljno proučavanje. Oni koji su neupućeni i nepostojani pogrešno predstavljaju ne samo Pavlove spise već isto tako i druge delove Pisma. U 1. Petrovoj 3,15.16 hrišćani dobijaju savet da je za njih, ukoliko žele da imaju ispravno razumevanje Hristovog pomirenja, od suštinske važnosti da budu uravnoteženi. Može se zapaziti da Petar povezuje neznanje i nepostojanost sa razlozima zbog kojih ljudi ne razumeju Božju Reč. Ako hoćemo da iskusimo radost spasenja, znaćemo šta je jevanđelje i bezbedno ćemo ga prigriliti.

Priroda jevanđelja (2. Mojsijeva 14; 20; 3. Mojsijeva 1)

Istorijom Izraela dominiraju tri glavna događaja koja ilustruju da je spasenje Božje delo, a ne ljudsko dostignuće: (1) izlazak iz Egipta; (2) davanje Njegovog svetog zakona na gori Sinaj; i (3) uspostavljanje službe u svetinji. Svaki od njih objašnjava odnos između spasenja Božjom blagodaću i poslušnosti koja je omogućena istom tom blagodaću. Jevreji koji su se protivili jevanđelju koje je Pavle propovedao trebalo je da znaju ove istine.

Tokom Izlaska, Bog je učinio za svoj narod ono što oni sami ne bi mogli – pobedio je demonsku faraonovu silu koja ih je držala u zarobljeništvu i uveo ih u Obećanu zemlju. Ovo oslobođenje se proslavlja iz psalma u psalam. Na primer, čitajte Psalm 106,10.

Kada im je dao svoj sveti zakon, Bog je objavio: »Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga« (2. Mojsijeva 20,2). Jedino osoba otkupljena blagodaću može poslušati Božji zakon i sklona je da to učini. Duša koja nije otkupljena u ratu je sa zakonom. Pavle to jasno izražava u Poslanici Rimljanim. »Jer telesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božjemu niti može« (Rimljanim 8,7). Istorija jevrejskog naroda neprestano dokazuje ovu istinu.

Službom u svetinji Bog je pojasnio prirodu Hristove smrti kao zamene za našu. Oltar za žrtvu paljenicu učio je grešnika dvema istinama: (1) Plata

za greh je smrt, tako da je jagnje bilo ubijeno i žrtvovano; (2) smrt je bila smrt zamenika, a ne smrt grešnika. Ovde je spasenje potpuno i besplatno, ostvareno preko Hrista u korist grešnika koji ne bi mogao ništa da mu doda niti oduzme. Njihova jedina mogućnost je da ga prihvate ili odbiju.

Judaisti koji su se protivili Pavlu u Galatiji nisu razumeli ove velike istine. Za njih je forma postala cilj, umesto da samo bude sredstvo objavljivanja istine. Pre Hristove smrti kao zamene za našu, biti obrezan i prinositi žrtve trebalo je da bude čin vere u Hrista koji će doći i u stvarnosti obezbediti spasenje. To nije trebalo nikad da postane izvor spasenja. S obzirom da je Pavle to jasno razumeo, on se odupirao svakom pokušaju da se istina iskvari.

Danas je lako pomisliti da smo dostojni spasenja jer držimo Deset zapovesti, dajemo desetak i ne jedemo meso ili mlečne proizvode. Pavlov odgovor onima koji su mu se protivili jasno nas uči da to nije tako.

Oblici autoriteta (Galatima 1,1.2.20)

Postoje dve vrste autoriteta: (1) autoritet koji je dodeljen na osnovu zauzimanja određenog položaja, i (2) autoritet koji je stečen službom dok je osoba zauzimala određeni položaj. Uglavnom se smatra da je važniji

autoritet koji se stekne zauzimanjem određenog položaja. Kada su judaisti doveli u pitanje Pavlov autoritet, on je odgovorio tvrdnjom da njegov autoritet potiče od Hrista i Boga Oca (Galatima 1,1). Tvrđio je da jevanđelje koje on propoveda nije ljudskog porekla, već otkrivenje dobijeno od Hrista (Galatima 1,12). Bog je rukopoložio Pavla da otkrije Hrista drugima. To je potvrđio sam Bog (Galatima 1,1).

Pavlov autoritet potvrđen je njegovom službom (Galatima 1,10.17-24)

Galačani su znali da je Pavle čovek koji je promenjen time što je postao Isusov »rob« (Galatima 1,10). Oni su isto tako znali da on nije primio svoju službu od apostola u Jerusalimu (Galatima 1,17). Tek tri godine nakon svog obraćenja otisao je u Jerusalim, i to samo u kratku posetu. Dok je tamo boravio, sreо se samo sa Petrom i Jakovom, bratom Gospodnjim (Galatima 1,18.19).

Umesto toga, Pavlova služba bila je prepoznata i potvrđena rezultatima u galatijskim i judejskim crkvama (Galatima 1,18-24). Njegova ovlašćenja i autoritet bili su nesumnjivi i omogućili mu da pokaže kako su učenja judaista zaista bila pogrešna.

ODGOVORITE

1. Kako možemo znati da li je naša poslušnost Božjem zakonu rezultat spasenja, a ne njegova osnova?
2. Objasnite zašto naša dobra dela ne mogu da nas učine zaslужnim.
3. Imajući u vidu današnju pouku, kakav bi bio mogući ishod dodavanja uslova spasenju verom?

Patrik Bojl, Vatford, Hertsfordšir, Engleska

Pavle je nagovarao Galaćane da napuste lažne učitelje koji su ih zavodili i vrate se veri koja je bila praćena nepogrešivim dokazima božanskog odobravanja. Ljudi koji su pokušali da ih odvrate od njihovog verovanja u jevanđelje bili su licimeri, nesveti u srcu i iskvareni u životu. Njihova religija bila je sastavljena od niza ceremonija čijim su izvođenjem očekivali da zadobiju Božju naklonost. Nisu žeeli jevanđelje koje poziva na poslušnost rečima: »Ako se ko nanovo ne rodi, ne može videti carstva Božjega« (Jovan 3,3). Smatrali su da religija zasnovana na takvoj doktrini zahteva preveliku žrtvu i držali se svojih zabluda, varajući se i varajući druge.

»Nepreporođenoj čovekovoj prirodi odgovara, kao što je to bilo u vreme ovih jevrejskih učitelja, da posvećenje srca i života zameni vidljivim oblicima religije. Danas, kao i onda, postoje mnogi lažni duhovni učitelji, čije reči mnogi željno prihvataju. Sotona se promišljeno trudi da naše misli udalji od nade da se spasenje može steći verom u Hrista i poslušnošću Božjem zakonu. Naš zakleti neprijatelj je u svim vremenima ovo iskušenje prilagođavao predrasudama i sklonostima onih koje je želeo da prevari. U apostolsko doba, navodio je Jevreje da uzdignu ceremonijalni zakon, a Hrista da od-

»Ljudske tradicije se kao zarazne klice prikače za Božju istinu.«

bace; u naše vreme, mnoge takozvane hrišćane pokreće da, pod izgovorom da uzdižu Hrista, preziru moralni zakon i tvrde da se njegovi propisi mogu nekažnjeno kršiti. Svaki Božji sluga obavezan je da čvrsto i odlučno ustane protiv svakog izopačitelja vere i da neustrašivo razotkrije njihove zablude.¹

»Ljudske tradicije se kao zarazne klice prikače za Božju istinu i ljudi ih smatraju sastavnim delom istine. Preko lažnih doktrina sotona stiče uporište i zarobljava ljudski um, navodeći ga da se drži teorija koje se ne zasnivaju na istini. Ljudske tradicije se samouvereno propovedaju kao istinito učenje i, pošto se prenose iz generacije u generaciju, stiču sve veću moć nad ljudskim umom.«²

ODGOVORITE

Da bi opstale, zablude moraju sadržavati nešto istine. Kakvu zaštitu bi trebalo da imamo da bismo bili u stanju da prepoznamo zabludu?

Lars Erik Anderson, Lindesberg, Švedska

1 Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 387.

2 Evangelism, p. 589.

BORITI SE ILI POBEĆI: ŠTA ĆETE UČINITI

PRIMENA (Galatima 5,1) **SA SVOJOM SLOBODOM?**

Sr

»Ja sam Vilijam Volas i vidim ovde čitavu armiju svojih zemljaka kako prkositi tiraniji! Došli ste da se borite kao slobodni ljudi. Vi i jeste slobodni ljudi! Šta ćete učiniti sa svojom slobodom? Hoćete li se boriti?«

»Dve hiljade protiv desetorice?« – uzviknuo je jedan vojnik.

»Ne! Mi ćemo jurišati – i živeti!« – uzvratio je Volas. »Jurišajte i živećete, makar na kratko. A zar ne biste bili spremni, umirući u svom krevetu mnogo godina kasnije, da zamenite sve dane počevši od danas pa sve do tada za samo jednu šansu... da se vratite ovde kao mlađi ljudi i kažete svojim neprijateljima da nam mogu oduzeti život, ali nikad neće uzeti našu slobodu?«¹

Stotinama godina ranije, Pavle je takođe napisao jedan vatreni govor u ime slobode: »Stojte dakle u slobodi kojom nas Hristos oslobođi, i ne dajte se opet u jaram ropstva uhvatiti« (Galatima 5,1). Verski poglavari su propovedali da svi moraju biti obrezani kako bi bili spaseni. Hteli su da ovi ljudi budu robovi pravila i propisa tog vremena. Zato je Bog poslao Pavla da im prenese poruku slobode, da podseti Galaćane i nas što je suština spasenja. Ovo što sledi su tri načina da živimo u slobodi koju nam je Bog dao.

Saznajte više o tome (Jovan 8,36). Bog nam je dao slobodu zato što nas voli i On želi da znamo zašto imamo slobodu (Jovan 3,16).

Koristite samokontrolu (1. Petrova 2,16). Poklonjena nam je sloboda, ali od nas se očekuje da je koristimo za Boga. Takva sloboda nije izgovor da činimo što god hoćemo. Ona bi trebalo da bude upotrebljena na način koji pokazuje zahvalnost i ljubav prema Davaocu slobode (Galatima 5,13).

Podelite svoju životnu priču sa drugima (Isaija 52,7; 1. Petrova 3,15). Ako bi negde postojao bolji način života, zar ne biste želeti da znate za to? Naša misija je da govorimo drugima o spasenju u Hristu.

**Ako bi negde postojao
bolji način života,
zar ne biste želeti da
znate za to?**

ODGOVORITE

1. Kako činjenica da imate slobodu utiče na to kako živate svoj život?
2. Kako se možete boriti za svoju slobodu?

Odri Kristin Reitsma, Larami, Vajoming, SAD

1 Mel Gibson, film Hrabro srce

Čulo se da je jedan crkveni voda prokomentarisao: »To je upravo potvrdilo moje sumnje o njemu«, a zatim nastavio sa uspešnim napadom na nečiji karakter. Možda je upravo na ovakav način otpočeo problem i u galatijskoj crkvi. Neko je slučajno ukazao na to da se Pavle baš i ne uklapa u kalup, i uskoro je zamajac ogovaranja bio u punom zamahu i radio prekovremeno. Da bi trač imao privid opravdanosti, on mora sadržavati veliki deo istine pomešane sa određenim insinuacijama i podozrenjima. Pavle se otvoreno suočio sa problemom. U uvodnoj izjavi, on potvrđuje svoje zvanje: »Pavle, apostol«. Zatim nastavlja da se obračunava sa jednom po jednom kritikom na račun svoje ličnosti i učenja.

Poštenjem, podržanim ljubaznošću i čvrstinom, mogu se izbeći mnogi problemi.

Dve hiljade godina kasnije, Crkva i daje pati od ogovaranja i razmirica. Malo ko se svesno upušta u ogovaranje, ali ima tre-

nutaka kad je teško razlikovati prikladno prenošenje određenog »posebnog uvida« ili poverljive informacije od ogovaranja.

Ogovaranju nije mesto unutar, a ni izvan crkve. Solomun je prepoznao ovaj problem i opisao kako on uništava međuljudske odnose. Čitajte Priče Solomunove 16,28 i 18,8. Jakov isto tako ukazuje na opasnost od govorenja pre nego što se razmisli. Čitajte Jakov 3. Pročitajte takođe i šta Solomun kaže o ogovaranju u Pričama 20,19.

Blisko povezan sa ogovaranjem je kriticizam. Međutim, malo kriticizma je neophodno. Kao što je Frenk A. Klark rekao: »Kriticizam, kao kiša, treba da bude dovoljno blag kako bi omogućio čovekov rast, a da ne uništi njegovo korenje«¹ Niko nije savršen i ponekad nam je svima potrebno da čujemo neprijatne istine o sebi i o tome kako drugi gledaju na naše postupke. Pitanje je kako iznosimo i primamo te »istine«. Poštenjem, podržanim ljubaznošću i čvrstinom, mogu se izbeći mnogi problemi. Uglavnom, situacije sa kojima se nismo suočili otvoreno i pošteno, nikad ne bivaju rešene. Čestitost i otvorenost povezane sa ljubaznošću su karakterne osobine koje hrišćani treba da prihvate.

ODGOVORITE

1. Kako reagujete kada vas ljudi kritikuju? Šta vas vaš odgovor uči o tome kako da se suočite sa drugima kad u nečemu greše?
2. Razmislite o strategijama koje se mogu upotrebiti kada neko počinje da ogovara ili kada ste u iskušenju da podelite nešto neprikladno sa drugima.

Odri Anderson, Lindesberg, Švedska

1 Thinkexist.com.http://thinkexist.com/quotation/criticism-like_rain-should_be_gentle_enoughto/205890.html .

ZAKLJUČAK

U 1. Samuilovoj 16,7, Bog nam kaže da mi gledamo »što je na očima, a Gospod gleda na srce«. Pavle se suočio sa nekim vernicima u galatijskoj crkvi koji su se pitali da li on zaista služi Bogu i od koga je dobio vlast da propoveda. Neki hrišćani u Pavlovo vreme pokazivali su više interesovanja za formu i rituale u vezi sa spasenjem, kao što je obrezanje, umesto za Hrista, koji je sredstvo spasenja. Mi možemo snositi istu krivicu usredsređujući se jedni na druge umesto na Isusa. Šta bi u našem hrišćanskom životu moglo da remeti prelepnu jednostavnost spasenja koje Isus nudi?

RAZMOTRITE

- Fotografišite nekoga iz svoje zajednice kako ukazuje na hrišćansko ponašanje nekom drugom članu zajednice. Zatim ih intervjujite. Istaknite fotografije i intervju na crkvenoj oglasnoj tabli. Obavezno tražite pristanak obe osobe.
- Posmatrajte ptice u parku ili na hranilištu i zapitajte se da li su one zabrinute zbog toga šta ćete vi reći ili misliti o njima. Na koji način one proslavljaju svog Tvorca?
- Pretražujte po Internetu da biste saznali gde se vaš pastor nalazi na hijerarhijskoj lestvici podele vlasti unutar vaše denominacije. Gde se vi uklapate?
- Koristite teleskop ili golo oko u mračnoj noći da biste uočili najbližu planetu ili galaksiju. Kako se sila jevanđelja očituje u onome što vidite?
- Uzmite učešća u projektu izgradnje crkve ili na radnoj akciji. Razmišljajte koliko bi to bilo drugačije kada bi svi stajali dokono, časakući umesto da naporno rade.
- Izvedite sami ili sa grupom dramsku predstavu o Pavlovom iskustvu obraćenja. Razgovarajte o tome kako bi izgledalo učestvovati u Pavlovom životu, kao što je to bio slučaj sa prorokom Ananijom, kada je Isus pozvao Pavla da radi za Njega.

POVEŽITE

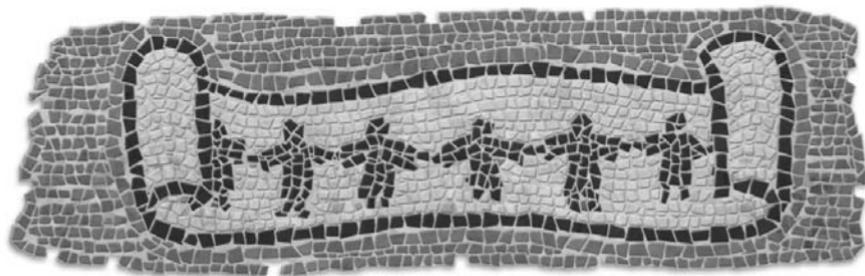
Vaspitanje, 2. poglavlje; Hristova crkva – apostolskim tragom, 36. poglavlje.

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

Pouka 3

---

od 8. do 14. oktobra 2011.

Jedinstvo jevanđelja

»Ispunite moju radost, da jedno mislite,
jednu ljubav imate, jednodušni i jednomisleni«
(Filipljana 2,2).

KOME PRIPADA TVOJE SRCE?

UVOD (Matej 26,39)

Su

U Pavlovo vreme mnogi jevrejski hrišćani pogrešno su verovali da neznabوci treba da se obrežu kako bi postali pravi Hristovi sledbenici. Ovo je bila ozbiljna pretnja jedinstvu rane Crkve. Čak i danas, pretnje jedinstvu dolaze od pogrešnih verovanja u vezi sa spasenjem.

Kome, dakle, treba da verujemo? Koga da poslušamo? Da li neki od vaših prijatelja i članova vaše crkve imaju svoje sopstvene ideje i mišljenja o prirodi spasenja? Svakog dana se suočavamo sa pitanjima šta je ispravno, a šta pogrešno. Svakog dana se borimo sa odlukama koje moramo doneti u vezi sa ovim pitanjima. S vremena na vreme, ljudi nam skreću pažnju na pravac kojim oni misle da treba da idemo. Oni to čine iz ljubavi i dobro je za nas da ih saslušamo i da odmerimo opcije koje imamo. Međutim, uvek se moramo upitati da li nas oni upućuju na put koji se njima dopada, ili na put za koji smatraju da je dobar za nas. Koje informacije oni koriste da bi doneli svoju odluku? Da li se njihov pravi izvor nalazi duboko u njima samima, u drugim prijateljima, ili u Bibliji? Od početka vremena, ljudi su morali da biraju između dva različita životna stila – onog koji je Tvorac planirao za nas od početka stvaranja, i onog koji bi sotona više voleo da izaberemo.

Niko od nas ne zna zasigurno šta se nalazi u srcu druge osobe. Sve se svodi na to da svako od nas mora doneti konačnu odluku sam za sebe. Nema razlike koga slušamo ili ko nas savetuje. Svi moramo odgovarati pred Isusom za svoje lične odluke i dela. Moramo biti sigurni koju trku trčimo (1. Korinćanima 9,24). Nećemo moći da krivimo nikog drugog, pa ni sotonu, za odluke koje smo doneli i za ono što smo radili. Moramo sami za sebe izabrati kome ćemo služiti (Isus Navin 24,15).

**Sve se svodi na to da
svako od nas mora
doneti konačnu
odluku sam za sebe.**

Potrebno je uložiti napor da bismo se oslonili na Boga, jer grešna ljudska priroda nagnje ka đavoljim lažima i polovičnim istinama. Međutim, dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, neka vaše srce bude otvoreno za Svetog Duha i, kao Pavle, budite nadahnuti da nikad ne dovodite u pitanje jevanđelje.

O'Nil Sifles, Danksan, Oklahoma, SAD

Ne**ISTINA ĆE NAS OSLOBODITI****LOGOS (1. Moj. 17,1-21; Jovan 8,31-38; 1. Kor. 1,10-13; Gal. 2,11-21; Kol. 3,11)**

Da li ste ikada bili podvrgnuti detektoru laži? Šta su vam rekli da se u tom slučaju događa? Ako govorite istinu, vi ste smireni i brzi u svojim odgovorima i mašina ostavlja pravolinijski trag na papiru. Zbog laži dolazi do znojenja i nervoze. Mašina to beleži i na kraju imate prilično talasastu liniju na papiru.

Koliko puta je Isusu i Njegovim učenicima rečeno da, ukoliko se odreknu svojih reči, neće biti kažnjeni i/ili ubijeni? Đavo je, kada je kušao Isusa u pustinji, rekao: »Ako se... ja ču...«. Znamo kako glasi ostatak priče.

Božji zavet (1. Mojsijeva 17,1-21)

Bog je učinio zavet sa Avramom kada je ovome bilo 99 godina. Obećao je da će biti njegov Bog i da će umnožiti njegove potomke kao pesak na morskoj obali. Za uzvrat, svaki Avramov muški potomak trebalo je da bude obrezan kada mu bude 8 dana. Takođe, svaki muškarac kupljen za novac trebalo je da bude obrezan. Bog je rekao da je obrezanje znak zaveta između Njega i Njegovog naroda. Avram i njegovo seme trebalo je da zaposednu Hanan. Sara je imala 90 godina kada je rođen Isak. Isak je bio Božji dar i dokaz Božje sposobnosti da održi svoja obećanja.

Božja prava deca (Jovan 8,31-38)

Istine jevanđelja su obznanjene preko Avrama, Mojsija i proroka. Ali mnoge od ovih istina bile su zatrpane ispod nepotrebnih zakona i običaja koje su stvorili verski poglavari, čineći verski život teretom za običnog čoveka. Kako to liči na sotonu – na njegov pokušaj da nas odvoji od jednostavnosti jevanđelja! Ako priznajemo svoje grehe Bogu, On je spreman da nam oprosti, a sa oproštenjem dolazi sloboda od legalizma. Kako je takva sloboda divna stvar! Govoreći Bogu istinu o svojim gresima, oslobađamo se briga i sumnji. Pavle je prepoznao opasnost koju predstavlja tradicija kada u ljudskim očima postane neophodna za spasenje. Zbog toga je, kuda god je išao, propovedao Isusa, i to raspetog. Zbog toga je u crkvama koje je osnovao učio o jedinstvu. Znao je da podeljeni dom ne može da opstane. Ispravno je verovao da postoji jedno telo – telo Hristovo – sastavljeno od mnogih članova od kojih svako ima svoje darove, tako da delo Hristovo može da napreduje do svog ispunjenja.

Recept za sklad (Galatima 2,11-21)

Pavle je otiašao u Jerusalim sa Varnavom i Titom. Jakov, Kifa i Jovan odlučili su da propovedaju obrezanima dok Pavle propoveda neobrezanima. U Antiohiji, Petar je pokazao pristrasnost prema Jevrejima do te mere da je u stvari izbegavao neznabošće. Znajući da je takvo ponašanje moglo da izazove podelu u crkvi, Pavle mu se suprotstavio u ovome i pomogao mu da uvidi

koliko bi razorno njegovo ponašanje moglo da bude. »Petar je, očigledno, uvideo svoju grešku i nije pokušao da traži opravdanje ili izgovor za sebe. Takva reakcija je u skladu sa onim što bi se moglo očekivati od Petra nakon njegovog velikog priznanja (Jovan 21,15-17). To ga je označilo kao čoveka plemenitog duhovnog karaktera.«¹

Iz ovog događaja možemo naučiti kako je od ključne važnosti da se uzdržimo od ponašanja koje bi moglo uneti neslogu u crkvu. Ovo je moguće dokle god dopuštamo Svetom Duhu da radi u našem životu. Ne možemo sami dobiti bitku. Jedino ako Hristos živi u našem srcu, preobražavajući nas svojom blagodaću, možemo živeti zajedno u slozi.

Nejedinstvo je otpočelo sa Luciferom na nebu. Na kraju, Bog nije imao izbora osim da ga odbaci zajedno sa andelima koji su stali na njegovu stranu. Lucifer je uvek želeo da bude više od onoga što jeste. Ako je on mogao da se okrene protiv Stvoritelja, onda možete zamisliti kako će se okrenuti protiv nas, navodeći nas da verujemo kako smo uvek u pravu u svom načinu razmišljanja. Zbog toga moramo staviti Boga na prvo mesto u svom životu. Postupajući na taj način, shvatićemo da smo svi ravnopravni u Božjim očima i da je On naš primer. Ako je tako, dopustimo Mu da nas nauči da se ophodimo prema drugima kao prema sebi ravnima.

Pavle nas uči da nije važno ko smo ili šta smo. Nije važno u kojoj smo zemlji rođeni, niti da li smo rođeni u adventističkoj porodici ili ne. Hristos je u svakome ko veruje u Njega. Takvo jedinstvo ne bi trebalo nikad da žrtvujemo u korist običaja nekolicine.

ODGOVORITE

1. Kad biste saznali da u crkvi postoji nejedinstvo oko nečega, šta biste učinili?
2. Da li bi ikad trebalo čuvati jedinstvo na račun istine? Šta bi se dogodilo da se Martin Luter, otac protestantske reformacije, kada je izveden na suđenje u Vormsu, odrekao svojih pogleda na spasenje jedino verom u ime jedinstva, umesto da nastupa u ime istine?
3. Koji bi običaji u vašoj lokalnoj crkvi mogli polako dovesti do toga da vernici zaborave na jednostavnost jevanđelja?
4. Da li u Adventističkoj crkvi u principu postoje tradicije koje bi mogle da preovladaju nad jevanđeljem?

Marti Sifles, Danksan, Oklahoma, SAD

---

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 947.

»U skoro svakoj crkvi bilo je nekih vernika koji su bili Jevreji po rođenju. Jevrejski učitelji su nalazili siguran pristup ovim obraćenicima i preko njih zadobijali uporište u crkvi. Bilo je nemoguće doktrine koje je Pavle propovedao oporeći dokazima iz Pisma. Zato su se oni koristili najbeskrupuloznjim merama kako bi se suprotstavili njegovom uticaju i oslabili njegov autoritet. Izjavili su da on nije bio Isusov učenik i da nije primio poziv od Njega, a ipak se osmeli da propoveda doktrine potpuno suprotne od onih kojih su se držali Petar, Jakov i ostali apostoli. Tako su izaslanici judaizma uspeli da otuđe mnoge hrišćanske obraćenike od njihovog učitelja jevanđelja. Ostvarivši taj cilj, naveli su ih da se vrate držanju ceremonijalnog zakona kao ključnog za spasenje. Vera u Hrista i poslušnost prema zakonu Deset zapovesti smatrala se manje važnom...«

»Pavlova duša bila je uz nemirena videći zlo koje je pretilo da uskoro uništi ove crkve.«

Pavle opisuje svoju posetu Jerusalimu, gde je otišao kako bi obezbedio sporazum u vezi sa tim istim pitanjima koja su sada uzrujavala crkve u Galatiji, kao što je pitanje da li neznabоšći treba da se obrezuju i drže ceremonijalni zakon. Ovo je bio jedini slučaj da se on priklonio prosuđivanju drugih apostola kao superiornijem od svog vlastitog. Prvo je zatražio lični razgovor u kome je izložio stvar i moguće posledice pred vodećim apostolima: Petrom, Jakovom i Jovanom. Sa dalekosežnom mudrošću, zaključio je da će, ukoliko ove ljudi navede da zauzmu ispravan stav, sve biti rešeno. Da je odmah izneo ovo pitanje pred celokupan savet, došlo bi do podeljenih osećanja. Jake predrasude koje su već postojale protiv njega zbog toga što nije nametao obrezanje neznabоšćima, navelo bi mnoge da zauzmu stav suprotan njegovom. Tako bi razlog njegove posete doživeo neuspeh, a njegova korisnost bila bi uveliko umanjena. Ali tri vodeća apostola, protiv kojih takve predrasude nisu postojale, s obzirom da su sami bili pridobijeni za ispravan stav, iznela su stvar pred savet i zadobila saglasnost svih da se neznabоšći oslobođe držanja ceremonijalnog zakona.¹

Pavlova duša bila je uz nemirena videći zlo koje je pretilo da uskoro uništi ove crkve. Odmah je pisao Galaćanima, razotkrivajući njihove lažne teorije i strogo ukoravajući one koji su se odvojili od vere.

Luis Sifles, Dankan, Oklahoma, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 7A, p. 332.

Sunce, planete, meseci koji kruže oko planeta, zvezde – sve ima svoju ulogu. Zemlja kruži oko Sunca i zahvaljujući toj rotaciji mi imamo dane i noći. Zemljino okretanje oko sopstvene ose obezbeđuje nam godišnja doba. Mesečeva rotacija upravlja plimom. Bog je sve stvorio da bude u skladu jedno s drugim. Ako skrenete jednu stvar sa njene putanje, makar i za jedan stepen, sve se raspada.

Tako je i sa Božjom Reči. Bog nam je obezbedio način da uspostavimo odnos sa Njim i da imamo slobodu od greha. Pismo nam daje ono što je naša jedina bezbedna zaštita od greha. Jevandelja su pisali mnogi različiti ljudi. Kao zvezde, Mesec i Sunce, svaki pisac je imao svoju ulogu u načinu pisanja jevandelja. Međutim, zajedno, svi oni imaju jedinstven stav i cilj (2. Timotiju 3,16).

U ovom svetu nesigurnosti, Pismo se ne menja (Psalam 119,89). Izostaviti jedan deo Pisma bilo bi kao skrenuti Zemlju sa njene putanje za jedan stepen. U 1. Mojsijevoj 3,1-5, sotona je samo malo iskrivio istinu kada je razgovarao sa Evom. Kakvu katastrofu je ta mala izmena izazvala. Pismo se ne može uništiti niti osporiti, pisao je Jovan u svom Jevandelu (Jovan 10,35).

Zato je Pavle morao javno da se suprotstavi Petru kada je ignorisao hrišćane iz neznabroštva čim su stigli hrišćani iz jevrejstva. Uskoro su i ostali počeli da se ponašaju na isti licemeran način. To je čak počelo da utiče i na Varnavu (Galatima 2,1-14).

Nema nijedne situacije niti cilja u životu, koji nisu obuhvaćeni biblijskim principima. Ukoliko postoji neslaganje, uvek se možemo obratiti Pismu da bismo to zajednički rešili. Promeniti nešto, ili čak samo preuređiti nešto zato što nama ne izgleda ispravno, moglo bi u velikoj meri uticati na nečije shvatanje Boga. Zbog toga je neophodno da proučavamo i budemo jedinstveni u vezi sa tim principima. Isus je platio preveliku cenu za nas da bismo mi to činili na bilo koji drugi način.

ODGOVORITE

1. Zbog čega je vredno rizika prigovoriti verniku crkve koji uči ili govori nešto pogrešno?
2. Kada ste poslednji put morali da priznate da niste bili u pravu u pogledu nečega? I da li ste?
3. U Pavlovo vreme neki ljudi su verovali da spasenje zavisi od obrezanja, a ne od Božje blagodati. Na koja »dela« neki ljudi danas ukazuju kao na sredstvo spasenja?

Toni Sifles, Dankan, Oklahoma, SAD

Na dan Pedesetnice Bog je izlio svog Svetog Duhu na 120 ljudi u gornjoj sobi. Oni su bili svi jednog uma i jedne volje, moleći se složno, kad su se ispunili Svetim Duhom (Dela 2,1-4). Možda se nećemo svi složiti oko nekih stvari, ali trebalo bi da se svi složimo oko temeljnih istina naše vere. Pavle navodi sedam duhovnih realnosti koje ujedinjavaju sve prave hrišćane.

Jedno telo. Svaki pravi vernik je deo Hristovog tela, smešten unutar tog tela prilikom obraćenja Duhom Božjim (1. Korinćanima 12,12-31). Iako su članovi velikog Hristovog tela pojedinačne ličnosti, oni treba da se pridruže lokalnom telu sastavljenom od vernika koji slično misle. Upravo tu mi ispoljavamo svoje pojedinačne duhovne darove i pomažemo drugima da rastu.

Bog je iznad svega, On radi kroz sve i u svima.

Jedan duh. Isti Sveti Duh obitava u svakom verniku, tako da svi pripadamo jedni drugima u Gospodu.

Jedna nada našeg pozvanja. Ovo se odnosi na Gospodnji povratak kada On bude došao da uzme svoju Crkvu na nebo. Svaki vernik koji hoda u Duhu i čeka Gospodnji povratak teži da bude pomiritelj.

Jedan Gospod. To je niko drugi do naš Gospod, Isus Hristos, koji je umro za nas, i koji će se jednog dana vratiti po nas. Teško je poverovati da dva vernika mogu tvrditi kako slušaju istog Gospoda, a da ipak nisu u stanju da hodaju zajedno u slozi.

Jedna vera. Prvi hrišćani su propovedali osnovne doktrine, čuvali ih i prenosili drugima (2. Timotiju 2,2). Odvojiti se od ovih doktrina, ili insistirati na tome da one znače ono što ne znače, stvara nejedinstvo unutar Hristovog tela.

Jedno krštenje. Ovo se odnosi na krštenje vodom što simbolizuje smrt grehu i naš novi život u Hristu. Kada se krstimo, mi javno objavljujemo da se sjedinjujemo sa Crkvom – Hristovim telom.

Jedan Bog i Otac. Za vernike iz Božje porodice, Bog je iznad svega, On radi kroz sve i u svima. On želi da mi hodamo zajedno u jedinstvu.

Bog traži bezrezervno posvećenje da bismo mogli dopustiti Svetom Duhu da unese jedinstvo u svačiji život i u našu crkvu. Kada se to dogodi, videćemo duše dovedene u carstvo i promenjene živote.¹

ODGOVORITE

Kako možete uspešno ostvariti jedinstvo u svojoj lokalnoj crkvi?

Merien Čeri Hedli, Dankan, Oklahoma, SAD

1 Warren Wiersbe, The Book of Ephesians, str. 96.

ZAJEDNO STOJIMO

MIŠLJENJE (1. Korinćanima 1,10-13)

Nejedinstvo nije bilo nepoznato prvoj Crkvi niti je nepoznato Crkvi danas. Pre više od dve hiljade godina, Pavle je uporno molio »da svi jedno govorite, i da ne budu među vama raspre, nego da budete utvrđeni u jednom razumu i u jednoj misli« (1. Korinćanima 1,10). Govorio im je da slede Hrista, ne Apola, niti Kifu, niti njega samog. Mi smo podređeni Hristu, bez obzira ko je naš pastor ili učitelj subotne škole. Nije reč o osobi koja prenosi poruku. Reč je o Osobi na koju se poruka usredstavlja. Ima mnogo rečitih pastora i učitelja, pa ipak, oni sami nemaju sposobnost da spasu. Mi sledimo »Isusa Hrista, i toga raspeta« (1. Korinćanima 2,2).

Ljudi su danas baš kao u Pavlovo vreme. Ne možemo ići napred ako nam stalno odvlače pažnju pitanja od malog ili nikakvog značaja. Ukoliko postoji problem među nama, mudro je da tražimo odgovore proučavajući Bibliju sa molitvom. Sam Hristos je proveo mnogo vremena u molitvi. Zašto bismo mi činili išta manje od toga?!

Među nama je »jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje« (Efescima 4,5). Ipak, tako mnogo crkava se deli zbog mnogo različitih vrsta problema. Sotona se neprekidno trudi da nas razjedini (1. Petrova 5,8). On je taj koji staje između nas i drugih vernika, između nas i Hrista. Ako može da nas navede da se stalno svađamo, onda je uspeo u onome što je naumio.

**Ljudi su danas
baš kao u
Pavlovo vreme.**

Hristos, međutim, ne želi da se prepiremo jedni sa drugima. Kada su učenici primili Svetog Duha pošto se Isus vazneo na nebo, »očigledno je da je među njima postojalo jedinstvo (Dela 2,1).¹ Moramo se držati zajedno ili telo sastavljeno od vernika neće moći da opstane.

Isus je došao da nam da mir. Ima mnogo oblika mira koje će nam On otkriti, ako samo zatražimo. Osim mira koji potiče od saznanja da smo spaseni Njegovom krvlju, postoji i mir jedinstva. Kada smo spaseni Njegovom blagodaću i, kao rezultat toga, poslušni Njegovim zapovestima, u stanju smo da doživimo takav mir.

ODGOVORITE

1. Koje razlike vidite između svoje crkve i one u Korintu?
2. Koje stvari dovode do podele u današnjim crkvama i zašto?
3. Kako je moguće da se složimo iako među nama ima razlika?

Ostin Mekkarti, Dankan, Oklahoma, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 135.

ZAKLJUČAK

Iako ćemo mi, kao hrišćani, imati različita mišljenja o nekim pitanjima, važno je – ne, od životne je važnosti – da ostanemo jedinstveni u Hristu! Sotona ništa ne bi toliko voleo kao da nas razjedini. Njegova najveća želja je da učini da nas sitne, nevažne stvari navedu da zaboravimo jevanđelje i njegovu prelepnu poruku o Isusu. Sotona će koristiti bilo koji način da to ostvari – legalizam, različita mišljenja, ili potpune laži – sve dok nas na kraju ne navede da skrenemo pogled sa Isusa. A kako je lako odvući nam pažnju! Moramo čvrsto prionuti uz svog Gospoda i potruditi se da izbegnemo porugu unutar svoje crkvene porodice.

RAZMOTRITE

- Uspostavite sedmično proučavanje Biblije sa Ijudima iz svoje crkve. Upotrebite to vreme da uronite u Reč, trudeći se da ostvarite međusobno jedinstvo preko jevanđelja i da svakoga privučete bliže Isusu.
- Zapišite molitvu u kojoj tražite od Gospoda da vam pomogne da ostvarite jedinstvo sa ostalim vernicima preko jevanđelja. Stavite je u svoju Bibliju tako da bude spremna da je ponovo pogledate kada god osećate da vas sotona kuša da budete podstrekač ili žrtva poruge.
- Uporedite biblijske primere crkava koje su bile jedinstvene i onih koje nisu. Koja je bila najveća snaga ujedinjene crkve? Kako im je to pomoglo da dele Isusovu ljubav sa drugima? Napravite listu ili dijagram da biste sredili svoje misli o tome.
- Zapisujte svoje sopstvene slabosti ili oblasti u kojima vas sotona kuša da se odvojite od ostalih hrišćana. Pribeležite načine kako da izadete na kraj sa tim trenucima slabosti.
- Napišite pismo, pošaljite i-mejl, ili nazovite prijatelja sa kojim ste se posvađali. Izrazite ono što vas muči, ali učinite to ljubazno. Izrazite svoju duboku želju da se pomirite sa tom osobom preko Isusove ljubavi. Možda biste mogli da se dogovorite da zajedno ručate ili da odete u šetnju kako biste nastavili razgovor.
- Nacrtajte sliku ili napravite kolaž koji prikazuje jedinstvenu crkvu. Pokažite to svom subotnoškolskom razredu ili okačite na oglasnoj tabli u crkvi, kako bi ostali mogli da razmisle o vašim idejama.

POVEŽITE

Jovan 17,11.20-23; 1. Korinćanima 1,10-13; Jakov 5,13-20; *Our Father Cares*, January 27, str. 36; Herbert E. Douglas, *Messenger of the Lord*, poglavlje 17.

Allison Soseda, Centervil, Ohajo, SAD

Pouka 4

---

od 15. do 21. oktobra 2011.

Opravdanje samo verom

»S Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u telu, živim verom sina Božjega, kojemu omileh, i predade sebe za mene«
(Galatima 2,19.20).

Su

Ideja o opravdanju verom za mnoge predstavlja strani pojam. Iako je sama po sebi lako shvatljiva, ona je zbungivala čak i najinteligentnije umove. Tokom vekova ljudi su se rukovodili principom da nagradu treba zaslužiti. Na primer, na radnom mestu smo plaćeni na osnovu posla koji obavljamo. Ono što uložite, to i dobijate. Božji dar spasenja stoji u oštrom kontrastu sa ovakvim načinom razmišljanja koji podseća na »automate« za prodaju raznih stvari.

Mnogi veruju da moramo zaraditi svoje mesto na nebu. Međutim, ovo verovanje je u direktnoj suprotnosti sa Božjom Rečju. Prvo, mi nemamo pravo na nebo. Kada kažemo da naša dobra dela mogu da nas spasu, mi time

tvrdimo da nismo grešnici, da ne zaslužujemo smrt i, konačno, da Isusova žrtva nema nikakvu važnost za naš život. Kada dokazujemo da će nas držanje zakona učiniti pravednima, mi vredamo Njegovo savršenstvo. Kada sagledamo svoj

sopstveni greh i prepoznajemo svoju potrebu za Spasiteljem. Rimljanima 3,20 kaže da se »delima zakona nijedno telo neće opravdati pred njim; jer kroz zakon dolazi poznanje greha«.

Upravo kada smo ubeđeni u sopstvenu grešnost, postajemo zavisni od Spasitelja koji može opravdati život koji sami ne možemo da spasemo.

Opravданje, po definiciji, znači učiniti nekoga *pravednim*. *Učiniti* znači »proizvesti«, »omogućiti da nešto postoji ili da se dogodi«, »ostvariti.« Rečnici definišu *pravednost* kao »istinu«, »opravdanje«, »pravdu« i »poštjenje zasnovano na onome što je ispravno ili zakonito«. Drugim rečima, kada smo »opravdani«, Bog proizvodi način da postanemo pravedni ili u skladu sa zakonom. On nam u 3. poglavju Rimljanima poslanice kaže da smo svi sagrešili i izgubili slavu Božju, a u Psalmu 14,3 čitamo da »nema nikoga dobro da tvori, nema nijednoga«. Kroz celu Bibliju Bog ponavlja da нико не zaslužuje epitet *pravedan*. »Jer se u njemu javlja pravda Božja iz vere u veru, kao što je napisano: pravednik će od vere živ biti« (Rimljanima 1,17). Pisano je da se pravednost otkriva kada se živi životom vere. Mi primamo opravdanje verom u silu našeg Boga da nam ga daruje.

Ešli Brecke, Bartonsvil, Merilend, SAD

U Poslanici Galatima nalazimo da su određeni jevrejski hrišćani, poznati kao judaisti, učili hrišćane iz neznabotva kako moraju da sledi Mojsijev zakone da bi bili spaseni (Dela 15,1). Pavle se vatreno suprotstavio ovim verovanjima u svojoj poslanici galatijskim hrišćanima. Upravo preko ovog učenja Martin Luter je postao ubeđen u pravu prirodu spasenja. On je zaključio da teološko opravdanje nikad nije zasnovano na zaslugama, da hrišćani ne mogu da zavise od svog učestvovanja u pričesti, ispovedanju i indulgencijama kako bi zaradili svoj put u nebo.

Prava vera u Boga je način života.

Zaista, naša grešna priroda čini dostizanje pravednosti u svojoj sopstvenoj sili apsurdnim. Srećom, Bog nudi alternativu – veru u Njegovog Sina koji je umro da bi nas spasao. Takva vera je moćna. Ako je imamo i u maloj količini, ona može da ukloni ogromne prepreke iz našeg života (Matej 17,20). Vera izjednačava sve društvene slojeve, jer ljudi iz svih krugova privlači u podnožje krsta na kome je Isus umro da bismo mi mogli biti opravdani verom u Njega.

Ali čekajte! Ima tu još nečeg! Zato što čak »i đavoli veruju« (Jakov 2,19), vera ne može biti samo intelektualno prihvatanje određenih doktrina. Prava vera u Boga je, isto tako, način života. Jakov nastavlja objašnjavajući da su »Avramova dela dokazivala iskrenost vere koju je Bog proglašio pravednom. Kao i Pavle... Jakov stavlja veru u samo središte opravdanja i pokazuje njen ključni značaj navodeći dostoјna dela opravdanih ljudi.«¹

»Jedino delima vera se može pokazati i dokazati; i jedino na osnovu vere dela se pokušavaju i čine. Vera je na putu da preraste u dela; i delanje počinje jedino kad čovek ima veru u neki uzvišeni cilj ili princip koji mu je Bog darovao.«²

Ta vera koja povezuje intelektualno verovanje sa »pravednim delima« je vera koja nas povezuje sa Izvorom našeg života i čini da budemo utemeljeni i da rastemo. Takva vera je naše sidro u ovom nemirnom svetu. Sa njom, možemo prionuti uz Božju Reč i biti sigurni da ćemo rasti i napredovati u Hristovoj blagodati.

ODGOVORITE

Za koja dela, pravila ili nastojanja mi adventisti verujemo da će nas odvesti na nebo?

Melisa Brecke, Bartonsvil, Merilend, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 522.

2 William Barclay, The Letters of James and Peter, str. 78.

Pavle je bio toliko ubedjen u istinu jevanđelja koju je propovedao da je smatrao neophodnim da se suprotstavi Petru u vezi sa njegovim ponašanjem, za koje su drugi mogli misliti da je sasvim celishodno, jer je nastojao da se nikom ne zameri. U današnjoj pouci usvojimo Pavlovo mišljenje kao svoje sopstveno, proučavajući jedan događaj ključan za izraelsku istoriju i druge primere iz njegovih spisa.

Podsticaj iz duhovne istorije (1. Mojsijeva 15,5.6)

Pročitajte celo 15. poglavlje 1. Mojsijeve. Avram, otac jevrejskog naroda i verujućih ljudi iz svih naroda, doživeo je iskustvo koje je zapisano u ovom poglavljtu i koje je tako značajno da se Pavle osvrće na njega u Rimljanima 4,1-5. Stanje pravednosti (biti pravedan i činiti ono što je pravo) dodeljeno je Avramu od Boga nezavisno od bilo čega što je Avram bio i činio. Dve ključne stvari čine osnovu opravdanja verom: (1) čovekova nesposobnost da dostigne *biti i činiti* (u ovom slučaju *biti* otac tako što će *dobiti* dete) i (2) njegova očigledna nesposobnost da to ikad učini.

Avramovo versko putovanje trebalo je da bude primer za sve iskrene vernike do kraja vremena. Svi pravi vernici dolaze do tačke kada shvataju da ne mogu dobiti pravednost posredstvom sopstvenih dostignuća. Ne mogu dobiti Božju blagodat tako što će biti dobri. Umesto toga, blagodat im se daje na osnovu Njegovog obećanja.

Pavlovi sopstveni spisi (Rimljanima 3,8.10-20; Galatima 2,15-21)

Pročitajte celo 3. poglavlje Poslanice Rimljanima. Ima mnogo toga što treba »svariti« u ovom neverovatnom poglavljiju, ali pozabavimo se samo Pavlovim očiglednim slaganjem sa onim što predstavlja temelj opravdanja verom kakvu vidimo u 1. Mojsijevoj 15. Prvo, pominje se nesposobnost ljudi da sami sebe spasu iz svog grešnog stanja. Baš kao što su Avram i Sara stigli do tačke kada je postati roditelj rađanjem deteta bilo ljudski nemoguće, tako se Pavle slaže da nema nikog ko može dobiti opravdanje na osnovu sopstvene ličnosti i sopstvenih dela /»biti i činiti«/. Opravdanje jednostavno nije ljudsko dostignuće. Drugo, opravdanje je nešto do čega se dolazi jedino verom u Božje obećanje.

Sada pročitajte celo 2. poglavlje Galatima poslanice. Jedno iskušenje koje se često sreće među religioznim grupama jeste prepuštanje uverenju da se duhovna nadmoćnost postiže onim što jesmo i što činimo. Petar se borio sa tim kad je pao u zabludu da oni koji su obrezani zauzimaju viši duhovni položaj od onih koji nisu.

U poređenju sa širokom slikom čovečanstva o kojoj govori u Rimljanima 3, Pavle sužava temu u Galatima 2,15-21. U ovim stihovima on tvrdi da čak

i Jevreji koji su dobro upoznati sa Božjim zakonom, koji od svih ljudi imaju najbolje razumevanje istine i prakse, ipak moraju naći svoje opravdanje u Hristu. On ponavlja svoje ubeđenje da niko ne može biti opravdan držanjem zakona. Jevreji imaju značajne duhovne prednosti nad neznabоšćima, koje bi trebalo smatrati velikim blagoslovima (Rimljani 3,1.2). Te prednosti, međutim, nemaju nikakve veze sa konkretnim dobijanjem opravdanja. Ne postoji tako nešto kao kolektivno spasenje samo na osnovu toga što je neko Jevrejin. Pavle ovde ponavlja istinu da je opravdanje nedostizno čak i najposvećenijim vernicima.

Sada pročitajte celo 3. poglavlje Filibljanima poslanice. Ako su religiozne grupe sklone da opravdavaju sebe svojim statusom i delima, pojedinci imaju čak i veću sklonost da proglašavaju sebe pravednim i opravdanim. Pavle se bori sa ovim iskušenjem sužavajući pitanje opravdanja verom na svoje sopstveno iskustvo. On je ostvario nivo religioznog predanja kakvo je malo ko imao mogućnosti čak i približno da dostigne. Ali u svemu što je bio i činio, Pavle tvrdi da je došao do tačke kada je shvatio da njegova žudnja za pravednošću može biti zadovoljena jedino njenim prihvatanjem kao dara od Isusa Hrista. Suočena sa takvim obećanjem, njegova ljudska postignuća nisu mu donela nikakvo opravdanje pred Bogom niti pravu nadmoćnost u odnosu na druge ljude.

Opravdanje je nešto do čega se dolazi jedino verom u Božje obećanje.

Shvatiti to lično (Filibljanima 3,7-9)

Petrova politika nezameranja podrivala je samo srce jevanđelja koje je Bog otkrio ljudima još od pada u greh (1. Mojsijeva 3,21). Trebalo bi pažljivo da preispitamo kako mi opravdavamo sebe na osnovu svog društvenog položaja, verske pripadnosti i dobrih dela koja činimo. U većini slučajeva, naša dobrota u ovim oblastima zasniva se jedino na ljudskim dostignućima.

Međutim, kao Avrama i Pavla, Bog će svakoga od nas provesti kroz okolnosti koje će nas uveriti da je nemoguće da sami postignemo ono što zaista želimo. Naše srce će se umoriti od napora koji nije u stanju da nam obezbedi mir (Psalam 107,12.13; Isaija 57,12.13). Ono što nam Bog nudi u tom trenutku nije da se trudimo još više, već da usmerimo svoju nadu ka ostvarenjima Njegovih obećanja u našem životu.

ODGOVORITE

1. Navedite neka iskušenja za duhovnom nadmoćnošću kojima vaša crkva ili društvo može podleći.
2. Ako biste zaista verovali da Božja ljubav i odobravanje prema vama nije zasnovano na tome što ste vegan, ne nosite nakit ili volontirate u javnoj kuhinji u svojoj zajednici, koliko bi se vaš život promenio? Zašto?

Glen G. Pul II, Elbert, Kolorado, SAD

»Pre svog obraćenja Pavle je 'po pravdi zakonskoj' smatrao sebe besprekornim (Filibljanima 3,6). Međutim, posle promene srca stekao je jasno shvatanje o misiji Spasitelja kao Otkupitelja celokupnog ljudskog roda, neznabozaca kao i Jevreja, i naučio da uočava razliku između žive vere i mrtvog formalizma.«¹

»Neka duša koja veruje stane pored krsta na Golgoti i sa srcem prepunim zahvalnosti i ljubavi uzvikne: 'Gle, jagnje Božje koje uze na se grehe sveta!' Pogledajte Njega! Recite to srcem, dušom i glasom. Navedite grešnika da gleda. Kada njegov pogled bude privučen, zadivljen tako čudesnom poniznošću, on prilazi bliže i uči od Spasitelja lekciju koju svi moraju naučiti – lekciju krotosti i poniznosti. Duša koja veruje vidi Isusa onakvim kakav jeste i posmatrajući menja se u Njegovo obliće. Iskustvo onih koji su zaista obraćeni svedoči da je Bog tvorac večnog spasenja i da je Hristova blagodat mudrost i sila.«²

»Hristova blagodat je mudrost i sila.«

»Oni koji su čekali da učine sebe dostojnjijim Božje naklonosti pre nego što su se usudili da polažu pravo na Božja obećanja, činili su fatalnu grešku. Jedino Isus čisti od greha; jedino On može da oprosti naše prestupe. On se zavetovao da sluša molbe i prima molitve onih koji Mu prilaze u veri. Mnogi imaju maglovitu ideju da moraju učiniti neki fantastičan napor da bi zadobili Božju naklonost. Ali svako oslanjanje na sebe je uzaludno. Jedino povezujući se verom sa Isusom, grešnik postaje Božje dete puno vere i nade.«³

»Božji zakon je bio uveliko tumačen i predstavljen crkvama sa toliko malo znanja o Isusu Hristu i Njegovom odnosu prema zakonu da je to bilo skoro kao Kainova žrtva. Pokazano mi je da su mnogi bili odvojeni od vere zbog zbrkanih, zbumujućih ideja o spasenju, jer su propovednici radili na pogrešan način da bi doprli do srca. Misao koja se godinama nametala mom umu bila je Hristova uračunata pravednost.«⁴

Nikol Brecke, Bartonsvil, Merilend, SAD

1 Apostolska crkva –Hristovim tragom, str. 132.

2 The Advent Review and Sabbath Herald, Jan. 7, 1902, »Our Failure to Fulfill the Savior's Commission.«

3 Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, str. 18.

4 Faith and Works, str. 18.

OD ZAKONA DO BEZAKONJA

PRIMENA (Rimljanima 3,1.9.10; Galatima 2,15.16; Efescima 2,11-17)

Sr

Nama lako pređe u naviku da mislimo za sebe da smo bolji od nekog ko puši, nosi nakit i ne »drži« Subotu. Ovo razmišljanje »bolji-sam-od-tebe« upravo je ono kojim je Petar bio zaokupljen kada je odbio da jede sa neobrezanim hrišćanima iz neznabوštva. Zbog ovakvog razmišljanja živeo je životom licemera. Sledi nekoliko načina na koje možemo sprečiti sebe da učinimo to isto.

Zaustavi se! Zatim zahvali Isusu. Prestanite da razmišljate na sledeći način: (1) »Gledaj te tetovaže na njenim rukama! Ona mora da je teška ličnost!« (2) »Dakle, Dženifer je konačno odlučila da dođe u crkvu.« (3) »Ne mogu da verujem da je Kevin otiašao na plivanje prošle Subote!« Umesto toga, zahvalite Isusu na ljudima koje ste skloni da kritikujete, kao i zbog toga što je umro na krstu za svakog čoveka. Tokom dana, dok Mu budete zahvaljivali za spasenje onih koji su oko vas, primetićete da se vaš stav prema tim ljudima menja.

Služi/Budi pažljiv. Sledeći put kada vidiš nekog ko se ne uklapa u profil »dobrog hrišćanina«, sprijatelji se s njim i osmisli kako možeš najbolje da mu pomogneš. To može značiti mnogo, ne samo toj osobi, već isto tako i tebi. To možda neće biti baš najpopularnija stvar koja se može učiniti i možda ćeš biti kritikovan zbog toga. Ali, to je ono što bi Isus uradio, a ono što On misli je mnogo važnije od bilo čega drugog.

Ujedinite se. Efescima 2,11-17 uči nas da smo svi jedno u Hristu i da su zidovi predrasuda srušeni kada je On umro na krstu. Bez obzira da li imamo predrasude prema drugima zbog njihove boje kože, fizičkog izgleda, zbog toga koliko »dobro« drže Subotu, ili kako provode svoje slobodno vreme, treba da imamo na umu da je Bog umro za sve nas. Mi smo svi nepravedni i svi nedostojni, ali On je i pored toga odlučio da nas spase. Razmišljajte i molite se, budite pažljivi i pažljivo radite da biste ujedinili one oko sebe kao jedno telo u Hristu.

**Zidovi predrasuda
su srušeni kada je
On umro na krstu.**

ODGOVORITE

1. Da li ste vi kao Pavle ili kao Petar? Kako oni oko vas znaju ko ste vi od te dvojice?
2. Kako biste mogli da zamenite legalizam Isusovog vremena svojom sopstvenom vrstom legalizma?
3. U kojim oblastima svog života možete nešto učiniti kako biste poboljšali svoje ponašanje prema drugima?

Amanda Korea, Hagerstaun, Merilend, SAD

Nakon pobeđe nad četiri cara koja su zarobila Lota, Avram je zabrinuto pomislio da je već dobio svoju nagradu na zemlji i pitao se, ukoliko bi bilo nekih nagrada u budućnosti, kome će biti date, budući da nije imao potomstva. Zato je Bog ublažio njegove brige, obećavši mu brojne potomke i buduću nagradu. Avram je poverovao ne tražeći dokaz, a Bog mu je uračunao tu veru u pravednost (1. Mojsijeva 15,6).

Avram nije bio jedina osoba koja je doživela zabrinutost ili se susrela sa neizvesnim prilikama. Ljudi svih vremena rvali su se sa tim. U knjizi *Grom iz Jerusalima* koja govori o osnivanju države Izrael, jedan od likova opisuje veru: »lako ne možemo uvek očima videti zaštitničku ruku Svetog, moramo gledati srcem... To se zove vera. Čak i kad je bitka sa kojom se suočavamo tako teška da izgleda kao da ćemo biti pobeđeni, moramo i dalje verovati Gospodu«.¹ Koliko god mračno bitka izgleda u našim očima (kao što je bitka za obnovljenu državu Izrael moralna izgledati njenim stanovnicima 1948. godine), moramo imati veru da će Božji plan za nas doživeti uspeh.

Petnaesto poglavlje

1. Mojsijeve daje nam jasnu sliku o tome šta moramo učiniti.

se ekonomija oporaviti. Oni koji veruju u Hrista takođe očekuju dan kada će se svemirska bitka između Boga i sotone završiti i mi se naći na nebu sa svojim Spasiteljem. Znaci da se ta bitka sve više zaoštrava postaju sve mnogobrojniji.

Bez obzira sa kakvim se iskušenjima, bitkama ili brigama rvemo – bez obzira da li se oni odnose na finansijske padove, predstojeći ispit ili porodični sukob – Avram nam je ostavio odličan primer. Petnaesto poglavlje 1. Mojsijeve daje nam jasnu sliku o tome šta moramo učiniti – imati veru u Boga. Za uzvrat, On nam uračunava tu veru u pravednost. Bez obzira da li će naša nagrada doći dok smo još na Zemlji, ili ćemo je primiti na nebu, moramo imati poverenja u Boga i verovati da On ima plan za svakog od nas pojedinačno. Pavle je prelepo opisao naš put vere: »Tako sad vidimo kroz staklo u zagonetki, a onda ćemo licem k licu; sad poznajem nešto, a onda ću poznati kao što sam poznat« (1. Korinćanima 13,12).

Aleksandra Kozlova – Haris, El Džebel, Kolorado, SAD

1 Thoene, Bodie & Brock, Thunder From Jerusalem, str. 38.

ZAKLJUČAK

Jedna od glavnih posledica greha u našem svetu je naša potreba da tokom svog života naporno radimo da bismo bili »uspešni«. Greh je oblikovao naše razmišljanje tako da »sve zavisi od nas« i od onoga što težimo da učinimo za sebe. Verujemo da je jedini način na koji možemo popraviti svoje stanje da to učinimo svojim sopstvenim naporima. Stoga, kada nam Isus nudi neverovatan dar spasenja u zamenu za malo zrno vere, to izgleda suviše dobro da bi bilo istinito. Zar zaista ne treba da učinimo ništa više od toga? Zaista ne treba!

RAZMOTRITE

- Napravite listu različitih ljudskih »sistema« koji zahtevaju visok nivo vašeg poverenja, kao što su avioni, medicinski zahvati i satelitski navođeni sistemi. Uporedite svoje poverenje u ove tehnologije koje je napravio čovek sa poverenjem u Isusovu sposobnost da vas spase.
- Snimite kratak film na temu opravdanja verom. Prikažite film tokom službe u crkvi ili ga okačite na Internet.
- Zapitajte se šta vam se najviše dopada u vezi sa konceptom opravdanja verom. Zatim se zapitajte šta je za vas najvažniji aspekt opravdanja verom. Odgovorite na svoja pitanja tako što ćete napraviti lični odgovor Isusu povodom Njegovog zadivljujućeg dara. Ovaj odgovor može biti u obliku pesme, melodije, kolaža, kompjuterske prezentacije, čestitke, pisma, itd.
- Nacrtajte sliku ili dijagram da biste ilustrovali pojam opravdanja verom u Isusa nekome ko ne govori vašim jezikom.
- Pozovite prijatelje da naprave nešto po svom izboru kako bi ilustrovali ideju opravdanja verom, a zatim održite mini-izložbu svojih radova. Neka svaka osoba predstavi svoj rad i opiše šta on znači.
- Sastavite zamišljeni scenario u kome Bog Otac, Isus i Sveti Duh zajedno rade da bi isplanirali neverovatan proces opravdanja verom.
- Napunite jednu lepu posudu sa deset malih predmeta kojima se mogu uraditi važne stvari, kao što je ključ od automobila, olovka kojom se može napisati knjiga koja koja će promeniti svet, šibica, itd. Razmislite o uvidu koji vam svaka od njih daje u moćan efekat koji na vaš život ima malo zrno vere u Isusa.

POVEŽITE

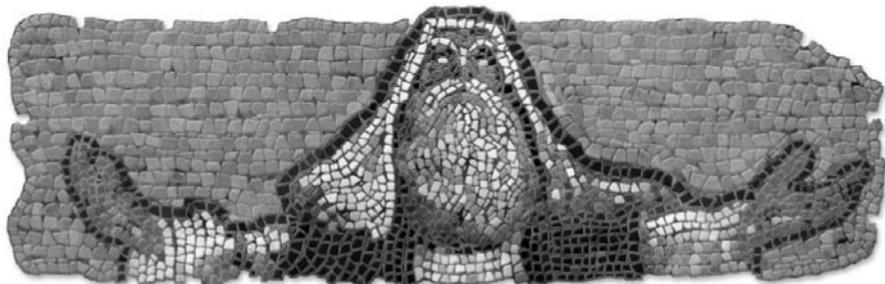
Matej 17,14-20; Marko 9,14-29; Luka 23,32-46; Ellen G. White, *Faith and Works*; Phillip W. Dunham, *Sure Salvation*; Morris Venden, *95 Theses on Righteousness by Faith*.

Karen Holford, Ohtermahti, Škotska

Pouka 5

---

od 22. do 28. oktobra 2011.

Starozavetna vera

»Hristos nas je iskupio od kletve zakonske
postavši za nas kletva, jer je pisano:
proklet svaki koji visi na drvetu«
(Galatima 3,13).

Džamila je bila tiha devojčica. Izlovala se od ostalih učenika u našoj hrišćanskoj školi jer su je većina njih zadirkivali. Jednog dana za vreme ručka skupila sam hrabrost da sednem pored nje. Uskoro smo se sprijateljile i ona se osetila slobodnom da mi ispriča sledeću priču.

Nekoliko godina ranije, dok je pohađala drugu hrišćansku školu sa internatom, Džamila je predala svoj život Isusu Hristu. Kada se škola zatvorila tokom zimskog raspusta, njeni roditelji nehrišćani odveli su je u hram svog boga. Nije imala pojma o tome da je od njih bilo traženo da žrtvuju jedno dete kako bi umirili lažnog boga kome su služili. S obzirom da je bila jedino dete svojih roditelja, ona je trebalo da bude žrtvovana. Nakon što su obavljeni neki rituali, obesili su Jamilu naglavačke iznad usijanog plamena. U prvom trenutku se uspaničila, ali onda se setila Isusa i pozvala se na Njega. Učinivši to, setila se Avrama kome je Bog naložio da prinese svog jedinog sina na žrtvu. Setila se kako je Avram poslušao Boga i kako je, na kraju, Bog obezbedio jagnje, koje je predstavljalo Spasitelja, da bude žrtvovano umesto Isaka. Džamila mi je tada rekla: »Znala sam da to što mi je učinjeno nije bila Božja volja. Zato sam Mu se molila, preključući Ga da obezbedi 'jagnje' da zauzme moje mesto.«

Čak i posle tri sata, koliko je visila nad vatrom, Džamila je čudom ostala živa. To je učinilo da članovi hrama postanu izuzetno nervozni. Konačno, kad više nisu mogli da izdrže, oslobodili su je i bacili pred vrata bolnice, gde ju je pronašao jedan lekar. Tu je ostala dok se nije oporavila. Lekar koji ju je pronašao usvojio je i odgajio kao jedno od svoje sopstvene dece. Zatim je doveo u školu koju sam ja pohađala tako da je mogla da nastavi školovanje.

Osnova našeg spasenja je vera jedino u Hristu.

Divim se Džamilinoj veri u Boga. Ona veruje da je On urezao njeno ime na dlan svoje ruke, da je poznavao čak i pre nego što se rodila, i da ima plan da joj da uspešnu budućnost (Isajia 49,16; Jeremija 1,5). Njena vera, kao i Avramova, uči nas da je osnova našeg spasenja vera jedino u Hristu. Zbog Avramove vere u Božja obećanja, on je ubrojan među pravedne. Taj isti dar pravednosti danas je na raspolaganju svakome ko deli Avramovu veru. Jedini razlog što nismo osuđeni zbog svojih grešaka jeste taj što je Isus platio cenu za naše grehe, umirući umesto nas. Dok proučavamo ovu temu ove sedmice, mi isto tako verujemo da su i naša imena zapisana na dlanu Spasiteljeve ruke.

Džudi Mutungu, Nairobi, Kenija

AVRAM: BOŽJI POVERENIK**Priroda vere (1. Mojsijeva 15,1-6; 12,1-3; 22,1-18)**

Mi konačno bivamo ocenjivani, ne na osnovu toga kako se ponašamo u trenucima ugodnosti, već kako se držimo u nemirnim vremenima. Da li ispoljavamo duhovni zanos tokom vremena nevolje ili ne, nije ubedljiv dokaz da smo hrišćani. Svetost nije ushićenje, već potpuno predanje Božjoj volji. To je življenje po svakoj reči koja izlazi iz Njegovih usta. Svetost je isto tako poverenje u Boga u tami kao i na svetlosti. To je hodanje u veri, a ne na osnovu onoga što se vidi; i, konačno, svetost je oslanjanje na Njega sa bespogovornim pouzdanjem i počivanje u Njegovoј ljubavi.

Ako ne možemo čvrsto stajati uz nešto, onda ćemo konačno pasti zbog bilo čega. Biblija jasno uči da je bez vere nemoguće ugoditi Bogu i da će pravedni živeti od vere. Avram, otac vernih i Božji prijatelj, bio je čovek plemenitog karaktera koji je marljivo tražio Gospoda sa detinjom verom. Znao je da je bez vere nemoguće ugoditi Bogu. Avram nikad nije sumnjao niti je preispitivao zapovesti i obećanja koja mu je Bog dao.

Pogledajmo izbliza ko je bio Avram:

1. Poticao je iz zemlje Ura. Dok je tu živeo, »grad je posedovao izuzetno visoku kulturu. Kuće su bile dobro građene i obično visoke dva sprata. Sobe u prizemlju bile su grupisane oko središnjeg dvorišta i stepenice su vodile na sprat. Grad je imao efikasan sistem za odvođenje otpadnih voda, što je više od onoga čime se neki gradovi u toj zemlji mogu pohvaliti čak i danas. U školama u Uru učilo se čitanje, pisanje, aritmetika i geografija, što dokazuju mnoge pronađene školske vežbanke.«¹

2. Avram je bio bogat čovek. Biblija ga opisuje kao bogatog u stoci, srebru i zlatu (1. Mojsijeva 13,2). Reč prevedena sa »bogat« »bukvalno znači 'veliki' ili 'težak'; što se koristi u smislu da je imao mnogo poseda.«²

3. Avram je bio veliki učitelj. Bog je rekao za njega: »Jer znam da će zapovediti sinovima svojim i domu svojemu nakon sebe« (1. Mojsijeva 18,19). »Avram ne samo da se molio sa i pred svojom porodicom, već je posredovao za njih kao sveštenik... Kao prorok, on je svoju porodicu poučavao religiji i teorijski i praktično, sa naglaskom na praktičnim vrlinama. Učio je svoju porodicu ne samo da zna o tim stvarima nego i da ih primenjuje.«³ Ono što je davalo silu Avramovim učenjima, bio je uticaj njegovog sopstvenog života.

1 The SDA Bible Commentary, str. 290.

2 Isto, str. 300.

3 Isto, str. 329.

4. Avramov uticaj širio se izvan njegove porodice i doma. Gde god je razapeo svoje šatore, on je gradio oltar Bogu, za bogosluženje i prinošenje žrtava. Kada se Avram selio dalje, oltar je ostajao kao svedok. Tako su mnogi hananski nomadi, koji su znanje o Bogu stekli na osnovu Avramovog života, zastajali kod oltara da bi prineli žrtvu Jehovi.

5. Avram je bio čovek velike vere. Kada mu je Bog rekao da prinese svog obećanog sina kao žrtvu paljenicu, Avram je bez pogovora krenuo da to učini. Ovo mora da je bila jedna od najvećih proba na koju je Bog stavio bilo kog čoveka.

To je bilo onda. A kako je danas?

(Rimljanima 4,13; Galatima 3,1-14; Jevrejima 11,6)

Kada je Hristos razapet, Njegovi najbliži učenici nisu verovali da će On ponovo ustati. Iako je On sam otvoreno tvrdio da će ustati treći dan, nije im bilo jasno šta je time htio da kaže. Ovaj nedostatak razumevanja doveo ih je do potpunog očajanja u vreme Njegove smrti. Njihova vera nije bila u stanju da prodre iza senke koju je sotona bacio preko njihovog srca i uma. Sve im je izgledalo beznadežno. Da su samo verovali u Spasiteljeve reči, kako velike žalosti bi bili pošteđeni! Ista sila koja je održala Avrama, koja je dala Halevu i Isusu Navinu veru i hrabrost, mogla ih je ojačati da bi ostali verni tokom vremena svoje žalosti. Srećom, na Pedesetnicu, primili su uvećanu meru vere i sile Svetog Duha, koja je njihov rad učinila uspešnim. Takva vera i sila održavala je odanu Božju decu u svakoj narednoj generaciji, a ni naša nije nimalo drugaćija.¹

**Ovo mora da je bila
jedna od najvećih
proba na koju je Bog
stavio bilo kog čoveka.**

Danas, kao Avram, mi moramo imati veru u Božja obećanja. Moramo biti spremni da uradimo što god On traži od nas. Molimo se za snagu da hodamo u veri isto kao u onome što se vidi. Jer, ono vidljivo je samo privremeno, a ono što je nevidljivo - večno.

ODGOVORITE

1. Na koje načine možemo poboljšati svoju veru dok čekamo na skorašnji Hristov dolazak?
2. Zašto naša vera ne bi trebalo da zavisi od okolnosti, vremena, godišnjeg doba ili mesta?

Festus M. Ntenge, Nairobi, Kenija

---

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 128 orig.

»Avramova potpuna poslušnost jedan je od najizrazitijih dokaza vere koji se može naći u celoj Bibliji. Za njega, vera je bila 'tvrdо čekanje onoga čemu se nadamo i dokazivanje onoga što ne vidimo' (Jevrejima 11,1). Oslanjajući se na božansko obećanje, bez najmanjeg vidljivog dokaza da će se ono ispuniti, on se odrekao doma, rodbine i rodne zemlje i pošao, ne znajući kuda, putem kojim ga je Bog vodio...«¹

Proba Avramu nije bila laka, niti je mala žrtva tražena od njega. Veoma snažne veze spajale su ga sa njegovom zemljom, njegovim plemenom i njegovim domom. Ali, on nije oklevao da posluša poziv. Nije postavljao nikakva pitanja o obećanoj zemlji – ni da li je zemlja plodna ni da li je klima ugodna; nudi li zemlja prihvatljive uslove, pruža li priliku za nagomilavanje bogatstva. Bog je rekao i Njegov sluga je morao da sluša; najdraže mesto na Zemlji za njega je bilo mesto koje mu je Bog odredio.¹

»Najdraže mesto na Zemlji... je bilo mesto koje mu je Bog odredio.«

»Gospod je u svom proviđenju dozvolio da ova nevolja snađe Avrama da bi mu pružio pouku o pokornosti, strpljenju i veri – pouku koja će biti zabeležena na blagoslov svima koji će kasnije biti pozvani da pretrpe nevolje. Bog svoju decu vodi putem koji ona ne poznaju, ali ne zaboravlja niti odbacuje one koji se uzdaju u Njega. On

je dozvolio da nevolja snađe Jova, ali ga nije zaboravio. On je dozvolio da voljeni Jovan bude prognaan na usamljeni Patmos, ali ga je tu posetio Božji Sin i on je gledao prizore pune besmrtnе slave. Bog dozvoljava da nevolje snađu pripadnike Njegovog naroda, da bi se čvrstinom i poslušnošću sami duhovno obogatili i da bi svojim primerom poslužili drugima kao izvor snage. 'Jer ja znam misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre, a ne zle, da vam dam posledak kakav čekate' (Jeremija 29,11). Upravo nevolje koje najsurovije kušaju našu veru i doprinose da smatramo da nas je Bog zaboravio, treba da nas približe Hristu, da učine da sav svoj teret položimo pred Njegove noge i osetimo mir koji nam umesto toga daje.²

ODGOVORITE

1. Kako moja vera u Boga može da mi pomogne da nađem »najdraže mesto na Zemlji« – mesto gde Bog želi da budem?
2. Deo priče o Avramu sa kojim se najviše poistovećujem jeste...

Sju Velš, Hemel Hempsted, Engleska

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 108.

2 Isto, str. 111.

VERA! VERA! VERA!**DOKAZ** (*Sudije 13,2-24*)**Ut**

Dok prolazimo kroz Stari zavet, nailazimo na mnoge ljudе koji su imali veru Avramovu, onu vrstu vere koja čini da, bez obzira koji položaj ta osoba zauzima u životu, bez obzira u kakvoj se situaciji nalazi, ona ostaje verna Bogu.

Verom je Mojsije odbio da se nazove faraonovim naslednikom. Umesto toga, izabrao je da pati sa Bogom i Njegovim narodom. Enoh je verom hodao sa Bogom dok nije bio prenesen na nebo. On nije tražio udobnosti života, niti je pokušavao da stekne bogatstvo i sreću za sebe. Razmislite takođe i o Manoju i njegovoј ženi. Kada je »anđeo Gospodnji« (*Sudije 13,3*) rekao Manojevoј ženi, koja je bila nerotkinja, da će dobiti dete koje će oslobođiti Izrael od Hananeja, i ona i njen suprug su imali veru i želju da učine ono što je ispravno. O Manojevoј veri čitamo da je »on potpuno prihvatio i poverovao u reč anđela. On je prihvatio kao istinu da će im u dogledno vreme ovo obećano dete biti darovano. Njegova vera je u oštrom kontrastu sa verom sveštenika Zaharija, oca Jovana Krstitelja, koji je zatražio znak kad se anđeo Gospodnji pojавio pred njim i obećao mu dete (*Luka 1,8*).¹ Manoje i njegova žena su pokazali svoju veru uzdajući se u »anđela Gospodnjeg« i poslušavši Božja uputstva u vezi sa njihovim detetom.

Zatim, tu je Jov, ličnost koja je patila kao niko drugi. U odgovoru Vildadu, jednom od svojih prijatelja koji su smatrali da Jov pati zbog greha koje je počinio, Jov je rekao: »Ali znam da je živ moj iskupitelj, i na posledak da će stati nad prahom. I ako se ova koža moja i raščini, opet ću u telu svom videti Boga. Ja isti videću ga, i oči moje gledaće ga a ne druge. A bubrega mojih nestaje u meni!« (*Jov 19,25-27*).

Kada razmišljamo o veri ovih ljudi i mnogih drugih u Starom zavetu, razmislimo takođe i koliko često smo mi spremni da napustimo svoju zonu udobnosti da bismo se pouzdali u Boga.

Ntenija Masika, Nairobi, Kenija

**»Znam da je živ
moj iskupitelj, i na
posledak da će stati
nad prahom.«**

1 The SDA Bible Commentary, str. 384.

Kada je Bog rekao Avramu da žrtvuje svog jedinog zakonitog naslednika, Avram se nije raspravljaо niti se žalio. Umesto toga, spremio se i krenuo da izvrši Božji nalog. Matej 17,20 kaže da, ukoliko imamo veru čak i tako malu kao što je goruščino seme, bićemo u stanju da učinimo i nemoguće. Zaista, sa Bogom koji je na našoj strani, možemo učiniti sve što On traži od nas. U daljem tekstu nabrojana su četiri načina na koja možemo steći takvu veru.

Molite se. To nas jača da se suočimo sa iskušenjima i da ispunimo Božje zapovesti u teškim situacijama. Kada se Danilo molio Bogu uprkos dekretu da svako u Vavilonu mora da se moli caru ili da bude bačen u lavovsku jamu, Bog ga je oslobođio. Kao rezultat toga, car je izdao dekret po kome svako u njegovom carstvu mora da se »boji i straši Boga Danilova« (Danilo 6,26).

**Bog će vam dati
snagu i odgovore
koji su vam
potrebni da biste
išli napred.**

Prestanite da se žalite. Kada se žalimo zbog svojih problema, mi se ne usredsređujemo na Boga i Njegovu silu. Stoga, umesto da gundate zbog svojih okolnosti, pogledajte u Njega u veri. Kada to učinite, On će vam dati snagu i odgovore koji su vam potrebni da biste išli napred. On zna šta vam je potrebno i kada vam je to potrebno. Jedino što treba da učinite jeste da zatražite i daće vam se!

Ne budite obeshrabreni. Pošto nije srećan kada je vaš odnos sa Bogom dobar, davo će pokušati da vas obeshrabri da uspostavite blizak odnos sa Njim. Sotona će vas podsetiti na to kako ste vi zapravo užasan grešnik i to će vas navesti da se osetite nedostojnim Božje ljubavi i pravednosti. Čvrsto se držite Božjih obećanja i sve će biti dobro.

Budite poslušni. Poslušnost je od ključnog značaja. Kada je Jakov pisao o Avramovoj veri, rekao je: »Vidiš li da vera /Avramova/ pomože delima njegovim, i kroz dela savrši se vera?« (Jakov 2,22). Zatim, u 26. stihu, Jakov tvrdi da je »vera bez dobrih dela mrtva«. Vera i poslušnost idu zajedno. Ne možemo imati jedno bez drugog.

ODGOVORITE

1. Pomislite na trenutak kada ste izgubili veru. Šta je učinilo da je izgubite i šta vam je pomoglo da je ponovo nađete?
2. Šta biste još izgubili kad biste izgubili veru u Boga? Šta ćete zadobiti dok vaša veru bude rasla?

Aleks Mutinda, Nairobi, Kenija

Bog je veran ljudima kao što su Avram, Manoje i njegova žena, Jov i Danilo, jer su i oni verni Njemu. A kada je On veran nama, onda ništa što On traži od nas nije nemoguće ostvariti. Na primer, Manoje i njegova žena nisu mogli da imaju decu. Ali zbog njihove vere u Božju vernost, dobili su dete za koje je Bog obećao da će početi da oslobađa Izraelce od Filisteja. Zajedno, kao muž i žena, oni su pokazali svoju veru poslušavši uslove koje im je Bog postavio u vezi sa detetom.

Danas, mi takođe znamo da Bog ima zakone koje treba da sledimo ako kažemo da imamo veru u Njega. Ne možemo zaista biti verni ako nemamo u svom srcu želju da poslušamo Boga. Njegova obećanja nisu prazna. Ali Njegova obećanja se ne mogu ispuniti ako mi nemamo tu vrstu vere koju vidimo u većem delu Starog zaveta.

Budimo brzi da verujemo u Boga.

U Avakumu, u 1. poglavlju, prorok postavlja Bogu sledeća dva pitanja: (1) Koliko dugo će On dozvoliti da zlo trijumfuje (Avakum 1,2.3); i (2) Zašto On čuti »kad bezbožnik /Vavilon/ proždare pravijega od sebe /Juda/« (Avakum 1,13). Bog odgovara Avakumu u 2. poglavlju, a odgovor je jednostavno taj da Avakum mora da čeka Gospoda (2,4). »Gospod je u svetoj crkvi svojoj; muči pred njim sva zemljo!« Drugim rečima, »nemojte dozvoliti sebi da preispitujete Božju mudrost u tome kako On upravlja sudbinom naroda, kao što je Avakum učinio (Avakum 1,13; 2,1)¹.

Koliko često mi dozvoljavamo sebi da preispitujemo Božje vođstvo u svom životu? Takva smelost je znak da nemamo spasonosnu veru, onu vrstu vere koju je pokazao Avram i koju je preporučio Pavle a i sam Hristos, veru koja spasava. Ne budimo brzi da preispitujemo Božju mudrost. Umesto toga, budimo brzi da verujemo u Njega, da imamo onu vrstu vere koja se ispoljava u dobrim delima za Njega (Isajia 58; Mihej 6,8).

ODGOVORITE

1. Kako možete, u svom životu, pokazati da ste doživeli starozavetnu veru?
2. Da li je bilo trenutaka kada ste dovodili u pitanje Božju mudrost u pogledu načina na koji je vodio vaš život? Kako su se stvari konačno završile po vas?

Damaris K. Masika, Nairobi, Kenija

¹ The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1055.

ZAKLJUČAK

U hrišćanskom životu, od početka do kraja, temelj spasenja je vera u Hrista. Zbog Avramove vere u Božja obećanja, on je uvršten u pravednike. Danas, taj isti dar pravednosti stoji na raspolaganju svakom od nas ko deli Avramovu veru. Jedini razlog što nismo osuđeni zbog svojih greha je taj što je Isus platio cenu za njih, umirući umesto nas.

RAZMOTRITE

- Pročitajte 1. Mojsijevu 22,1-18 tri puta. Prvi put zapitajte sebe šta čujete (ptice, iznenađenje u Isakovom glasu, itd.). Drugi put, zapitajte se šta vidite (izraz Avramovog lica, itd.). Treći put se zapitajte šta osećate (uznemirenost, šok, itd.). Kako svako od ovih čitanja proširuje vaše znanje o starozavjetnoj veri i uvećava želju za njom?
- Proučite Sudije 13, 2-24 praveći tabelu sa četiri kolone. Označite kolone rečima: »Zašto?«, »Kako?«, »Gde?« i »Kada?« Dok budete čitali priču, zapišite u svakoj koloni kako priča daje odgovore na svako od tih pitanja. Zatim napišite zaključak u jednoj ili dve rečenice o tome kako je ova priča uvećala vaše razumevanje vere u Starom zavetu.
- Proučite starozavjetne priče o veri o kojima smo raspravljali u ovoj pouci, a zatim nacrtajte sliku jedne od njih. Pažljivo razmislite kako ćete na svojoj slici istaći ili simbolizovati značenje takve vere.
- Napravite sa svojim priateljima dramski prikaz jedne od starozavjetnih priča predstavljenih u ovonедељној pouci. Dogоворите се да га изведете пред одбором subotne škole у својој crkvi.
- Pevajte himnu »Naš tvrdi grad je Gospod Bog« od Martina Lutera (broj 187 u нашој pesmarici). Kako вам нjen текст помаже да разумете starozavjetnu veru? Kako melodija помаже да се нагласи njegovo značenje?
- Zapitajte nekog od starijih vernika da podeli сa vama iskustvo kada је Bog zatražio od njega да uradi нешто што је било naizgled nemoguće. Kako им је то помогло да razviju spasonosnu veru?
- Razmišljajte о Psalmima 23 и 91. Kako вам ови tekstovi помажу да razumete prirodu starozavjetne verе?
- Razmislite о tome kako vaš kućni ljubimac u potpunosti zavisi od vas i uporedite то са starozavjetnim konceptom vere.

POVEŽITE

Psalam 40,1-4; 121.

E. R. Verkom, Bruklin, Njujork, SAD

Pouka 6

---

od 29. oktobra do 4. novembra 2011.

Prioritet obećanja

»Jer ako je nasledstvo od zakona, onda već
nije od obećanja, a Avramu obećanjem darova Bog«
(Galatima 3,18).

Koliko ste obećanja prekršili? Ako ste kao ja, onda ste ih verovatno prekršili više nego što možete da se setite. Suočio sam se sa jednim od svojih prekršenih obećanja kada sam nedavno pročitao dnevnik svoje preminule sestre. Pisala je o momku koji joj se svidao i o tome kako sam ja prekršio obećanje da joj neću braniti da ga viđa. Zašto sam prekršio to obećanje? Prepostavljam da sam mislio da znam više od nje. Možda i jesam. Možda nisam. Umrla je pre nego što sam to saznao. Moja druga sestra kaže da to obećanje nikad nije trebalo da dam. Dakle, ko je bio u pravu?

Kada Bog da obećanje, ne moramo se brinuti da će ga prekršiti

S obzirom da sam samo čovek, nikad ne mogu da budem potpuno siguran kako bi se stvari odvijale da sam jednostavno dopustio da idu svojim tokom, i to me plaši. Međutim, sada dolazi najbolji deo. Isus zna kako bi se stvari odvijale. U Njegovom umu ne postoji »možda«. On zna kada treba dati obećanje, a kada ne. Stoga je logično da kad On nešto obeća, to mora biti nešto zaista važno. Kroz celu Bibliju čitamo o tome kako Bog daje obećanja svom narodu. Jedno od najvećih obećanja bilo je ono o Spasitelju koji će doći. Pročitajte ponovo uvodne stihove koji su navedeni na početku ove pouke. Avram je dobio obećanje, a kao deo njegove duhovne porodice i mi isto tako polažemo pravo na to obećanje. Kako onda da znamo da je to obećanje istinito? Možemo to znati gledajući u Onoga ko je obećao...

Koliko puta je Bog prekršio svoja obećanja kao što smo vi i ja učinili? Nijednom. Kroz celu Bibliju, On uvek iznova dokazuje svoju vernost. Kada On da obećanje, ne moramo se brinuti da će ga prekršiti. On uvek drži svoju reč. »Rekoh i dovešću to, naumih i učiniću« (Isajija 46,11).

Ove sedmice ćemo proučavati o pravu prvenstva koje Bog polaže na svoje obećanje o spasenju u odnosu na Njegov zakon i našu veru.

Asenat Blejk, Grand Kajman, Kajmanska ostrva, Britanska zapadnoindijska ostrva

Ono što je Pavle, u suštini, govorio Galaćanima, bilo je: »U redu, zli ljudi pokušavaju da iskrive Isusovo jevanđelje, ali zašto im vi dozvoljavate da utiču na vaš um?« On je bio uz nemiren kolebljivošću koju su Galaćani pokazali razmišljajući o Božjem zavetu. Bog je obećao Adamu, Noju, Avramu i Izraelcima da će On poslati Isusa da bude žrtva za greh. Četvrte godine pre nove ere, On je u potpunosti ispunio to obećanje, a Galaćani su živeli u vremenu posle toga. Dakle, pitao se Pavle, šta bi moglo da bude tako zbumujuće u vezi sa jevanđeljem kojem su Galaćani naučeni, da su počeli da slušaju ljudi koji su žeeli da se oni obrežu u znak da su postali naslednici obećanja?

**Isus je bio obećan
i to obećanje je
ispunjeno.**

»Hajde da to pređemo još jedanput«, rekao je Pavle. U ljudskim poslovima, legalan sporazum, kao što je ugovor o kreditu za automobil, primer je obećanja koje mora da se održi. Svako ko je pokušao da izbegne zakonsko obećanje zna posledice: finansijski gubitak, sudska parnica, problemi u javnosti, itd. Slično tome, Bog je napravio sporazum koji On neće prekšiti. Nikakav potop nije došao da uništi celu Zemlju. Izraelski narod je potekao od Isaka, obećanog sina. I konačno, Isus je umro da bi ispunio obećanje da će svi ljudi dobiti mogućnost da izbegnu greh i žive zauvek.

Zakon je došao da bi ljudi postali svesni greha. Zakon nije ispunjenje obećanja da će ljudi biti spaseni od greha i smrti. Međutim, judaisti su pogrešno verovali da je zakon dat kao obećanje i da je držanje zakona način da se primi oproštenje greha. Bog je hiljadu puta rekao izraelskom narodu: »Volite me, slušajte me i napredovaćete.« Ali, On nijednput nije rekao: »To što me volite i slušate doneće vam oproštenje greha.« Judaisti su zapravo stavili svoje sopstvene uslove u sporazum koji nije ni postojao (Galatima 3,18).

Isus je bio obećan i to obećanje je ispunjeno. Primanje obećanja verom je jedini mogući ljudski odgovor na to.

ODGOVORITE

1. Pavle u Poslanici Galatima ukazuje da su čak i vođe crkve, kao i mnogi vernici, potpali pod uticaj judaista. Koje pogrešne ideje utiču na Crkvu danas?
2. Koje ideje, po vašem ličnom mišljenju, imaju suviše veliki uticaj? Kojih ideja se vi držite više od obećanja večnog života u Isusu? Šta bi moglo da promeni vaš način razmišljanja?

Tim Lejl, Boiz, Ajdaho, SAD

O DUGAMA I OBEĆANJIMA**Zaveti kroz istoriju (1. Mojsijeva 3,15; 9,11-17; 15,1-6.18)**

Navija. Gudilo. Satur. Gadije. Četiri čoveka iz istog poglavlja u Pismu. Da li znate ko su oni i šta im je zajedničko? Razmislite o tome dok budemo proučavali neka od obećanja u Starom zavetu.

Bog je uspostavio zavet sa Adamom i Evom kada ih je stvorio: Ne jedite plod sa drveta poznanja dobra i zla. Poslušajte i živite, ili izaberite smrt birajući neposlušnost. Znamo tu priču. Naši praroditelji nisu poverovali Božjim obećanjima. Prekršili su zavet, što ih je predodredilo da umru. Međutim, čim se pojавio greh, Spasitelj je bio tu. Naš nebeski Otac je intervenisao još jednim zavetom po kome će nam On, zapravo, dati svoju silu da bismo bili poslušni.

U 1. Mojsijevoj 9 čitamo o Božjem obećanju koje je predstavljala duga. Njegov zavet sa Nojem i u naše vreme još uvek važi. Zaista, on će nastaviti da važi dokle god bude trajalo vreme. Osim toga, znamo za Božji zavet sa Avramom u kome On obećava Avramu da će njegova deca biti mnogobrojna kao zvezde (1. Mojsijeva 15, 1-6). Zatim, istog dana, On čini zavet da će se brinuti za Avramove potomke i dati im Hanansku zemlju (stih 18).

Međutim, ova obećanja su se odnosila na nešto mnogo veće nego što je fizička briga za zemaljski život. U prvom zavetu, Bog je obećao da će jednog dana biti rođen Spasitelj ljudskom rodu, i da bi ispunio to obećanje, On je izabrao poseban narod preko koga će delovati. Dolazi Avram. Božji zavet je predstavljao mnogo više od obećanja potomstva čoveku bez dece. To je bila konačna nagrada za vernost – neko iz Avramove loze biće Mesija!

Greh neverovanja (1. Mojsijeva 11,4; 4. Mojsijeva 13)

Nažalost, nisu svi imali veru kao Noje. Tako su, nedugo posle obećanja o dugi, neki ljudi ubedili sebe da su pametniji od Boga. Oni nisu verovali u zakletvu koju je Bog dao Noju da neće poslati drugi sveopštiti potop.¹ Tragično je da greh neverovanja nije okončan sa ovim graditeljima Vavilonske kule.

Vratimo se sada na četvoricu ljudi koje smo ranije pomenuli. Oni se pojavljuju u Bibliji samo jedanput. Ipak, ako bih pomenuo neke njihove savremenike, verovatno biste odmah prepoznali priču. Pripovest se nalazi u 4. Mojsijevoj 13, a njihovi slavni savremenici su Halev i Isus Navin. Da, Navija, Gudilo, Satur i Gadije su bili četvorica od 12 uhoda koje je Mojsije poslao da razgledaju Hanan. Ovi ljudi i ostale uhode imali su nešto zajedničko – odlučili su da ne prime srcem Božja obećanja i zbog toga nisu mogli da uđu u zavet sa Bogom. Njihov greh nije bio u onome što su videli, niti u onome što su

¹ Videti Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 103.

izvestili o divovima koji su živeli u Hananu. Njihov greh, kao i greh mnogih od nas isto tako, bio je u tome što nisu verovali da je Bog veći od divova. Smatrali su da Bog nije dovoljno veliki da održi svoju reč.

Kada pokušavamo u svojoj sili i na svoj način da zaslužimo spasenje, mi u stvari govorimo Bogu to isto: »Bože, ja zaista ne verujem 100% u ono što Ti kažeš ili obećaš.«

Bog zaista misli ono što kaže (2. Mojsijeva 16,22-26; Malahija 3,6; Matej 5,17-20; Titu 1,2)

Čak i površno čitanje Svetog Pisma vodi nas do temeljne istine da Bog zaista misli ono što kaže. Njegova obećanja su sigurna (2. Korinćanima 1,20), zato što je On dovoljno moćan da ih ispunji. Ova obećanja su jedan prelepi lanac koji se proteže kroz Njegovu Reč, povezujući sve u jednu celinu. Možemo se pouzdati u Njega jer vidimo kako je dokazao vernost svom narodu u prošlosti. Čak ni zakon (Deset zapovesti) ne može raskinuti Njegov zavet, jer su to u stvari dve strane istog novčića. »Sa Božje strane sinajski zavet (nazvan i prvi zavet) bio je obnovljenje avramovskog zaveta milosti (Jevrejima 9,1)... Kasniji stihovi iz Svetog Pisma govore o 'novom i boljem zavetu'. Međutim, oni to čine ne zato što je večni zavet promenjen, već zato što je (1) Izraelovom nevernošću Božji večni zavet bio je izopačen u sistem dela; (2) bio je združen sa novim otkrivenjem Božje ljubavi u utelovljenju Isusa Hrista, u Njegovom životu, smrti, vaskrsenju i posredovanju; i (3) sve do krsta on nije potvrđen Hristovom krvljku.¹

Mi nismo spaseni zbog toga što se Bog ne menja. Verom u Njega mi postajemo Njegova deca i Avramovi duhovni potomci. Svaki ugovor, po samoj svojoj definiciji, mora da ima dve strane. Mi moramo ispuniti svoj deo nagodbe da bi on bio od ikakvog značaja. Bog nas poziva da uđemo u Njegov čudesni zavet kroz veru u Hrista. Jedino tada možemo postati naslednici obećanja.

ODGOVORITE

1. Šta oni koji ne veruju u Boga kažu o vašem svedočenju?
2. Koja je najvažnija stvar koju vi lično možete učiniti da biste izgradili odnos poverenja sa Bogom?

Rejčel Etvud, Stenford, Kentaki, SAD

---

1 Adventistički hrišćani veruju, str. 127.

Svi znamo priču o Noju i Božjem obećanju datom njemu i celom čovečanstvu, označenom pomoću duge koja je postavljena na nebeskom svodu. Ovo obećanje je jedno od mnogih koja nalazimo u Bibliji. Proučavajući spise Elen Vajt, stičemo dublje razumevanje i poštovanje Božjih obećanja. »Božji ideal za Njegovu decu uzvišeniji je od najuzvišenije misli koju ljudski

um može dostići. 'Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen otac vaš nebeski.' Ova zapovest je i obećanje. Plan spasenja ima u vidu naše potpuno oslobođenje od sotonske sile. Hristos uvek odvaja od greha skrušenu dušu. On je došao da raskopa dela đavolja i postara se da Sveti Duh bude darovan svakoj duši koja se kaje, da bi je sačuvao od grešenja.«¹

**»Ono što nam je
potrebno jeste živa,
goruća, rastuća vera
u Božja obećanja.«**

»Zar ne bi bilo bolje uzeti blažena obećanja Božja i primeniti ih na sebe, oslanjajući se na njih svom svojom težinom? To je vera. Verom mi dolazimo u svetu blizinu Hristovu, nezavisno od osećanja. Treba da kažemo: 'Verujem u Tvoje obećanje, Gospode, jer si Ti to rekao. Tvoja reč je data kao zalog. Znamo da smo Božja deca jer smo pristali na uslove, jer je On založio svoju reč'.² »Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorice vam se. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvorice mu se' (Matej 7,7.8). Hoćete li poverovati u ovo obećanje? Hoćete li reći: 'Da, Gospode, verujem Ti na reč. Počeću tu gde sam, i napredovaću u veri; uhvatiću se za ova obećanja; ona su namenjena meni'? O, braćo i sestre, ono što nam je potrebno jeste živa, goruća, rastuća vera u Božja obećanja, koja su zaista namenjena vama i meni.«³

ODGOVORITE

S obzirom da ljudi daju i krše obećanja tako lako, nama je skoro nešхватljivo da su Božja obećanja uvek istinita. Kako se možemo uveriti da On zaista drži svoja obećanja?

Džodi Morgan, Grand Kajman, Kajmanska ostrva, Britanska zapadnoindijska ostrva

1 Čežnja vekova, str. 311 orig.

2 The Advent Review and Sabbath Herald, str. 415.

3 New Life, str. 39.

Hrišćani u Galatiji borili su se sa navodnom tenzijom između Božjeg zakona, Njegove blagodati i obećanja o spasenju s jedne strane, i njihove vere, s druge. Hrišćani danas takođe mogu postati opterećeni ovom primetnom tenzijom. Istina o toj stvari je sledeća: Božji zakon dat na Sinaju pokazuje nam razmere naše grešnosti i pomaže da prepoznamo svoju potrebu za obećanjem o spasenju koje Bog nudi svim ljudima preko Avrama i njegovih potomaka. Mi verom polažemo pravo na to obećanje. Kako, onda, možemo negovati svoju veru?

Moramo zavisiti od Boga u svakom aspektu svog života. Da bi nam ukazala na važnost vere, Biblija uči o potpunoj zavisnosti od Boga. Kada je rimski kapetan molio Isusa da, jednostavno izgovarajući reč, isceli njegovog nepokretnog slугу koji je patio, Isus je istakao izuzetnu prirodu vere ovog čoveka (Matej 8,5-10). Mi takođe moramo imati potpuno poverenje u Boga i Njegovu sposobnost da radi za nas i preko nas.

Verujte da Božja Reč ostvaruje ono što obeća. Sama Božja Reč ima sposobnost stvaranja, jer »Rečju Gospodnjom nebesa se stvorise, i duhom usta njegovih sva vojska njihova« (Psalm 33,6). Božja samoispunjavajuća reč mora biti naš jedini vodič i izvor nadahnuća, jer jedino ona može ostvariti Njegovu volju u našem životu.¹

Proučavajte, molite se i radite za Boga. Ne-govanje vere postaje stvarno dok proučavamo, molimo se i razmišljamo o Pismu. Dok se bavimo time, mi dopuštamo Njemu da nam govori i da nas vodi prema svojoj volji. Upoznajući Boga kroz proučavanje i molitvu, bićemo nadahnuti da radimo za Njega, pomažući drugima da zadovolje svoje fizičke i duhovne potrebe (Isaija 58,6-11).

**Upoznajući Boga
kroz proučavanje
i molitvu, bićemo
nadahnuti da
radimo za Njega.**

ODGOVORITE

1. Zašto je poznavanje Božjih obećanja i vera u njih toliko važna za naš duhovni razvoj?
2. Kako služenje drugima u Božje ime pomaže da još više negujemo svoju veru?

*Ričard Hju Vajldman, Džordž Taun, Kajmanska ostrva,
Britanska zapadnoindijska ostrva*

1 A. T. Jones, *Lessons on Faith*, str. 15.

Trube trešte. Ljudi su svuda unaokolo. Muškarci, žene i deca zaustavljaju se i okreću svoje glave u pravcu zvuka. Preko neba se razlivaju boje duge. Na drugoj strani sveta, ljudi se bude iz sna i iskaču iz svojih kreveta da bi ugledali

zrake sunčeve svetlosti. Ponovo truba odzvanja kroz vazduh, zaglušujuća, a ipak pobedonosna. Oblaci se razilaze da bi otkrili red anđela koji lete ka Zemlji. Usred ove vojske sedi Isus u svojoj veličanstvenoj slavi – naš Gospod, Spasitelj i Car nad carevima.

Isus zna kako se osećamo. Nema ničeg u našem životu što ne možemo podeliti s Njim.

Da. Isus je obećao da će ponovo doći i Biblija nas na mnogo mesta podseća na Njegovo spasenje i na priliku da živimo večno sa Njim. Druga poslanica Timotiju 2,11.12 kaže: »Istinita je reč: ako s njim umresmo, to ćemo s njim i oživeti. Ako trpimo, s njim ćemo i carovati.« Kakvo čudesno obećanje!

Mnogi ljudi traže alternative Božjem obećanju o večnom životu. Jedan od takvih razvodnjениh mitova je priča o izvoru mladosti. Ova legenda kruži hiljadama godina. Herodot, antički grčki filozof, pomenuo je jedan izvor u Etiopiji sa posebnom vodom koja je omogućavala Etiopljanima da dugo žive.¹

Ali, da bismo pronašli pravi izvor mladosti, ne treba da tražimo dalje od Biblije. Tu nalazimo Božja obećanja o večnom životu. Vera u Njegova obećanja o spasenju kroz Isusa, našeg Prvosveštenika, predstavljaju čašu iz koje mi uvek iznova pijemo sa tog izvora. Isus zna kako se osećamo. On zna naša iskušenja. Nema ničeg u našem životu što ne možemo podeliti s Njim. Kako ćete se osećati tog slavnog dana kada se On bude vratio? Hoćete li biti ushićeni? Ili će se vaše srce rastopiti od straha i osećaja žaljenja jer Mu niste posvetili svoj život?

Da li ste spremni? Da li pijete sa večnog izvora pripremajući se za Njegovo večno carstvo? Tražite od Boga da vam pomogne da se pripremite za Njegov dolazak.

Stejsi Boden, Grand Kajman, Kajmanska ostrva, Britanska zapadnoindijska ostrva

1 Herodotus, Book III, 22 – 24.

VERNI DAVALAC OBEĆANJA

Istraživanje (Galatima 3,18)

ZAKLJUČAK

Sotona verovatno ni u čemu ne uživa više nego da seje neslogu među vernicima u vezi sa njihovim spasenjem. On nas često navodi da odbacimo Božji besplatan dar kao bezvredan. Ako mu to ne uspe, on nas podstiče da naporno radimo kako bismo stekli spasenje i osigurali svoj položaj pred Bogom. Ova poslednja prevara bila je srž »drame« koja se odvijala među obraćenicima u Galatiji. Apostol Pavle je veoma opširno – ponekad ogorčeno – isticao da se naša pravednost može postići jedino kroz Isusa Hrista (Galatima 2,15-21). Poštovanje jevrejskih običaja i držanje zakona nikad ne mogu zameniti pravednost koja se stiče verom u Isusa Hrista. Ova istina je i danas od suštinskog značaja!

RAZMOTRITE

- Snimite razgovor sa nekim bliskim članom porodice. Zatražite od te osobe da podeli jedno od najsvetijih obećanja koje je ona ili on dao i zašto. Zatim zamolite tu osobu da iznese najdraže obećanje iz Biblije.
- Pronađite tri uslovna obećanja u Bibliji. Analizirajte uslove koje Bog postavlja za ispunjenje svojih obećanja. U čemu su svi ti uslovi slični? U čemu se razlikuju?
- Potražite na You Tube portalu moćnu baladu Rejčel Lampa /Rachel Lampa/ o Isusovoj žrtvi pod naslovom »No Greater Love Than This« /«Nema veće ljubavi od ove»/. Kada je preslušate, razmislite o tome zašto se tako mnogo ljudi bori da jednostavno prihvati Isusovu veličanstvenu žrtvu.
- Smislite dva načina da prijatelju objasnite odnos zakona prema grehu i spasenju.
- Uživite se u tekstu u Galatima 2,15-3,7. Zapazite kako snažno Pavle formuliše taj deo svog obraćanja Galatima.
- Zapišite u svom dnevniku kratko razmišljanje zasnovano na Galatima 6,9.
- Napišite kratku molitvu u kojoj zahvaljujete Bogu što vas je usvojio kao svoje dete i sunaslednika sa Hristom.

POVEŽITE

Jovan 1,11.12; Rimljanim 3-6; Jevrejima 10,1-22

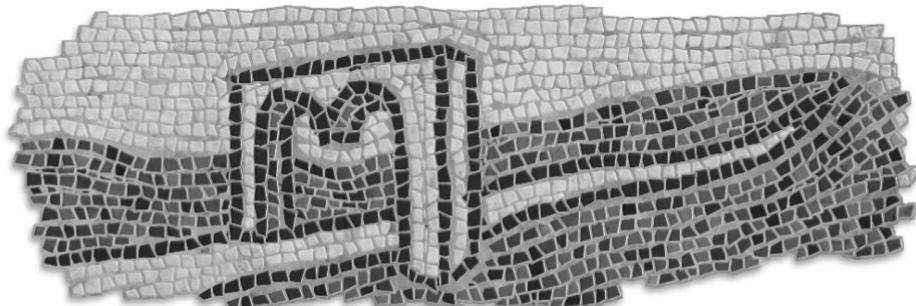
Apostolska crkva – Hristovim tragom, poglavlje 36; Čežnja vekova, poglavlje 79.

Dvejn Ezmond, Hedžsvil, Vest Virdžinija, SAD

Pouka 7

---

od 5. do 11. novembra 2011.

Put ka veri

»Ali pismo zatvori sve pod greh, da se obećanje dade
kroz veru Isusa Hrista onima koji veruju«
(Galatima 3,22).

POBEDA U UTAKMICI IZMEĐU VERE I ZAKONA

UVOD (*Galatima 3,23-25*)

Su

Održava se finale Svetskog kupa. Zviždaljka se oglašava. Igra počinje. Međutim, primećujete da nešto nije u redu. Igrač jednog tima zastaje i nešto čita. On u stvari čita pravila igre! Zatim, primećujete drugog igrača istog tima kako svaki čas trči do sudije da bi proverio da li je svaki njegov potez u skladu sa propisima. Takođe vidite kako golman vadi metar da bi proverio koliko je udaljen od mreže! Biće to jedna dugačka utakmica!

Ako mi, na svom hrišćanskom putu, stalno gledamo u pravila i merimo sebe u odnosu na zakon (Deset zapovesti), nikad nećemo krenuti napred. Umesto toga, naša pažnja treba da bude usmerena na Hrista. Pavle je govorio o tome kada je pisao: »Tako nam zakon bi čuvar do Hrista, da se verom opravdamo« (Galatima 3,24).

Da li to znači da mi odbacujemo zakon? Ne. Deset zapovesti su okosnica životne »utakmice«. Zamislimo sad drugi scenario za utakmicu Svetskog kupa. Preostalo je još dva minuta i na redu je slobodan udarac. Vi ste igrač koji treba da ga izvede, a vaš trener je tražio od tima da povede napad koji, po vama, nema nikakvog smisla. Nikad ranije niste tako nešto izveli i niste sigurni hoće li biti uspešno. Ipak, odlučujete da to učinite. Dok trčite preko terena, lopta dolazi do vaših nogu. Podižete pogled ka protivničkom golmanu koji zuri u vas.

Šutirate. Postižete pogodak! Dok vas nose preko terena slaveći pobedu, osvrćete se i bacate pogled prema svom treneru koji se smeši.

Vidite, vi učestvujete u igri, ali ne određujete pravila. Pravila nam pomažu, ali ona sama ne čine igru. Pavle tvrdi da »kad dođe vera, već nismo pod čuvarom« (Galatima 3,25). Vera je ključ. Ali, kako se tu uklapa zakon? Dok budete prelazili pouku za ovu sedmicu, otkrićete odgovor na ovo, kao i druga pitanja. Neka Bog učini da, dok budete proučavali ovu temu, možete da je razumete i budete blagosloveni onim što ćete otkriti.

Rebeka Pul, Pert, Zapadna Australija

**Dok vas nose preko
terena slaveći pobedu,
osvrćete se i bacate
pogled prema svom
treneru koji se smeši.**

Dekreti, zakoni i sloboda**(3. Mojsijeva 18,5; Rimljanima 8,1-4; Galatima 3,21-25)**

Tekst u 3. Mojsijevoj 18,5 kaže da Bog ima uredbe koje Njegov narod treba da poštuje. Ove uredbe se odnose prvenstveno na određene granice u vezi sa seksualnošću, kojih je Bog želeo da se pridržavaju. Na primer: »Niko da ne pristupa k rodici svojoj po krvi, da otkrije golotinju njezinu. Ja sam Gospod« (stih 6). Zašto je Bog tako jasno objavio čega On želi da se Njegov narod pridržava? Zato što poslušnost Njegovom zakonu pomaže da se živi boljim životom. »Držite uredbe moje i zakone moje; ko ih vrši, živ će biti kroz njih« (3. Mojsijeva 18,5).

Isak je prepoznao poslušnost svog oca Avrama i uživao u njenim prednostima. Bog je rekao Isaku: »Umnožiću seme tvoje da ga bude kao zvezda na nebu, i daću semenu tvojemu sve ove zemlje; i u semenu tvojem blagosloviće se svi narodi na zemlji.« A zbog čega sve to? »Zato što je Avram slušao glas moj i čuvaо naredbu moju, zapovesti moje, pravila moja i zakone moje« (1. Mojsijeva 26,4.5).

Pavle nam kaže da »nam zakon bi čuvar do Hrista, da se verom opravdamo« (Galatima 3,24). Kakav neverovatan preokret – od toga da smo proglašeni krivim po zakonu i osuđeni na smrt, do toga da smo oslobođeni verom u Hrista.

**»Isus je postao ono
što smo mi da bismo
mi mogli postati ono
što je On.«**

Možda se onda pitate da li mi zaista treba da poštujemo zakon. Pavle kaže: »Tako je dakle zakon svet i zapovest sveta i pravedna i dobra« (Rimljanima 7,12). Štaviše, Isus kaže učenicima: »Ko ima ljubav k meni, držaće reč moju; i otac moj imaće ljubav k njemu« (Jovan 14,23).

Ne možemo pobeći od ovih tekstova. Božji zakon pokazuje ko je On. Zakon opisuje Njegov karakter, i On traži od nas da na njega odgovorimo iz ljubavi. Učenici su imali priliku da odgovore Isusu licem k licu, kao Petar na obali kada ga je Isus tri puta pitao: »Petre, voliš li me?« Isus sada postavlja nama to isto pitanje (videti Jovan 21,15-17).

Međutim, nemojte ni na trenutak pomisliti da je cena koja je plaćena bila beznačajna. Cena o kojoj je reč je Božji Sin, Isus Hristos. To je zaista najveća cena koja je ikad bila i koja će ikad biti plaćena. Kao grešnici, mi zaslужujemo da umremo večnom smrću. Mi, zapravo, moramo umreti. Isus je, međutim, uzeo naše grehe na sebe. I »da parafraziramo staru teološku istinu: Isus je postao ono što smo mi da bismo mi mogli postati ono što je On«.¹

1 Douglas J. Moo, Encountering the Book of Romans, str. 133.

Jevrejska prednost? (Rimljanima 3,1.2.9-19)

Pavle govori da Jevreji imaju prednost nad drugima. U čemu se ogleda ta prednost? U Rimljanima 3,2 on kaže o Jevrejima da »su im poverene reči Božije«. Kasnije, on završava listu prednosti navodeći sledeće: usvojenje, božanska slava, zaveti, zakon, bogosluženje u hramu, obećanja o Mesiji i Njegovom carstvu (Rimljanima 9,4.5). Zbog svega ovoga, Jevreji su u prednosti. Zapazite, međutim, da se sve te prednosti odnose na istoriju spasenja, a ne na samo spasenje.¹

Zaista je čast proživeti istoriju spasenja, ali samo spasenje ne dolazi od takvih velikih iskustava i časti. Pavle podseća svoje čitaoca da su Jevreji, kao i neznabrošci, jednako pod grehom. On daje vrlo slikovit zaključak zašto je to tako. Svaka osoba biva učutkana ovim zaključkom i svako je zaista odgovoran pred Bogom. »Ni jednoga nema pravedna« (Rimljanima 3,10).

Preko svih podela (1. Korinćanima 9,19.20)

Tekst u 1. Korinćanima 9,20 naglašava Pavlovu posvećenost svom narodu. Setite se da je Pavle nekad bio bezobziran jevrejski legalista koji je progonio nove hrišćane. Ovde, međutim, on izražava svoju predanost tome da spase Jevreje i one koji su »pod zakonom«. Neki primeri Pavlove predanosti odnose se na trenutak kad je obrezao Timotija jer su lokalni Jevreji znali da je Timotijev otac bio Grk. Ovo je bilo potrebno ako su nameravali da podignu mostove ka jevrejskim srcima u toj zajednici (Dela 16,3).

Drugom prilikom, Pavle je platio troškove četvorici ljudi da bi odsekli kosu kada im se pridružio u obredima očišćenja. »Jedini način na koji je mogao da zadobije odobravanje Jevreja... bilo je da pokaže kako je veran tome/ zakonu/.«²

Na kraju, Pavle, koji je isto tako bio apostol neznabozaca, izjavljuje da bi voleo da vidi kako Jevreji zavide neznabozcima, jer bi tako poželeti i spasenje koje su neznabozci doživeli (Rimljanima 11,14).

ODGOVORITE

1. Koja je razlika između toga da li vama upravlja zakon ili Hristos?
2. Čemu nas uči Pavlov metod propovedanja jevanđelja? Kako biste mogli da примените njegove metode u delu sveta u kome živate?

Tim Šelton, Sidnej, Australija

---

1 Isto, str. 75.

2 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 6, p. 405.

»'Tako nam zakon bi čuvar do Hrista, da se verom opravdamo' (Galatima 3,24). U ovom stihu Sveti Duh preko apostola govori posebno o moralnom zakonu. Zakon nam otkriva šta je greh i navodi nas da osetimo potrebu za Hristom i pohrlimo ka Njemu da bismo dobili oproštaj i mir pošto smo pokazali pokajanje pred Bogom i poverenje prema svom Gospodu Isusu Hristu.«¹

»Hristovi sledbenici moraju imati udela u Njegovom iskustvu.«

»Adam i Eva su se usudili da prekrše Gosподњe zahteve i strašne posledice njihovog greha trebalo bi da budu upozorenje za nas da ne sledimo njihov primer neposlušnosti... Nema pravog posvećenja osim kroz poslušnost istini. Oni koji vole Boga celim srcem voleće isto tako i Njegove zapovesti. Posvećeno srce je u skladu sa zahtevima Božjeg zakona.«²

»Na zakon Deset zapovesti ne treba gledati toliko sa aspekta zabrane koliko sa aspekta milosti. Njegove zabrane su sigurna garancija sreće u poslušnosti. Kada se prihvati u Hristu, on u nama ostvaruje čistotu karaktera koja će nam donositi radost kroz eone večnosti. Za onog koji ga posluša, on predstavlja zaštitni zid. Mi u njemu vidimo dobrotu Boga koji, otkrivajući ljudima nepromenljive principe pravednosti, želi da ih zaštiti od zlih posledica greha.«³

»Danilov život je nadahnuta ilustracija onoga što čini posvećeni karakter. On predstavlja lekciju za sve, a posebno za mlade. Strogo povinovanje Božjim zahtevima korisno je za zdravlje tela i uma.«⁴

»Nije dovoljno čak ni to da verujemo u Hrista radi oproštenja svojih greha; preko Njegove Reči moramo verom neprestano primati od Njega duhovnu snagu i hranu... Hristovi sledbenici moraju imati udela u Njegovom iskustvu. Oni moraju primiti i usvojiti Reč Božju tako da ona postane pokretačka sila u njihovom životu i postupcima. Hristovom silom oni moraju biti promenjeni u Njegovo obliče i odražavati božanske osobine.«⁵

ODGOVORITE

Ako je zakon odraz Božjeg karaktera, kako mi možemo uspešno da ga držimo?

Brus Mekort, Pert, Zapadna Australija

1 Selected Messages, tom 1, str. 234.

2 My Life Today, str. 250.

3 Selected Messages, tom 1, str. 235.

4 My Life Today, str. 254.

5 Isto, str. 275.

Kada se Pavle prihvatio toga da objašni galatijskim hrišćanima koja je uloga Božjeg zakona, upotrebio je kao ilustraciju nešto što su oni posmatrali svakog dana – ulogu grčkih učitelja za decu ili tinejdžere u porodici. Grčki i rimski roditelji su se starali za lični razvoj svoje dece tako što su im dodeljivali učitelje – tutore. Ovi učitelji su obično bili poverljivi stariji muški robovi. Učitelj bi bukvalno pratilo dečaka kuda god bi on išao. Da ste bili dečak u staroj Grčkoj, vaš učitelj bi se pobrinuo da budete prikladno obučeni i da vam kosa bude lepo očešljana. On bi vas otpratio do škole i nosio vašu torbu sa đačkom opremom, koja je uključivala pribor za pisanje, svitke i, možda, harfu, ukoliko biste pohađali časove muzike. Usput bi vas preslišavao grčku gramatiku koju je trebalo da naučite za časove koje biste imali tog dana.¹

Naravno, stalna prisutnost vašeg učitelja mogla bi da bude pomalo dosadna. Grčki pisac po imenu Aristid zabeležio je neke od pridika koje su učitelji imali običaj da upućuju dečacima za koje su bili zaduženi: »Nije lepo da se prejedaš!« »Ne galami!« »Pristojno hodaj ćulicom!«² Da li vam išta od ovoga zvuči nekako poznato?

Učitelji su isto tako bili moralni učitelji dečaka i štitili ih. Kada bi dečak ušao u tinejdžerske godine, učitelj ga je čuvao od nepoželjnih ljubavnica koje bi mogle pokušati da ga zavedu.

Bez obzira koliko pouzdan učitelj bio, dolazio je trenutak kad je dečak trebalo da sazri u potpuno nezavisnu odraslu osobu. Konačni cilj roditelja bio je zreo mlađi čovek kome nije više bilo potrebno da bude nadziran od strane svog učitelja. Pavle je upotrebio ovaj primer da bi ilustrovaо kako Bog želi da mi predemo iz stanja moralnog nadzora od strane zakona u pravu duhovnu zrelost i slobodu kroz veru u Isusa Hrista, i da živimo životom samokontrole posredstvom Njegovog Duha.

ODGOVORITE

1. Sa kojim opasnostima se suočavamo ako se držimo vođstva zakona kroz ceo život?
2. Kada postanemo duhovno zreli, kako možemo živeti nezavisno i slobodno, a još uvek poslušni Božjem zakonu?

Sven Ostring, Pert, Zapadna Australija

---

1 Ben Witherington III, Grace in Galatia: A Commentary on St. Paul's Letter to the Galatians, str. 264, 265.

2 F. F. Bruce, Commentary on Galatians: New International Greek Testament Commentary, str. 182, 183.

Niko ne može jednostavno da uskoči u auto i da se odveze bez vozačke dozvole. Da biste postali dobar vozač, postoje koraci koje treba da preduzmete. Ovi koraci ilustruju kako za nas izgleda rasti u našem odnosu sa Hristom.

Korak 1: Dobiti dozvolu za učenje. Kada sam dobila ovu dozvolu, još uvek nisam želela da zaista učim da vozim. Trebalо mi je pet godina da konačno uzmem časove vožnje. Nastavila sam da obnavljам svoju dozvolu, pronalazeći izgovor za izgovorom, sve dok mi nadležni nisu rekli da više ne mogu da je obnavljam. Slično tome, upoznati Boga zahteva da razvijete želju da nešto učinite. Možete biti okruženi prilikama za to, a da jednostavno nemate želje. Ipak, ne izmišljajte opravdanja i ne odugovlačite (Otkrivenje 3,20).

Njegov zakon će vas voditi bezbedno kroz život.

Korak 2: Uzmite časove vožnje. Instruktor će vas naučiti svemu što treba da zнате o vožnji. Što je najvažnije, potrebno je da naučите različite znake i pravila na putu, jer ćете tako biti bezbedni. Hrišćanski autoput takođe ima znake i pravila – Božje zapovesti. Njegov zakon će vas voditi sigurno kroz život tako da vam se ne dogodi nesreća koja će vas koštati puno novca, ugleda ili čak života (Galatima 3,24).

Korak 3: Birajte svoj put mudro. Čestitamo! Položili ste test i dobili dozvolu za vožnju. Poznajete pravila vožnje i značenje svih znakova na putu. Oni će vas odvesti tamo kuda ste krenuli. Poštujuci ih, stići ćete bezbedno na svoje odredište.

Slično tome, Božje zapovesti imaju važan zadatak da vas vode ka Isusu tako da možete biti opravdani i spaseni Njegovom žrtvom. Kada imate veru u tu žrtvu, bićete spaseni (Rimljanima 3,21-24; 10,9; Galatima 3,24) i Sveti Duh će vam pomoći da rastete u Njemu dok vas bude vodio kroz život. Kada uđete u Božje carstvo priznanjem Hrista kao svog Spasitelja, želećete da putujete u skladu sa Njegovim zapovestima i Njegovim planom za vaš život. Vaše putovanje od tada biće usredsređeno na to kuda vas On vodi.

ODGOVORITE

1. Objasnite uloge koje Bog Otac, Sin Isus i Sveti Duh imaju u vašem spasenju. Zbog čega je svaka od tih uloga podjednako važna?
2. Ponekad nam, dok vozimo, pažnju odvlači mobilni telefon ili muzika koju slušamo. Ovakvo ometanje može dovesti do udesa. Kakvo ometanje može dovesti do toga da prestanemo da se usredsređujemo na Hrista?

Ana Lotava Turaganitabua, Burerua, Tailevu, Fidži

SLEDITI PUTNU MAPU

MIŠLJENJE (Galatima 3,24)

Zakon može biti viđen na različite načine. Maloletni delikvent može gledati na zakon kao na skup pravila koja su posebno osmišljena da ometaju zabavu. Običan građanin verovatno vidi zakon kao nešto što odvraća nezgodne tipove od kidnapovanja dece i pljačkanja banke. Za policiju, zakon je nešto što stoji iza njih tako da mogu održavati mir. Za osuđene kriminalce, međutim, zakon je nešto što osuđuje.

Razotkrivanjem različitih slojeva zakona, može se primetiti nešto sasvim drugačije od samo mnogih »čini« i »ne čini« nametnutih kaznama, zatvorom, pa možda čak i smrću. Zакони odražavaju društvo iz koga potiču. Oni odražavaju vrednosti određenog društva i po-kazuju kako većina građana unutar tog društva misli da bi ljudi trebalo da se ponašaju. Većina civilizovanih društava smatra da ljudi ne treba da lažu, varaju, kradu, ubijaju druge, niti spavaju sa tuđim supružnikom.

Božje shvatanje pristojnog ljudskog bića slično je našem. K. S. Luis objašnjava da je to tako zato što je On »Neko ili Nešto iza moralnog zakona«,¹ Neko ko je zaslужan za svaki unutrašnji osećaj za dobro i zlo koji bismo mi mogli da imamo. Osim toga, Božji zakon nam pokazuje kakav bi, po njegovom mišljenju, hrišćanin trebalo da bude. S obzirom da smo mi Njegovi predstavnici na zemlji, On nas nije ostavio da se pitamo šta treba da radimo. Umesto toga, dao nam je svoj zakon da nam posluži kao mapa. Njegov zakon možemo uporediti i sa ogledalom u kome proveravamo kako izgledamo. Ako sledimo Njegov zakon, ogledalo u koje gledamo odražavaće Njega, a ne nas. Osim toga, i drugi će videti Njega kad budu gledali u nas.

Bog nas ne ostavlja da sami sledimo Njegov zakon, jer zna da je to za nas nemoguće. Kada Ga pozovemo u svoj život, On nas uči da je »ljudima... ovo nemoguće, a Bogu je sve moguće« (Matej 19,26).

Bilo bi dobro da se pozovemo na to obećanje.

ODGOVORITE

1. Većina ljudi u sekularnom svetu ne postupa prema zakonima svoje zemlje na legalistički način. Zašto onda mi često postupamo na taj način sa Božjim zakonom?
2. Kako možemo zaista videti Nekoga iza zakona u Bibliji, a da pri tom ne skliznemo u opsednutost samim zakonom, niti da ga potpuno napustimo?

Mišel Luo, Pert, Zapadna Australija

1 C. S. Luis, Hrišćanstvo, str. 29 orig.

ZAKLJUČAK

Da li smatrate sebe hrišćaninom zbog određenih religioznih obreda koje obavljate? Ili pronalazite svoj identitet u Hristu? To je ono o čemu je Pavle govorio Galačanima. Njihov ulazak u crkvu nije trebalo da se zasniva na poštovanju jevrejskih rituala. Ipak, jevrejski vernici su tražili od njih da pokažu privrženost crkvi prihvatajući rituale kao što je bilo obrezanje. I Galačani su u to poverovali! Nečuveno, zar ne? Pa, možda i ne! Zar svi mi ponekad ne postajemo zarobljenici zakona, jer naša vera počinje pomalo da se ljudi? Počinjemo da sumnjamo da su Hristova blagodat i pravednost dovoljne, pa pomišljamo kako bi trebalo da Mu pomognemo. Međutim, jevanđelje krsta je takvo da se naš ulazak u Božju porodicu zasniva isključivo na Hristovoj žrtvi. Posredstvom Njegove krvi i Njegovog Duha, sila da se živi slobodno od straha i krivice, povezana sa pokušajima da se drži zakon, oživljava u nama. Ona nam pomaže da savladamo greh posredstvom Njegove pobeđe na krstu. To je naše jedino pravo i prednost! To je ono što tako šokantno deluje na legalistički um! I to je bitka svakog hrišćanina!

RAZMOTRITE

- Navedite životne odluke koje ste doneli kao adventistički hrišćanin. Učinite to na jednoj strani papira. Zatim u koloni preko puta te navedite šta je Hristos učinio za vas. Koja je lista duža? Koja lista predstavlja ono što vam daje ličnu sigurnost u vašem položaju pred Bogom?
- Napišite svoje iskustvo prilaženja Hristu. Navedite i ono što ste osećali kada ste prvi put došli Hristu i spustili svoje grehe kod Njegovih nogu. Zatim pišite o otporu sa kojim ste se suočavali dok ste dovodili u ravnotežu poslušnost Božjem zakonu sa svojom verom.
- Podelite to što ste zapisali u prethodnoj vežbi sa svojim subotnoškolskim razredom ili sa prijateljem. Ili pitajte pastora da li možete to da iznesete pred crkvom kao svoje svedočanstvo vere.
- Nađite u svojoj pesmarici pesme o veri i pobedi. Šta stihovi u svakoj od tih pesama imaju zajedničko? Otpevajte jednu od tih pesama koja vam je najdraža. Ako ste posebno muzički nadareni, pokušajte da komponujete sopstvenu melodiju na reči svoje omiljene pesme kao način da date ličnu notu hvale za ono što je Bog ostvario u vama.

POVEŽITE

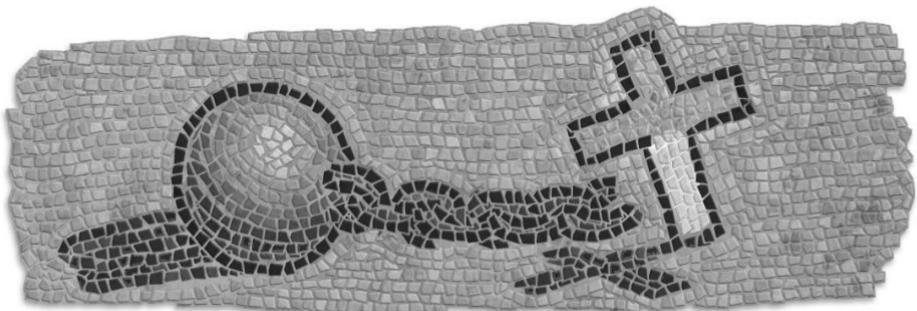
Fritz Ridenour, *How to be a Christian without Being Religious.*

Džin A. Kelner, Fulton, Merilend, SAD

Pouka 8

---

od 12. do 18. novembra 2011.

Od robova do naslednika

»Tako već nisi rob, nego sin; a ako si sin,
i naslednik si Božji kroz Isusa Hrista«
(Galatima 4,7).

Zamislite sebe kao predsednika uspešne korporacije koju ste osnovali. Plodovi vašeg truda dopuštaju vam da boravite u velikoj luksuznoj kući uređenoj u skladu sa vašim omiljenim stilom i bojama. Zemlja koja okružuje vaš dom sadrži bistre potoke, botaničke bašte i letnjikovce. Sluge udovoljavaju svakoj vašoj želji i potrebi, dok se vaša deca igraju na uređenim površinama i uživaju u obilju prijatnosti i komfora.

Međutim, i pored sve te raskoši, doći će vreme kada nećete više biti u stanju da upravljate korporacijom. Tada ćete morati da odlučite ko će nastaviti vašim stopama, ko će uživati u bogatstvu koje ste vi stekli. Nadajmo se da će to biti deca kojom vas je Bog blagoslovio kao naslednicima.

Kada Bog poverava roditeljima da podižu decu, bez obzira na okolnosti oni imaju odgovornost da vaspitaju tu decu i pouče ih važnim životnim lekcijama. Roditelji treba da podižu svoju decu tako da budu puna poštovanja,

Mislite o sebi kao o naslednicima najvišeg prestola u univerzumu.

ljubavi i spremna da pomognu. Nije važno da li deca imaju sluge koji obavljaju sve za njih. Roditelji i pored toga treba da ih nauče da poštuju određena pravila i smernice. S druge strane, deca ne treba da budu poslušna samo zato da bi nasledila roditeljsku imovinu, već iz ljubavi koju imaju prema svojim roditeljima.

Neko bi mogao da kaže: »Ali, ako deca imaju obaveze i odgovornosti, po čemu se ona razlikuju od slугe? I jedni i drugi moraju da odgovaraјu roditeljima ili vlasnicima imanja, ali razlika je u tome što su deca ta zbog kojih su roditelji radili tako naporno da bi im izgradili život. Deca će postati naslednici roditeljskog imanja onda kad roditelji odluče da je pravo vreme za to.

Isto je tako sa Isusom. On je došao na Zemlju kao beba i na kraju umro za nas. On posebno voli nas, svoju decu, i otišao je da nam pripremi mesto na nebu koje će biti daleko lepše od bilo čega što naš zemaljski um može da zamisli. Kada dođe vreme, On će se vratiti po nas, svoje naslednike. Dok On priprema to za nas, mi se pripremamo da postanemo Njegovi naslednici, prihvatajući Njegovu blagodat i zatim dozvoljavajući Njegovom Duhu da nam pomogne da poslušamo Njegove zapovesti.

Dok proučavate pouku za ovu sedmicu, mislite o sebi kao o pripadnicima plemstva, kao o naslednicima najvišeg prestola u univerzumu (Otkrivenje 12,3). Imajte veru da će vas Bog voditi kroz promenu od roba do naslednika svog prestola.

Edvina L. Tejlor – Grejer, Okala, Florida, SAD

Iako nas je Bog stvorio da uživamo u odnosu sa Njim, stvorio nas je takođe i sa slobodom izbora. Nažalost, Adam i Eva su izabrali ropstvo greha. S obzirom da je On Otac pun ljubavi, Bog je obezbedio način da otkupi svoju decu od greha čak i pre nego što ih je stvorio (1. Petrova 1,18-20). Onda je, kad se ispunilo vreme, Isus došao da živi kao ljudsko biće tako da bismo mi, kroz veru, mogli da nasledimo carstvo koje Bog ima za nas. Ako smo robovi greha u bilo kom obliku, mi ne možemo da primimo nasledstvo koje On želi da nam da. Bilo šta što nas odvaja od Boga, sprečiće nas da primimo svoje nasleđe – spasenje i večni život.

»Tokom starozavetnog perioda Jevreji su bili potčinjeni »zakonu«... kao što je rob potčinjen svom gospodaru. Bog je zahtevao od njih da se povicaju njegovim pravilima kao što se od maloletnika očekuje da bude poslušan svojim starateljima. Kako je čudno što su »nerazumni«

Galaćani težili da se vrati u stanje ropstva (Galatima 3,1; 4,9; 5,1). Nikad ne bi mogli da pronađu slobodu od osude koja je bila sve što je zakon imao da ponudi (Galatima 3,13). Bilo ko danas ko se uzda u svoje napore za spasenje nalazi se u istom stanju ropstva kao i Jevreji u starozavetno vreme i kao Galaćani koji su se potčinjavali judaistima... Bilo koja samonametnuta dužnost, ili neka koju zahteva crkvena vlast, ima za posledicu duhovno ropstvo ukoliko zamenjuje veru u Boga i potčinjavanje Njegovoj volji.«¹

Bog je spremna da nam pomogne da prihvativimo sve što On ima da ponudi. Kao roditelj koji se svakodnevno stara za potrebe svog novorođenčeta, Bog svakodnevno obezbeđuje naše potrebe. Isusov život je pokazao da je spasenje moguće. Bog je obećao da će obezrediti izlaz iz svakog iskušenja. On je dao zaduženje svojim anđelima da nas čuvaju i štite.

Sloboda znači biti spasen iz neke situacije. Ponekad sloboda dolazi uz određenu cenu ili obavezu. Stvoreni smo jednaki u smislu da svi imamo istu mogućnost da nasledimo večni život. Isus je platio cenu za našu slobodu prolivši svoju krv na krstu. Naš Otac je car nad carevima. Zašto bismo se mi zadovoljili ropstvom?

ODGOVORITE

1. Koliko vi vredite?
2. Čemu možda trenutno robujete?

Marlon F. Tejlor, Okala, Florida, SAD

1 The SDA Bible Commentary, tom 6, str. 965.

Tokom proteklih nekoliko godina, moj posao je podrazumevao česta putovanja avionom. Obično sedim u zadnjem delu aviona. Međutim, po nekad sam besplatno dobijala bolje sedište u prvoj klasi. Tu vas dočekuju meka udobna kožna sedišta, a opuštanjući tišina ispunjava vazduh dok vas stjuardi nude čašom soka. Hrana je topla, izvrsna i besplatna. Kada mi se ukaže prilika, nikad ne odbijam takvu ponudu. U ovoj pouci, mi posmatramo onu konačnu ponudu – od robova do sinova i kćeri, a time i naslednika bogatstva koje nije od ovoga sveta. Galatima 4,7 kaže: »Tako već nisi rob, nego sin /ili čerka/; a ako si sin /ili čerka/ i naslednik si Božji kroz Isusa Hrista.« Ovo pokreće pitanja koja iziskuju podrobnije razmatranje: *Kome ili čemu smo mi bili robovi? Kako je promena moguća? Kako treba da živimo kao Božja deca?*

Živeti u ropstvu (Rimljanima 6,1-11)

Tekst u Rimljanima 6,1-11 tvrdi da smo mi robovi greha. U 17. stihu, Pavle nas ponovo označava kao »robove grehu«. Zapazite neke od greha i strahova koji nas drže u ropstvu: nečistota (Rimljanima 6,19); bezakonje (Rimljanima 6,19); apetit (Rimljanima 6,18); »stihije sveta«¹ (Galatima 4,3); »oni koji po sebi nisu bogovi« (Galatima 4,8); i strah od smrti (Jevrejima 2,15). Apostol Petar dodaje da smo mi »robovi pogibli« i kaže da »koga ko nadvlada onaj mu i robuje« (2. Petrova 2,19).

Međutim, Biblija takođe govori i o tome da smo oslobođeni od greha i da smo postali »sluge pravdi« (Rimljanima 6,18). Pavle objašnjava šta to znači: »Jer kao što dadoste ude svoje za robeve nečistoti i bezakonju na bezakonje; tako sad dajite ude svoje za sluge pravdi na posvećenje« (Rimljanima 6,19). On takođe tvrdi da mi imamo izbor – »Sluge ste onoga koga slušate, ili greha za smrt, ili poslušanja za pravdu« (Rimljanima 6,16).

Preobražaj (Galatima 4,7)

Preobražaj koji nas pretvara od robova grehu u sinove i kćeri pravednosti počinje pre svega prihvatanjem Božje ljubavi prema nama (1. Jovanova 3,1). Njegovu ljubav najjasnije vidimo na krstu gde je Isus dao svoj život za nas. »A kad se navrši vreme, posla Bog sina svojega jedinorodnoga, koji je rođen od žene i pokoren zakonu, da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo... Tako već nisi rob, nego sin; a ako si sin, i naslednik si Božji kroz Isusa Hrista« (Galatima 4,4.5.7).

¹ Ovaj izraz potiče od grčke reči *stoicheia*, i odnosi se na »ma koju stvorenu stvar koja preuzima božanski autoritet nad ljudskim bićima«. Cambridge Annotated Study Bible, Howard Clark Kee.

Isus je postao kao mi u svemu (Jevrejima 2,14-18), tako da bi svojim bezgrešnim životom mogao da nas oslobodi od sotonine sile. On je došao da nas podigne iz lanaca ropstva grehu do radosti što smo Njegova deca. Opravdanje nas ne samo oslobađa od osude, ono nas takođe izbavlja od sile greha: »Jer koji umre oprosti se /bukvalno: »opravda se«/ od greha« (Rimljanima 6,7). Tada više nismo »pod zakonom« nego »pod blagodaću«, jer je zakon napisan u našem srcu (2. Korinčanima 3,3).

Jedino odgovarajući na Božju veliku ljubav mi možemo postati pravedni »od srca«. »Hvala dakle Bogu što bivši robovi grehu posluštaste od srca...« (Rimljanima 6,17). Krštenjem u Hristu, mi postajemo Božji sinovi i kćeri (Galatima 3,26). Dok se sjedinjujemo sa Hristom, umirući starom sebičnom životu, lanci ropstva se kidaju i mi postajemo Njegovi naslednici (Galatima 4,7).

Od roba do sina (Luka 15,11-32)

Isus je ilustrovaо razliku između roba i sina u Luki 15,11-32. Ovde čitamo o dvojici sinova jedнog bogatog oca – ali obojica su se ponašala kao robovi. Stariji sin je služio svome ocu zbog onog što je mogao da dobije. Mlađi je odlučio da više ne želi da živi po pravilima svog doma. Zbog čežnje za »slobodom«, on napušta dom i postaje rob svome »ja« – nečistoti, bezakonju, apetitu, »stihijama sveta« i »onima koji nisu bogovi«.

Dok je njegova fizička glad rasla, on je čeznuo za nečim uzvišenijim od hrane.

U međuvremenu, njegov stariji brat je ostao kod kuće – rob pravila, poslušan samo ako time može nešto da dobije. Zbog toga je postao ogorčen.

U dalekoj zemlji, mlađi sin je postepeno učio kako robovanje svome »ja« može da vodi u smrt. Dok je njegova fizička glad rasla, on je čeznuo za nečim uzvišenijim od hrane. Bio je spremان да odustane od robovanja svome »ja«. Usudio se da se ponada da će mu otac možda dopustiti da se vrati kući kao sluga. Naravno, znamо kako se priča završava. Otac dočekuje ovog sina sa dobrodošlicom kao pravog sina koji će služiti svom ocu zauvek, ne iz straha ili pohlepe, već iz zahvalnog srca.

ODGOVORITE

1. Kome ili čemu vi robujete?
2. Šta to znači »umreti« sebi?
3. Ako ste vi dete i naslednik Božji, šta je vaše nasledstvo?

Džina Volen, Silver Spring, Merilend, SAD

»U zakonima koji su dati Izraelju postoji jedan divan slikoviti prikaz o Hristovom odnosu prema Njegovom narodu. Kada je usled siromaštva Jevrejin bio primoran da napusti svoje nasleđstvo i sebe proda kao roba, dužnost otkupljenja i njega i njegovog nasleđstva pripadala je onome koji je bio njegov najbliži rođak. (Vidi: 3. Mojsijeva 25,25; 47-49; Ruta 2,20) Tako i delo otkupljenja, nas i našeg nasleđstva, izgubljenog zbog greha, pripada Onome koji je 'od roda najbliži' nama. Da bi nas izbavio, On je postao naš rođak. Gospod Spasitelj bliži je od oca, majke, brata, prijatelja ili voljenog bića. 'Ne boj se,' govori On, 'jer te otkupih, pozvah te po imenu tvom; moj si.' Otkako si mi postao drag, proslavio si se i ja te ljubih; i dadoh ljudi za te i narode za dušu twoju.' (Isajia 43,1.4)

»Nebo je za nas vredno svega.«

Hristos voli nebeska bića koja okružavaju Njegov presto; ali kako se može objasniti velika ljubav kojom nas ljubi? Mi je ne možemo shvatiti, ali svojim iskustvom možemo znati da je ona istinska. Ako održavamo svoju rodbinsku vezu sa Njim, sa kakvom ćemo se onda nežnošću odnositi prema onima koji su braća i sestre našega Gospoda! Zar nećemo brzo prepoznati zahteve našeg božanskog srodstva? Usvojeni u Božju porodicu, zar nećemo poštovati svoga Oca i svoju rodbinu?«¹

»Nebo je za nas vredno svega. Ne smemo prihvpati nikakav rizik u tom pogledu. Ne smemo se izlagati nikakvoj opasnosti. Moramo biti uvereni da su naši koraci vođeni od strane Gospoda. Neka nam Bog pomogne u velikom poslu pobedovanja. On ima krune za one koji pobede. On ima bele haljine za pravedne. On ima večni svet slave za one koji traže slavu, čast i besmrtnost. Svako ko uđe u Božji grad, ući će kao pobednik. Neće ući u njega kao osuđeni zločinac, već kao Božji sin. A dobrodošlica svakome koji ulazi biće: 'Hodite blagosloveni oca mojega; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja sveta' (Matej 25,34).«²

ODGOVORITE

1. Koja biste područja svog života mogli promeniti da biste osetili iskreno srodstvo sa Hristom?
2. Koliko vam nebo vredi?

Kris Grejer, Okala, Florida, SAD

1 Čežnja vekova, str. 327 orig.

2 Child Guidance, str. 567.

Džoni je bio opsednut novcem i uspehom. Čitao je motivacione knjige u težnji da pokrene svoj sopstveni biznis. U roku od pet godina, postao je prilično uspešan. Kao preduzetnik, primio je mnoštvo priznanja i uživao u svom poslu. Ovaj mladi čovek bio je na putu da postane jedan od najbogatijih menadžera u Americi. Ipak, još uvek je redovno posećivao crkvu. Međutim, njegov stil života nije bio onakav kakav je trebalo da bude. Džoni se odao razuzdanim zabavama. Njegov život je zaista postao jedan vid ropstva, život na kakav sotona podstiče milione mladih ljudi. Bilo koji uspeh koji isključuje istinsko Božje prisustvo konačno je osuđen na neuspeh. Kako se Džoni oslobođio robovanja sotonij?

Primio je Hrista u svoje srce. Kada je Džoni prihvatio Hrista, ceo njegov život se promenio. Primiti Isusa u svoj život sa iskrenim srcem jedini je način da napustite zadovoljstva i ispunjenje koje nudi ovaj svet i da doživite rast i promenu u Hristu.

Uspostavio je nova prijateljstva. Uz pomoć Svetog Duha, Džoni se sprijateljio sa iskrenim hrišćanima. On okružuje sebe ljudima čiji je cilj nebo. Oni svakodnevno ohrabruju jedni druge na svom putovanju prema nebeskom gradu. To ne znači da oni moraju okrenuti leđa svim bivšim drugovima. Ne. Oni treba da im govore o promenama u životu koje su načinili i o tome zašto su ih načinili.

Džoni se nije pretvarao živeći u laži. Počeо je da pohađa biblijske časove i da provodi kvalitetno vreme sa hrišćanskim prijateljima. Dok je Hristos rastao u njemu, shvatio je da on postaje mrtav grehu, a živ Hristu. »Tako i vi dakle držite sebe da ste mrtvi grehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našemu« (Rimljanima 6,11). Bog je sveznajući i ne možemo Ga prevariti. On poznaje naše srce. Pretvaranje da smo hrišćani neće nas odvesti na nebo. Posećivanje crkve jednom nedeljno nije dovoljno. Moramo živeti hristolikim životom umesto životom laži koji sotona oslikava.

**Bog je sveznajući
i ne možemo Ga
prevariti.**

ODGOVORITE

1. Da li trenutno putujete sotoninim brodom robova? Ako je tako, zbog čega?
2. Kako Bog može da vas upotrebi da tako vodite nekog da nasledi obećanje koje mu je namenjeno?

Patrik Dezire i Džamel Viri, Gejnsvil, Florida, SAD

Razmišljajte o tom presudnom trenutku kad ste shvatili da ne vladate svojim životom i da je vreme da zaista sve predate Isusu Hristu. Šta ste radili? Kako ste se osećali? Prihvatanje Njega kao ličnog Spasitelja i odluka da ćete živeti za Njega koju ste doneli tog istog trenutka promenila vas je na više načina. Ne samo da ste postali hrišćanin, postali ste Božje dete, naslednik umesto roba. Primili ste, isto tako, i obećanje o večnom životu.

Kao Božje dete, sav ponos moramo ostaviti po strani. Moramo biti verni Njemu. To ne znači da nikad više nećemo biti u iskušenju. U stvari, često ljudi koji prihvate Hrista imaju utisak da bivaju kušani čak i više. To su ti trenuci kada moramo stajati čvrsto i moliti se Bogu za snagu, hrabrost i mudrost da pobedimo u borbi. Isus nikad nije obećao da će put ka spasenju biti lak; ali On jeste obećao da će nas čuvati, voleti, voditi i oprostiti nam sve naše grehe.

**Bog će održati
svoje obećanje
jer On ne može da
govori laž.**

Pre nego što neko postane Božje dete, može se smatrati robom greha ovoga sveta koji živi bescijljno. Međutim, kada osoba prihvati Hrista i odluči da živi za Njega, ona postaje Njegov naslednik. Nema razloga da se bilo ko vrati ropstu nakon što je doživeo Gospodnju dobrotu. Bez obzira na bilo kakvo zemaljsko bogatstvo koje bi

hrišćanin mogao da ima, njegov cilj je da ostane veran Hristu, znajući da će samo ono što radimo za Njega biti od trajne vrednosti. Bog će održati svoje obećanje jer On ne može da govori laž. On nam obećava večni život. Stoga, kao Njegovi naslednici, ostanimo verni i zadržimo nasledstvo koje je za nas obezbeđeno kroz žrtvu Njegovog Sina.

ODGOVORITE

1. Šta mi možemo, ako uopšte možemo, učiniti da bismo bili sigurni da živimo pravednim životom?
2. Kako ponos može da ometa nečije spasenje?
3. Osim večnog života, koja nam je još obećanja Isus dao? Na koja biste od tih obećanja želeti da se pozovete danas?

Lakiša R. Krumpler, Nju Port Riči, Florida, SAD

ZAKLJUČAK

Biblija često upućuje na našu ulogu u vezi sa Bogom kao na ulogu »naslednika«. Bez obzira da li preuzima posao ili političko carstvo, naslednik ima ujedno i prava i odgovornosti. Glavna od ovih odgovornosti je ona koja dolazi sa slobodom – obaveza da se izbegavaju sumnjivi savezi i dugovi. Možemo uživati u životu kao naslednici Božjeg carstva ako prihvativamo slobodu od greha koju nam je Hristos omogućio kada je platio naše dugove na krstu.

RAZMOTRITE

- Napišite zamišljeno pismo koje Bog šalje vama, u kome vam objašnjava značenje nasledstva koje je obezbedio za vas.
- Uporedite nasledstvo koje možete očekivati da primite od svojih zemaljskih roditelja sa onim koje je pripremio vaš nebeski Otac.
- Slušajte »I Am Free« od Njubojsa /Newboys/ i »Live Out Loud« od Stefana Kertisa Čapmana /Stephen Curtis Chapman/. Zatim napravite spisak stvari koje ste slobodni da uradite, jer vas je Isus oslobođio (Jovan 8,36).
- Pročitajte prvo poglavlje knjige *Kraljević i prosjak* od Marka Tvena. Koje su to stvari u vašem životu koje izgledaju smešno ili neprikladno ako razmišljate o sebi kao o princu ili princezi umesto kao o prosjaku?
- Istražite neke poznate naslednike – uključujući neke koji su abdicirali ili olako izgubili svoj položaj (na primer: Ivanka Tramp, Hantington Hartford, Paris Hilton, engleski princ Edvard VIII, itd.). Da li nešto od njihovih iskustava možete primeniti na svoj duhovni život?
- Dizajnirajte odeću za krunidbenu svečanost »naslednika carstva« – po ugledu na »oružje Božje« (Efescima 6,10-18).
- Intervjuišite troje ili četvoro starijih ljudi. Pitajte ih da li su možda nešto nasledili od svojih roditelja – ili ostavili svojoj deci – i kako je to uticalo na njihov život.

POVEŽITE

Sons and Daughters of God, poglavlje 1.

Hrišćanske himne (»Preporod«, Beograd): »Ja sad mislim na svoj novi« (br. 364); »Ja se zovem carski sin« (br. 388); »Moj Otac, Vladar svemira« (br. 441); »Na Nebu me već čeka dom!« (br. 401).

How to Inherit the Earth: Submitting Ourselves to a Servant Savior, Scott Bessenecker.

Šeron Rajt, Silver Spring, Merilend, SAD

Pouka 9

---

19. do 25. novembra 2011.

Pavlov pastoralni poziv

»Molim vas, braćo, postanite kao ja,
jer sam i ja postao kao vi«
(Galatima 4, 12 – savremeni srpski prevod).

Promena. Ona može biti zahtevana od vas, može vam biti nametnuta, ili je čak i sami možete želeti. Primećujemo da postoje mnoge pozitivne i negativne konotacije u vezi sa promenama u vašem životu. Međutim, bez odgovornosti, teško bi bilo postići pozitivnu promenu. Da li ste ikad bili razočarani zato što vas je prijatelj ili član porodice pozvao da izađete da biste radili nešto loše – možda radi neke neukusne navike ili možda da biste sledili masu koja se uputila u pogrešnom smeru? Da li imate prijatelje koji su napustili crkvu jer su na neljubazan način bili pozvani na promenu?

Možda saosećate sa crkvama koje Pavle ukorava u Poslanici Galatima, ali razlika je u tome *kako* se on njima obraća. On oseća odgovornost kao njihov duhovni roditelj i shvata koliko je važno da im pokaže da treba da obrate pažnju na to kako se vladaju duhovno, ko ih nagovara i iz kog razloga. U jednom momentu, on ih čak pita: »Kakvo beše onda vaše blaženstvo?... Tijem li vam postadoh neprijatelj istinu vam govoreći?« (Galatima 4,15.16).

Imati dovoljno poniznosti da bismo sašlušali nekoga ko ukazuje na naše greške, postaje donekle lakše kada nam ta osoba prilazi sa ljubavlju i strpljenjem. Međutim, promene sa kojima se suočavamo često je teško sprovesti u praksi. Lako je činiti ono što doživljavamo kao prirodno i što nam prija kad je reč o našoj duhovnosti. Međutim, važno je imati na umu da smo, kao hrišćani, pozvani da radimo nasuprot prirodnog tok-a ovog sveta i protiv puta kojim sotona pokušava da nas vodi. Zašto je Pavlu bilo toliko važno da crkvama u Galatiji govori na tako otvoreni način o njihovom prihvatanju iskrivljenog jevanđelja? Njegova ljubav prema njima, kao njihovog duhovnog roditelja jasno je otkrivena u Galatima 4,12-20 i njegova posvećenost čistim rečima i Hristovom primeru je jasna.

Kao i Pavle, Bog nas poziva da budemo Njegovi sinovi i kćeri. Kao i Pavle, mi se možemo suprostaviti onima koji propovedaju drugo jevanđelje. Kao i Pavle, možemo da sledimo Isusov uzor i time pokažemo ljubav i strpljenje prema našoj braći i sestrama u Hristu. Ne stidite se da uspostavite primer stavljajući u svoje srce čiste reči Hristove. Počnite još danas.

**Da li imate prijatelje
koji su napustili
crkvu jer su na
neljubazan način
bili pozvani na
promenu?**

Emi S. Burhard, Lukaut Mauntin, Džordžija, SAD

Biti svedok svim ljudima (1. Korinćanima 9,19-23)

U 1. Korinćanima 9,19-23 Pavle predstavlja svoju strategiju za dovođenje ljudi Hristu. Kada je bio sa Jevrejima, živeo je kao Jevrejin. Isto tako, kad je bio sa neznabوćima, živeo je kao neznabоžac. Prirodno, za hrišćane se ovde javljaju neka pitanja. Zar se od nas ne očekuje da budemo svetlost na brdu koja svetli na tamnom mestu? Zar nas Bog ne poziva da budemo poseban narod? Neki ljudi bi mogli pomisliti da Pavle govori o pravljenju kompromisa u pogledu hrišćanskih standarda da bismo se sprijateljili sa nevernicima. Mogli bi pomisliti da je za nas u redu da spustimo svoja merila u druženju sa ljudima da bismo mogli da se povežemo sa njima.

**Mnogi ljudi traže
nekog koga bi
mogli da slede.**

Da li je to zaista ono što Pavle ovde govori?

Kada Pavle kaže da živi kao Jevreji ili neznabоći u naporu da im prikaže Hrista, on ne misli da mi treba da snizimo hrišćanske standarde. Ono što želi da kaže jeste da on zapravo iznalazi ona verovanja,

ideje ili vrednosti koje deli i sa Jevrejima i sa neznabоćima. Zatim, polazeći od toga, izgrađuje odnos sa njima i vodi ih Hristu. On ne prilazi strancima da bi odmah počeo da im govori šta sve oni rade pogrešno niti im dokazuje da je on u pravu. Umesto toga, on nalazi zajedničko polje, gradi poverenje i prijateljstvo i onda ih vodi Spasitelju.

Hrišćanska borba (2. Korinćanima 4,7-12)

U 2. Korinćanima 4,7-12, Pavle prikazuje hrišćanski život kao borbu, neprestanu bitku između dobra i zla. U 7. stihu on tvrdi da naše smrtno telo odražava slavu Božju, pokazujući da naša dostignuća i pobeđe pripadaju Hristu i da nisu proizvod naših ličnih napora. U ovom svetu greha mi ćemo biti kušani. Padaćemo, ali Hristos će biti tu da nas podigne. Ovi stihovi takođe podrazumevaju da će se dešavati i više od duhovne borbe. Biće ljudi koji nas mrze i progone zbog naše vere u Hrista. Omalovažavaće nas i podsmevaće nam se zbog naših vrednosti i merila, koji su toliko različiti od svetovnih. Tako mi imamo udela u Hristovoj smrti. Tako se ljubav Hristova može videti u našem životu; i na kraju ćemo primiti večni život.

Pavlova briga za Galaćane (Galatima 4,12-20)

Pavle je upravo razmenio neke jake reči i ideje sa Galaćanima. Lažni učitelji sa čudnim idejama pokušali su da ih odvuku od Hrista. On kaže Galaćanima da mu je stalo do njih i da ne želi da oni budu navedeni na pogrešan put. Zatim, u očajanju, on im govori istinu na jasan i otvoren način.

Ponekad se, kao hrišćani, nađemo u neprijatnoj situaciji da objašnjavamo nekome da on radi ili veruje nešto što je pogrešno. U Pavlovom slučaju, on im je napisao pismo, jer nije mogao da bude sa njima u tom trenutku. Delovi njegovog pisma bili su oštiri i delovali bezosećajno. U Galatima 4,12-20 on ih moli da imaju na umu da su nekada bili bliski prijatelji i da je njemu veoma stalo do njih. Izvinjava se što je tako grub, ali kaže da situacija zahteva odlučnu akciju. Ovde je najvažnije to što je Pavle već imao izgrađen odnos sa ovim vernicima. On je bio njihov prijatelj i vođa. Galaćani nisu bili neka nasumična grupa ljudi o kojoj je on slušao i odlučio da im piše da bi ih ispravljaо. Kada nađemo za shodno da treba da se suprotstavimo ljudima, trebalo bi prvo da uspostavimo odnos sa njima. Trebalo bi da budemo osoba koju oni vole i poštuju. I trebalo bi da im kažemo istinu sa ljubavlju i iskrenom zainteresovanosti za njihovo spasenje. Ne treba da provodimo vreme upirući prstom na mane drugih i otkrivajući ih. Ipak, ima trenutaka kada se istina mora reći da bi se vernici koji lutaju vratili na pravu stazu. Ove ispravke bi uvek trebalo da budu izgovorene sa taktom i ljubavlju.

Hrišćanski primer (1. Korinćanima 11,1; Filibljanima 3,17)

U ova dva stiha može izgledati kao da je Pavle pomalo uobražen. Međutim, ono što on zaista kaže je to da on sledi Boga tako verno, da se Hristov lik odražava u njemu. Mnogi ljudi traže nekog koga bi mogli da slede, nekoga po ugledu na koga mogu da oblikuju svoj život. Mnogi se ugledaju na političare, filmske zvezde, pevače ili poslovne ljude i žene. Oni traže dobar uzor koji bi mogli da slede. Neki ljudi gledaju na hrišćane da bi videli kakav je Hristos. Ako ne vide nikakvu razliku između onih koji ispovedaju Hrista i onih koji to ne čine, zašto bi onda oni postali hrišćani? Treba da težimo ka tome da odražavamo Božji lik tako da ljudi mogu, kad pogledaju nas, da vide takođe i Hrista.

ODGOVORITE

1. Koje granice treba da postavimo pri sklapanju prijateljstva sa ljudima da bismo ih vodili ka Hristu?
2. Ako neko s kim se družite ne prihvata Hrista, da li treba da prestanete da se viđate sa njim? Objasnite svoj odgovor.
3. Da li stradate za Hrista u svom svakodnevnom životu? Šta vaš odgovor govori o vašem odnosu sa Isusom?
4. Šta možete da učinite kako biste dosegli ljudi koje poznajete a koji više ne dolaze u crkvu?

Sara Vajt, Olteva, Tenesi, SAD

Po**CRKVA U GALATIJI NA DUHOVNOJ INTENZIVNOJ NEZI****SVEDOČANSTVO (1. Korinćanima 11,1; Galatima 4,12-20)**

»U svom pismu vernicima iz Galatije, Pavle ukratko navodi najvažnije trenutke povezane sa svojim obraćenjem i prvim hrišćanskim iskustvom. Na taj način želi da im pokaže da je samo pod posebnim uticajem božanske snage stekao sposobnost da prepozna i shvati velike evandeoske istine. Prema uputstvu koje je dobio od samoga Boga, ozbiljno i izričito opominje i ukorava Galate.«¹ »Oni koji su ga slušali znali su da je bio sa Isusom. Nadahnut silom sa visine, bio je osposobljen da duhovno upoređuje sa duhovnim, i obara svaku sotoninu tvrđavu.«²

»Apostol poziva Galate da odbace lažne učitelje koji su ih zaveli s pravog puta i da se vrate veri koja ima neosporne dokaze božanskog odobravanja. Oni koji su pokušavali da ih odvrate od verovanja u jevanđelje bili su licemeri, ljudi neposvećenog srca i pokvarenog života. Njihova religija sastoji se od niza ceremonija, koje su obavljali u nadi da će steći Božju naklonost. Nisu imali nikakve sklonosti prema jevanđelju koje je pozivalo na poslušnost Reči.«³

»Stanje je postalo kritično«

»Koliko se Pavlov način obraćanja Korinćanima razlikovao od načina kojim se obratio Galatima! Prve je obazrivo i nežno ukorio, a drugima uputio reči koje odzvanjaju oštro i neumoljivo.«⁴ »Stanje je postalo kritično. Zla, koja su se proširila, pretila su da brzo uniše crkve u Galatiji.«⁵ »Piše im, ne sa oklevanjem ili u nedoumici, već sa sigurnošću koja proizlazi iz čvrstog osvedočenja i savršenog poznавanja stanja. Jasno im prikazuje razliku između pouka primljenih od ljudi i onih koje dolaze neposredno od Hrista.«⁶

»Svaki Hristov sluga iz ovog primera treba da izvuče važnu pouku da svoj način rada mora da prilagodi uslovima u kojima se nalaze duše kojima želi da pomogne. Vrline kao što su nežnost, strpljivost, odlučnost i čvrstina moraju ravnopravno biti zastupljene u njegovom ponašanju, ali uvek u skladu sa okolnostima. Postupati mudro sa različitim ljudima, u različitim okolnostima i prilikama, to je veština koju ne možemo stечi ukoliko sila Svetoga Duha ne prosvetli i ne posveti naš razum i našu mudrost.«⁷

RAZMISLITE

Razmislite o nekim praktičnim načinima da prilagodimo svoju službu onima koje želimo da dosegnemo.

Džesika Meri Vajt, Olteva, Tenesi, SAD

1 Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 269.

2 Isto, str. 146.

3 Isto, str. 269.

4 Isto, str. 268.

5 Isto, str. 267.

6 Isto, str. 269.

7 Isto, str. 268, 269.

RADITI ILI VEROVATI?

DOKAZ (*Galatima 2,20*)

Poslanica Galatima je jedna usrdna molba. Pavle vidi ljudе koje voli i za koje je rekao da bi »kad bi moguće bilo, izvadili oči svoje i dali meni« (Galatima 4,15) kako upadaju u smrtonosnu zamku opravdanja delima.

Galaćani su u početku spremno primili radosnu vest od Pavla, ali uskoro su se odvratili od onoga što su naučili. Pavle je odmah poslao prekor pun ljubavi govoreći da »ako i mi, ili anđeo s neba javi vam jevanđelje drukčije nego što primiste, proklet da bude« (Galatima 1,8).

On im se obraća na način za koji zna da će oni razumeti. On im je objasnio da je Avram na osnovu svojih dela dobio Ismaila i da mu je stoga Bog rekao da otpusti Ismaila. Obećanje se odnosilo na Isaka. Isak je bio dar, a Avram nije imao veće izglede da ga dobije sopstvenim delima nego što ih mi danas imamo da bismo ostvarili pravednost svojim delima.

Pavle uporno moli Galaćane da razumeju da nije reč o njihovim delima; reč je o Hristovoj pravednosti. On jasno uravnotežuje veru i dela u jednom stihu: »A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u telu, živim verom sina Božjega, kojemu omileh, i predade sebe za mene« (Galatima 2,20).

Ovim stihom Pavle odgovara na goruće pitanje u srcima Galaćana: kako mogu da ugode Bogu? Hristos bi živeo u njima, jer njihova dela nisu značila ništa s obzirom da je »sva naša pravda kao nečista haljinu« (Isajija 64,6). Pravednost je bukvalno »Božja osobina« i »pokazala se u smrti Hristovoj«.¹ S obzirom na ovaku definiciju, lako je razumeti da dobra dela ne mogu nikad da proizvedu pravednost. Dobra dela može da proizvede jedino Hristos koji živi u nama. Pavlove reči nisu bile samo za Galaćane. One su isto tako upućene i nama. Mi to znamo, jer »sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi, da bude savršen čovek Božji, za svako dobro delo pripravljen« (2. Timotiju 3,16.17).

ODGOVORITE

1. Razmislite o praktičnoj primeni toga što Hristos živi u nama.
2. Da li još uvek postoji opasnost da se sotonini anđeli pojave izgledajući kao nebeski anđeli i povedu nas na pogrešan put? Ako je tako, šta bi trebalo da bude naša zaštita?

Lis Bolman, Hendersonvil, Severna Karolina, SAD

1 Merrill Unger and William White Jr., *Vine's Concise Expository Dictionary of Biblical Words*, p. 77.

Slike koje se dobijaju spajanjem tačaka ili bojenjem na osnovu zadatih brojeva bile su mi omiljene kad sam bila dete. Ako bih sledila obrazac, slika se pojavljivala. Pavle je podsticao nove hrišćane da »tako žive kao što nas imate za ugled« (Filibljanima 3,17). Za mladu crkvu Pavle je bio uzor hrišćanina jer se on ugledao na Hrista. Pavlov savet nije bio namenjen samo crkvama u biblijsko vreme. Mi takođe treba da »živimo po ugledu«. Evo kako to možemo učiniti:

Sagledajte celu slagalicu. Da bismo složili sliku sastavljenu od sitnih delova, prvo je moramo videti u celini. Kao hrišćani, prvo moramo prepoznati da postoje istine koje tek treba otkriti, lekcije koje treba naučiti i toliko toga što Bog čezne da nam pokaže. Ako zanemarimo tu činjenicu i izbacimo neki

njen deo, slagalica ostaje nedovršena. Moramo biti spremni da dozvolimo Bogu da nam pomogne da vidimo nove istine, bez obzira koliko teške i zbunjujuće one delovale na prvi pogled.

Bog ima nepogrešivi brisač zvani blagodat.

Proverite ključ. Bez ključa za bojenje slike na osnovu brojeva, bilo bi teško obojiti sliku. Isto tako, Bog nam je dao »ključ« – Bibliju. U njoj, On nam daje sve što treba da znamo.

Tražite pomoć. Kao dete, nisam uvek znala kako se piše reč z-e-l-e-n-o, ili koji broj dolazi posle 53, ali se nikad nisam ustručavala da se obratim svojoj majci i pitam. Hrišćani bi, takođe, trebalo da budu slični deci u tome – nikad neodlučni da pitaju Boga šta treba da znaju. Ponekad Njegov obrazac može izgledati nejasan ili može biti zamršen od strane drugih vernika. Ali, kada sa detinjim pouzdanjem zamolimo Boga za pomoć, On nas nikad neće izneveriti.

Povežite tačke. Baš kao što ste kao dete povezivali tačke da biste dobili sliku, sada sledite biblijske smernice za svoj život. Da, svi mi pravimo greške – ponekad tačka broj dva može biti povezana sa tačkom broj četiri – ali Bog ima nepogrešivi brisač zvani blagodat. On će nam uvek oprostiti i, uz Njegovu pomoć, rezultat će biti naš sjajan život koji jasno prikazuje Njega.

ODGOVORITE

1. Koje se slagalice u važem životu mogu sastaviti proučavanjem Božje Reči?
2. Koju ulogu igraju duhovni učitelji i ostali hrišćani da bi vam pomogli da obnovite Hristov obrazac?
3. Da li je vaša »slika« ikad dovršena? Gde se uklapa svedočenje drugima?

Amanda Ernst, Šarlot, Severna Karolina, SAD

UČITI SE VOĐENJU

MIŠLJENJE (1. Korinćanima 11,1,2)

Pavle je mogao da govorи Galaćanima na taj način jer je imao lični odnos sa Hristom. Da bismo bili u stanju da o Hристу govorимо drugima, moramo lično znati Ko je taj koga želimo da predstavimo. To zahteva blisko poznavanje Boga da bi On za nas postao stvaran. Provedite neometano vreme na početku i na kraju svog dana da biste se molili, proučavali i tražili Njegovo prisustvo u svom životu. Kej Džons je pisala: »Nisam razumela da mogu imati ličan odnos sa Gospodom dok nisam napunila 46 godina. Ne bih to doživela ni tada da nisam konačno počela da provodim redovno tiho vreme koje je uključivalo molitvu i posvećeno čitanje Biblije. Bez doslednog provođenja vremena sa Gospodom, nemoguće je imati ikakav dublji odnos sa Njim. A bez dubokog odnosa ne možemo imati moćan delotvoran život molitve kakav bi većina nas želela da doživi.«¹

Dok provodite vreme u molitvi i proučavanju Biblije, bićete u stanju da sredite u svom umu ono u šta verujete. Možete proučavati takve teme kao što su: Kada Isus ponovo dođe, gde će ja biti? Kako će On doći? Kako mogu prepoznati antihrista? Zbog čega je važno koji dan svetkujem? Kakav je Isus zaista?

Potražite u Bibliji odgovore na životna pitanja.
Da li znate šta Biblija uči o smrti? Da li Bog mari za
to što ste obeshrabreni?

Gоворите о Исусу.
Живите као Исус.

Vodite beleške o tome šta ste naučili i podelite to sa drugima. Što više budete proučavali, biće vam lakše da prenesete drugima te ideje.

Kako se budete sve više približavali Isusu, osetićete u svom srcu potrebu da govorite o Njemu sa drugima. Učinite to u svakoj prilici koja vam se pruži! Govorite o Isusu. Živite kao Isus. Molite se sa drugima. Što više budete svedočili, to će vam biti sve lakše i prirodnije.

ODGOVORITE

1. Koje teme biste mogli da proučavate, što će vam pomoći da bliže upoznate Boga?
2. Šta možete učiniti da bi vaša molitva bila zanimljivija?
3. Ako bi vas neko pitao u šta vaša crkva veruje, šta biste mu rekli?
4. Šta način na koji živate i na koji se odnosite prema drugima pokazuje ljudima o vašem odnosu sa Hristom?

Karen Pirs, Leksington, Južna Karolina, SAD

1 Kaye Johns, »Can we have a personal relationship with the Lord? http://www.learntopray.org/print_materials/messages/d2/d2-1.htm

ZAKLJUČAK

Ponekad nas dobromamerni pastor ili prijatelj pozove da u načinu na koji se ponašamo napravimo promenu koja nam teško pada. Drugom prilikom, Bog nas poziva da upozorimo prijatelja koji se nalazi na opasnoj stazi. Pavle nas preklinje u Efescima 4,2 da se vladamo »sa svakom poniznošću i krošću, s trpljenjem, trpeći jedan drugoga u ljubavi«. Kada se sa nekim koga volimo sukobljavamo oko Božje istine, lični odnos sa Isusom postaje naš najjači saveznik. Nove istine često otkrivaju naše greške, ali Pavle, u Efescima 4,7, tvrdi: »Svakome se od nas dade blagodat po meri dara Hristova.« Imajte na umu – vi imate Božji dar blagodati.

RAZMOTRITE

- Navedite, i razgovarajte o tome sa prijateljima, tri načina da budete strpljiviji na svom poslu ili u školi ove nedelje, odražavajući na taj način Božji karakter svojim saradnicima, školskim drugovima i prijateljima. Primenite ih!
- Otidite u prirodu ili park da biste pronašli očigledne pouke iz prirode koje prikazuju nežnost i poniznost. Podelite to što ste pronašli sa nekim koga poznajete.
- Razmišljajte o nekom iz Biblije ko predstavlja primer promene karaktera, zatim napišite i izvedite kratak scenski komad o trenucima u životu te osobe kada je njegov ili njen karakter zasijao.
- Ispecite nešto za svoje susede i ubacite u to biblijski stih o Božjoj želji da promeni naše srce. Ako vas pitaju zašto to radite, zapodenite razgovor o tome kako je Bog vas promenio.
- Izaberite jednu stvar iz svog rutinskog programa, koju ćete promeniti ove sedmice: na primer, ograničite vreme provedeno na Internetu ili pred TV-om. Podelite sa nekim kako je ta promena uticala na vaš odnos sa Bogom.
- Pomoću jednačine ili eksperimenta pokažite kako i najmanja promena može imati ogroman efekat kada se sve sabere. Razgovarajte u nekoj grupi, kao što je vaš subotnoškolski razred, o posledicama brojki ili članova jednačine ili eksperimenta.

POVEŽITE

Efescima 4,1-16; 2. Timotiju 1,8-4,8; Titu 3.

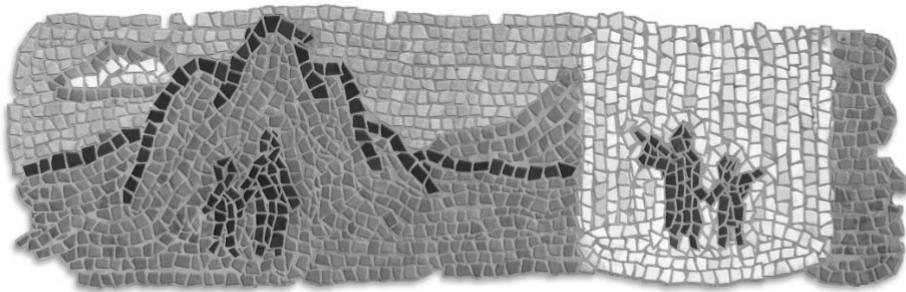
Čežnja vekova, str. 298 – 307.

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

Pouka 10

---

od 26. do 2. novembra 2011.

Dva zaveta

»A gornji Jerusalim slobodna je,
koji je mati svima nama«
(Galatima 4,26).

Zakova glava nestala je ispod vode, a zatim je ponovo izronila. Borio se za vazduh pre nego što ga je sledeći talas potopio. Borio se i hvatao vazduh. Koliko god da se trudio da pliva, nije uspevao da stigne do obale. Bila mu je potrebna sva njegova energija i odlučnost da bi se spasao od davljenja, ali brzo mu je ponestajalo oboje. Jedva je uspevao da drži glavu iznad vode dovoljno dugo da bi povikao u pomoć, pre nego što su ga talasi ponovo proglutali.

Da li je Zakova situacija beznadežna? Može li on da spase sam sebe? Koliko dugo se može boriti sa talasima koji ga neprekidno zapljuškuju pre nego što ga savladaju? Zak pliva i mlatara rukama i poziva u pomoć, ali ništa od toga mu ne pomaže.

Dobra strana ove priče glasi da, ne samo da pomoć stiže nego je spasilac već spušten u besno more i nalazi se odmah pored njega! Međutim, ključna stvar je da Zak mora da veruje da ga spasilac može izbaviti! Jedino tada će se on uhvatiti za njega i prestati da se bori protiv talasa.

Ovo nije lekcija za spasioce. Ovo je lekcija o blagodati! Ako ne verujem da će me blagodat spasti, onda ću se utopiti u grehu, ili u svojoj sopstvenoj samopravednosti, ili, nakon što se umorim od pobožnog življena, na putevima ovog sveta. U svakom slučaju, neću imati mir i neću imati spasonosni odnos sa Isusom.

Ovo nije lekcija za spasioce. Ovo je lekcija o blagodati!

Smisao blagodati je u tome da nas spase jer mi ne možemo da spasemo sami sebe. Kao hrišćanski plivač, mogu da uzimam časove kod pravih učitelja, da usavršim sve ispravne stilove plivanja; ali ništa od toga me neće spasti.

Jedino kada dopustim Isusu da me izvadi iz vode i postavi u novi zavetni odnos, novi način života zasnovan na Njegovim obećanjima, biću u stanju da slobodno udišem Njegov životvorni vazduh, kupam se u Njegovoj svetlosti i upoznam Boga, Boga ljubavi.

To je taj Bog koji je obezbedio način kad nije bilo načina, koji je poslao Onoga ko je blizak Njegovom srcu da zauzme moje mesto u ćeliji osuđenika na smrt, da bih ja mogao da zauzmem Hristovo mesto, sedeći sa Njim na prestolu, na svetoj gori Božjoj.

Čeril Vului Dežarle, Ronan, Montana, SAD

ONI NISU NAPRAVILI REZ

DOKAZ (1. Moj. 1,28; 2,2,3; 3,15; 15,1-6; 2. Mojsijeva 6,2-8; 19,3-6; Galatima 4,21-31)

U Starom zavetu, reč *zavet* potiče od jevrejske reči »berith« koja podrazumeva sećenje mesa. U 1. Mojsijevoj 15,9-18, Bog zapoveda Avramu da uzme različite životinje, preseče ih napola i stavi te polovine jednu naspram druge. Kada je pao mрак, plamen ognjeni i goruća svetlost prošli su između ovih delova. Oganj i svetlost su predstavljali Božje prisustvo, a prolazeći između raspolučenih trupova, Bog je označio da On sklapa zavet sa Avramom.¹ Bog je sledio običaj po kome bi, kada se uspostavljao zavet, pojedinci koji su u to bili uključeni presekli životinje napola, a zatim prošli između tih delova. Čineći to, izjavljivali su da, ukoliko prekrše svoje obećanje i oni treba da budu presečeni napola. Tako je Bog govorio Avramovim jezikom da bi ga ubedio da su Njegova obećanja nepromenljiva.

Zavet koji je Bog učinio sa Avramom trebalo je da se prenese na njegove potomke. Međutim, nakon 400 godina u ropstvu, Božja obećanja, Njegov karakter i plan spasenja koje je Avram letimično sagledao, bili su prilično izgubljeni za Izraelce. Nakon godina potčinjavanja faraonu, njihovo razumevanje Božjeg zakona bilo je tako usko da su pomislili da ga mogu držati (2. Mojsijeva 19,5-7). Ali nije prošlo mnogo vremena, a oni su načinili zlatno tele da bi ga obožavali umesto Gospoda a zakon, koji su obećali da će držati, ležao je razbijen u pustinjskom pesku.

**Zakon, koji su
obećali da će držati,
ležao je razbijen u
pustinjskom pesku.**

Četvrtog poglavља Galatima poslanice je ključ za razumevanje dva zaveta. Kada je Avram pokušao da pomogne Bogu da održi svoje obećanje, robinja je rodila Ismaila, a kada je Bog, na svoj način, obezbedio obećanog naslednika, Isak je rođen u slobodi. Božji novi zavet znači da je Njegov zakon zapisan u našem srcu. Možemo prihvati Njegovo obećanje o spasonosnom odnosu kroz veru, verujući da će nam On učiniti ono što je obećao. Tada ćemo živeti u slobodi kao pravi Božji sin ili čerka. Ili možemo ostati okovani svojom ljudskom nesposobnošću da ostvarimo Božja obećanja, kao Izraelci u pustinji. Mogli su da budu slobodni, a ipak su razmišljali i živeli kao robovi.

ODGOVORITE

1. Koju vrstu obećanja mi često dajemo Bogu?
2. Kada dajemo ta obećanja, šta je naša jedina nada da ćemo ih moći održati?

Heder Holovej, Ronan, Montana, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 313-315.

LOGOS (1. Mojsijeva 3,15; 2. Mojsijeva 19,3-6; 24,3-8; Isaija 53,12; Jeremija 31,33; 2. Korinćanima 12,9; Rimljanima 5,12-20; Galatima 4,21-31; Jevrejima 7,17-22; 10,8,9)

Stari zavet (1. Mojsijeva 3,15; 2. Mojsijeva 19,3-6; 24,3-8)

Stari zavet je bio zasnovan na zakonu. Bog je Izraelcima dao zakon i obećao im da će biti njihov Bog i učiniti ih »blagom mimo sve narode« i »carstvom svešteničkim i svetim narodom« (2. Mojsijeva 19,5,6). Izraelci su se složili da čine sve što je Bog zapovedio kada im je prvi put izgovoren zavet i kasnije kada je potvrđen. Ali, iako zasnovan na zakonu, ovaj zavet je bio ukorenjen u blagodati. Zajedno sa zakonom, Bog je dao Izraelu Svetinju i žrtveni sistem koji je ukazivao na vreme kada će se ispuniti Njegovo obećanje o ženinom semenu koje će stati na glavu zmiji (1. Mojsijeva 3,15).

Oslabljeno čovečanstvo (2. Mojsijeva 19,3-6; Rimljanima 5,12-20)

Svaka osoba rođena posle Adama i Eve bila je grešnik i suočavala se sa smrću usled greha. Božji zakon pokazuje koliko greh vlada u našem srcu. Ipak, postoji nada, jer »gde se umnoži greh onde se još većma umnoži blagodat« (Rimljanima 5,20).

**Mi počivamo u
Božjem obećanju.**

Neki ljudi veruju da Božji zakoni nisu bili poznati do Sinaja. Međutim, Božji putevi nisu bili ništa novo. Bog je predstavio Subotu odmah nakon što je stvorio svet. Kain je bio uplašen za svoj život posle ubistva svog brata. Hamovi

potomci su bili prokleti jer on nije poštovao svog oca. A Josif je pobegao od iskušenja da ne bi učinio preljubu. Pre nego što su Izraelci uopšte dovedeni pred goru Sinaj, postojala je jasna razlika između greha i pravednosti. Ali, Izraelci su bili robovi u paganskoj zemlji i zaboravili su puteve Avrama, Isaka i Jakova. Bog je morao da im ukaže na ljudsku slabost i njihovu potrebu za Spasiteljem.

Zakon i zemaljske žrtve nisu dovoljni za očišćenje od greha (Jevrejima 10,8,9)

Kada bismo mogli biti spaseni delima, ne bi bilo potrebe za zakonom žrtvenog sistema koji je ukazivao na Hristovu iskupiteljsku žrtvu. Zakon je »sen dobara koja će doći« (Jevrejima 10,1), ali on nije mogao da spase u Mojsijevu vreme, a ne može da spase ni danas. Isto važi i za žrtve prinete u zemaljskom svetilištu. Ali, »priloga i prinosa i žrtava, i žrtava za grehe /Bože/ nisi hteo...« (Jevrejima 10,8). Zato je Isus došao na Zemlju da bi učinio ono što je po volji Njegovog Oca (Jevrejima 10,9). Isus je bio poslat da učini ono za šta su zakon i žrtve bili suviše slabi.

Razlika između starog i novog (Isajia 53,12; Jeremija 31,33; Rimljanima 5,16; Jevrejima 8,7-13)

U starozavetno vreme bio je potreban novi zavet. Ovaj zavet se spominje u Jeremiji, i ponovo u Poslanici Jevrejima. Izraelci nisu sledili sve što im je Bog zapovedio, stoga je On obećao: »Metnuću zavet svoj u njih, i na srcu njihovu napisaću ga, i biću im Bog i oni će mi biti narod« (Jeremija 31,33). Međutim, i po novom i po starom zavetu Isusova žrtva ostaje nezamenjiva. Stari zavet ukazuje na Isusovo delo u našu korist. U novom zavetu, On je ispunio obećanje dato još u vreme Adamovog pada, da će nas izbaviti od naših greha (videti Isajia 53,12).

Isus je bio žrtveno jagnje čija krv čisti/iskupljuje naše grehe. Pavle u Rimljanima 5,16 izjavljuje: »Jer za greh jednoga bi osuđenje, a dar od mnogih grehova opravdanje«. Novi zavet je detaljno obrazlaganje teme o Isusovoj žrtvi u našu korist. I mi počinjemo da shvatamo da zbog Isusove smrti na krstu, »u svemu ovome pobedujemo onoga radi koji nas je ljubio« (Rimljanima 8,37).

Deca starog i novog zaveta (2. Korinćanima 12,9; Galatima 4,21-31; Jevrejima 7,17-22)

Bog je uvek bio Bog obećanja. Kada je učinio zavet sa Avramom da će imati potomaka kao zvezdu, obećao je nešto što je Avramu i njegovoj ženi bilo nemoguće da postignu sami, nešto što je bilo moguće jedino putem božanske intervencije. Bogu nije bilo potrebno da Avram uzme Agaru za ženu da bi ostvario ovo obećanje. Ali, zahvaljujući tome što je Avram imao dete nezavisno od Božjeg obećanja, imamo ilustraciju problema koji nastaju kada pokušavamo da spasemo sebe sopstvenim sredstvima.

Ismailo je bio sin robinje. Iako je postao veliki, on nije bio naslednik obećanja. Isak je bio obećano dete, stoga je on bio naslednik obećanja. On predstavlja obećanje o spasenju koje nije moguće steći ničim što bi čovek mogao da učini. Isus je takođe bio obećano dete, rođen nezavisno od ljudske volje i sile. On je bio obećan Izraelu da bi ih izбавio i odveo u novo carstvo. On je rođen da bi postao sveštenik novog zaveta. Kada se uzdamo u Njega, doživećemo ispunjenje svih Božjih obećanja (Jevrejima 7,17.21.22).

Verom u Božje obećanje svako od nas može postati dete Avrama i Sare – deca obećanja, slobodna deca. Ali to ne znači da smo slobodni da činimo šta god nam se sviđa. To znači da smo slobodni da sledimo Boga bez krivice koja nas progoni. Slobodni smo od greha koji nas vezuje i hvata u zamku. Oslobodeni smo pokušaja da spasemo sami sebe. Mi počivamo u Božjem obećanju. Osnaženi smo da živimo hristolikim životom. Bog kaže: »Dosta ti je moja blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvim« (2. Korinćanima 12,9).

Sara Holovej, Ronan, Montana, SAD

»Kao što objavljuje dva zakona, jedan nepromenljiv i večan, a drugi privremen i prolazan, Biblija takođe govori i o dva zaveta. Zavet milosti prvi put je sklopljen s čovekom u Edemu, kada mu je posle pada u greh bilo dato božansko obećanje da će seme ženino zmiji skršiti glavu. Ovaj zavet je svim ljudima nudio oproštaj i mogućnost da uz pomoć božanske milosti, verom u Isusa Hrista, u budućnosti budu poslušni Bogu. On im je obećao i večni život pod uslovom da budu verni Božjem zakonu. Tako su patrijarsi dobili nadu u spasenje.

Ovaj isti zavet obnovljen je Avramu uz obećanje: 'I blagosloviće se u semenu tvome svi narodi na zemlji, kada si poslušao glas moj' (1. Mojsijeva 22,18)...¹

Iako je ovaj zavet bio načinjen sa Adamom i obnovljen sa Avramom, nije mogao da bude potvrđen sve do smrti Isusa Hrista. On je postojao po Božjem obećanju otkako je bio dat prvi nagoveštaj otkupljenja, bio je prihvatani verom, ali kada ga je Hristos potvrdio, dobio je ime novi zavet. Božji zakon bio

je temelj ovog zaveta. Bio je to jedostavno sporazum da se čovek vrati Bogu, da postigne sklad s Božjom voljom, da mu bude omogućeno da drži Božji zakon.

Drugi ugovor – u Pismu nazvan stari zavet – bio je sklopljen između Boga i Izraelja na Sinaju i bio je potvrđen krvlju žrtava. Zavet sa Avramom

bio je potvrđen Hristovom krvlju i naziva se 'novi zavet', jer je krv kojom je zapečaćen bila prolivena posle krvi prvoga zaveta. Da je novi zavet bio na snazi u vreme Avrama vidi se iz činjenice što je upravo tada i bio potvrđen i Božjim obećanjem i Božjom zakletvom 'dvema nepokolebljivim stvarima u kojima Bogu nije moguće slagati' (Jevrejima 6,18)².

ODGOVORITE

1. Ako je Božji »novi« zavet prvo bitno bio uspostavljen sa Adamom i Evom nakon što su zgrešili, zbog čega je bilo neophodno da Bog uspostavi »stari« zavet?
2. U Otkrivenju 12,17 se kaže da Božji narod koji bude živeo u poslednje vremene »drži zapovesti Božje i ima svedočanstvo Isusa Hrista«. Šta ovaj stih znači za ljudе koji žive pod Božjim »novim« zavetom blagodati?

Tvila Gerasi, Belgred, Montana, SAD

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 370.

2 Isto, str. 370, 371.

POTREBNO JE DVOJE

PRIMENA (Rimljanima 3,21-24; Efescima 2,8)

Kada kupujete zemlju u susedstvu, koja je pod ugovorom, morate pristati na uslove koji određuju za šta će se zemlja koristiti, veličinu vaše kuće, itd. Ugovor je koristan za sve strane jer čini da kraj bude privlačan i time štiti vrednost imanja. Potrebno je najmanje dvoje ljudi, od kojih svako zastupa svoju stranu, da bi ugovor ispunio svoju svrhu. Kada je Bog uspostavio zavet sa Jevrejima, obećao im je oproštenje greha, blagodat, blagoslove, spasenje i večni život. Mi takođe imamo svoju ulogu u tom zavetu. Međutim, postoji razlika između onog što su Jevreji verovali da treba da urade u vezi sa zavetom i onoga što mi koji trenutno držimo »novi« zavet moramo učiniti.

Moramo prihvati Božju blagodat. Kao grešnicima, nemoguće nam je da održimo zavet zakona. Kada bi naše spasenje zavisilo od sposobnosti da nikad ne upropastimo stvar, bili bismo izgubljeni (Rimljanima 3,21-24). Ne samo što nas Božja blagodat čisti od prošlih greha, ona nam pomaže i da izbegnemo buduće grehe. Božja blagodat je dar koji moramo prihvati. Ovo prihvatanje je obuhvaćeno držanjem novog zaveta.

Moramo biti verni Bogu. Martin Luter definiše veru kao »Božje delo u nama koje nas menja i daje nam novorođenje od Boga (Jovan 1,13). Ono ubija starog Adama i pretvara nas u potpuno drugačije ljude. Ono menja naše srce, naš duh, naše misli i sve naše snage.¹

Stari zavet se bavi vašim starim »ja«. Novi zavet je ugovor sa novorođenim čovekom, koji ima Božji zakon napisan u svom srcu. Vera u Boga je više od samog verovanja u Njega. Vera takođe proizvodi i pravednost u nama. Avram je imao veru u Boga i Bog mu je to uračunao u pravdu (1. Mojsijeva 15,6). A kao i blagodat, i vera je dar od Boga (Efescima 2,8).

ODGOVORITE

1. Zašto je toliko važno razumeti da se spasenje ostvaruje verom, a ne delima?
2. Kako vera deluje u nama da bi nas menjala i oblikovala u Hristovo obliče?

Džošua Holovej, Kalispel, Montana, SAD

1 »An Introduction to St. Paul's Letter to the Romans«, Luther's German Bible of 1522, Martin Luther.

Profesor je ušao u razred, otvorio fioku radnog stola i izvadio olovku. Zadenuvši olovku za uvo, došao je do stolice u prednjem delu učionice i seo. Studenti su se došaptavali. Međutim, pošto njihov predavač nije učinio ništa osim što je samo sedeо, postepeno su se utišali. Tada je on zatražio od njih da zapišu šta se to upravo desilo. Kad su studenti predali svoje radeve, profesor je počeo da čita svaki od njih. Jedan student je spomenuo profesorovo odeleno. Drugi se usredsredio na zvuk koji je svaki postupak izazivao. Zapažanja trećeg bila su toliko različita da se profesor zapitao da li je on uopšte video šta se dogodilo! Nakon što je pročitao 50 radeva, shvatio je da ima 50 različitih viđenja događaja.

To što su ovi studenti koledža napisali tako različite izveštaje o onome što se dogodilo može se pripisati većem broju stvari: raspravi koju su upravo imali, njihovoj ličnosti, načinu učenja ili mestu na kome sede u učionici. Na sličan način, to kako mi vidimo spasenje i Božji zavet zavisi od više stvari:

Bog nije morao mnogo da razmišlja o rešenju. naše ličnosti, okolnosti iz prošlosti, pogleda na svet koji nas uči da ništa nije besplatno i da bilo šta što izgleda previše dobro da bi bilo istinito, kao što je spasenje, verovatno to i jeste. Neki od nas, kao fariseji i sadukeji, mogu gledati na

Božji dar večnog života kao na nešto što treba zaraditi. Drugi, kao što su car David i apostol Pavle, mogu razumeti da je to dar i da ga treba samo prihvati. Međutim, naša skučena shvatanja ne menjaju ono što spasenje zaista jeste!

Večni zavet je uspostavljen čak i pre Stvaranja (Efescima 1,4). Prvi put se spominje u 1. Mojsijevoj, neposredno nakon što su Adam i Eva zgrešili. Bog nije morao mnogo da razmišlja o rešenju. Bio je spreman da u našu korist isprazni nebo od svog najvećeg Blaga. Čak i pre nego što su Adam i Eva otkrili kako će se njihov život promeniti, obećanje im je bilo dato u 1. Mojsijevoj 3,15. To je ono što mi zovemo novim zavetom. Možemo imati zamagljeno shvatanje o tome šta je zavet, kao što su imali Izraelci kad su tek izašli iz ropstva. Međutim, premda naše razumevanje zaveta i odnos prema njemu možda treba obnoviti, »novi zavet« je u stvari prilično star. Ipak, on je većito svež i baš onakav kakav nam je oduvek i bio potreban.

ODGOVORITE

1. Šta vam otežava da prihvate Božji dar spasenja?
2. Šta možete učiniti kako biste pomogli sebi da prihvate Božji dar spasenja?

Kristi Rič, Bozeman, Montana, SAD

VI KAO NOVO STVORENJE

Istraživanje (2. Korinćanima 5,17)

ZAKLJUČAK

Kao grešnici, osuđeni smo na smrt (Rimljanima 6,23, prvi deo). Međutim, Bog je načinio plan da nas spase. Ovaj plan se zove zavet. Stari zavet se zasniva na zakonu. Držanjem zakona, čovek je mogao da živi u skladu sa onim što je Bog zahtevao. Međutim, kada je Isus došao i umro, On je promenio stari zavet u novi koji se zasniva na blagodati i oproštenju. Ovaj novi zavet, ne samo što menja vaš sadašnji i budući život na Zemlji, on vam takođe daje i večni život (Rimljanima 6,23, drugi deo).

RAZMOTRITE

- Napišite pesmu o tome kako se zavet menjao kroz Bibliju. Koristite različite poglede na zavet i završite prelepim obećanjem koje nam daje novi zavet.
- Vodite evidenciju o uticaju novog zaveta na vaš hrišćanski put. Kada ste shvatili značenje novog zaveta, kako je to promenilo vaše viđenje Isusa?
- Napravite tabelu ili dijagram upoređujući stari zavet sa novim.
- Napravite dramski prikaz kako vas novi zavet menja u novu ličnost. Razmotrite mogućnost da to podelite sa svojim subotnoškolskim razredom ili grupom za proučavanje Biblije.
- Molite se Gospodu da vam pokaže područja vašeg života koja nisu u skladu sa Njegovim zakonom. Molite se da vam, nakon što te oblasti budu otkrivene, Bog da snagu da napravite svaku neophodnu promenu kako biste mogli da polažete pravo na obećanje o blagodati koje novi zavet donosi.
- Kontaktirajte sa nekim ko ima jasno razumevanje zaveta. Nadite vremena da sednete sa njim i razgovarate o tome kako je Novi zavet promenio vaš život. Zabeležite neka zapažanja o načinima na koje možete posmatrati kako novi zavet menja vaš život.

POVEŽITE

Covenant Precept Upon Precept Inductive Study – by Precept Ministries (www.precept.org)

Stvaranje – patrijarsi i proroci, poglavlje 8.

Alison Soseda, Centervil, Ohajo, SAD

Pouka 11

---

od 3. do 9. decembra 2011.

Sloboda u Hristu

»Jer ste vi, braćo, na slobodu pozvani:
samo da vaša sloboda ne bude na želju telesnu,
nego iz ljubavi služite jedan drugome«
(Galatima 5,13).

SLOBODA! SLOBODA!

UVOD (*Jovan 8,31.32*)

Su

Priзор se odvija u Egiptu oko 1500. godine pre Hrista. Faraon je na vrhuncu svoje moći. Povrh toga, on ima mnoštvo jevrejskih robova koji prave opeke za izgradnju dva nova grada. Tu će egipatsko blago biti smešteno u hramovima pod budnim okom egipatskih bogova.¹ Zamislite samo Božji izabrani narod kako stenje i jauče pod tolikim ugnjetavanjem (2. Mojsijeva 2,23). Zamislite težinu njihove patnje dok čeznu za slobodom. Kada je Mojsije zatražio od faraona da pusti Božji narod, on je počeo još više da ih tlači (5,6-17), što je navelo izraelskog predradnika da kritikuje Mojsija. Mojsije je odmah pozvao Boga da se umeša. Tako je, nakon niza zala koja su zadesila Egipćane, Bog na čudesan način poveo svoj narod u novi život slobode.

**Priča o Izraelcima
se ne razlikuje
mnogo od naše
priče.**

Priča o Izraelcima se ne razlikuje mnogo od naše priče. Mi smo robovi greha. Kao naš strogi nadzornik, đavo nas nemilosrdno ugnjetava. On radi danju i noću da bi nas zadržao u zarobljeništvu. Međutim, kad zavapimo Hristu za pomoć, On nam daje slobodu. Posredstvom čuda koje se dogodilo na krstu, On je postao naš zastupnik koji se zauzima za nas. Njegovim Svetim Duhom koji živi u nama, u stanju smo da se oslobođimo od neprijatelja i pobedimo u borbi između dobra i zla.

Ove sedmice ćemo proučavati o slobodi koju imamo u Hristu. Dok budemo proučavali pouku za svaki dan, otkrićemo šta ta sloboda obuhvata i da li ona ima neke granice. Takođe ćemo saznati kako je sloboda u Hristu povezana sa Božjim zakonom. Do petka ćemo, nadajmo se, napraviti nekoliko koraka napred u oslobođajućem odnosu sa svojim voljenim Spasiteljem.

Meri Ovur, Mbita Point, Kenija

1 The SDA Bible Commentary, tom 1, str. 497.

Sloboda u Hristu, 1. deo (Rimljanima 8,1-4)

Američki patriota Patrik Henri jednom prilikom je rekao: »Dajte mi slobodu ili smrt!« Vojnici se često bore do smrti da bi odbranili slobodu svoje zemlje ili da bi obnovili slobodu ukoliko je ona izgubljena. Retki su ljudi koji visoko ne cene slobodu.

Međutim, postoji sloboda koju kao hrišćani ne možemo postići svojim sopstvenim naporima. To je sloboda od greha i njegovih posledica, sloboda

Da li naš život odražava saosećanje koje je Hristos imao prema ljudima?

od očajanja, beznađa i večne smrti do koje dovodi greh. U Rimljanima 8,1-4, Pavle govori tim ljudima, a i nama danas, da je takva sloboda moguća jedino sa Hristom Isusom. On piše ljudima koji su vezani lancima samopravednosti i koji sve vreme pokušavaju da ugode Bogu

svojim sopstvenim delima. Dok se drže slova zakona, gube iz vida spasonosno delo koje je Bog učinio za njih kroz Hrista. Kada druge poučavaju o Hristu, oni zbog ove zaslepljenosti ne koriste pristup usmeren na jevandelje. Propuštaju pravu suštinu hrišćanstva, suštinu onoga što Bog jeste i što je učinio za nas kroz Hrista.

»Radosna vest jevandelta jeste da je Hristos došao da osudi greh, a ne grešnike (Jovan 13,7; Rimljanima 8,3). Onima koji veruju i prihvataju velikodušnu ponudu jevandelta i koji u veri predaju sebe za život u poslušnosti iz ljubavi, Hristos nudi opravdanje i slobodu (od osude).«¹

Sloboda u Hristu, 2. deo (1. Korinćanima 6,20)

Pavle je poznavao opasnosti od nerazumevanja suštine slobode u Hristu. Primetio je da mnogi hrišćani ispovedaju poslušnost zakonu, ali se prema svojim bližnjima ponašaju na nemoralan, neljubazan način. U 1. Korinćanima 6,20, on ih podseća da su zadobijeni po posebnoj ceni – po ceni krvi Isusa Hrista. Vera u Njega je ono što hrišćanima daje slobodu u Duhu, slobodu koja nam dozvoljava da budemo nanovo stvoreni po Božjem obličju (1. Mojsijeva 1,26). »Ukoliko osoba nije doživela ovu preobražavajuću zajednicu sa Hristom, ona ne može tvrditi da je slobodna od osude.«²

Sveti Duh nas preobražava dok hodamo u veri. Ovaj proces se zove posvećenje i on nas oslobađa od robovanja slovu zakona. Iz tog razloga Pavle

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 560.

2 Isto.

potvrđuje značaj novog zaveta – »ne po slovu nego po duhu; jer slovo ubija, ali Duh oživljuje« (2. Korinćanima 3,6).

Umesto da osuđujemo jevreske vođe Hristovog vremena zbog njihovog legalizma, trebalo bi da preispitamo svoja sopstvena srca da bismo videli da li smo isti kao oni. Da li odlazimo u crkvu svake subote, dajemo desetak, hranimo se zdravo nadajući se da će nas takvo ponašanje odvesti na nebo? Da li naš život odražava saosećanje koje je Hristos imao prema ljudima? Imamo li na umu da nas ljubav prema Hristu navodi da Mu budemo poslušni?

Sloboda u Hristu, 3. deo (Galatima 5,1-15)

U Galatima 5,1-15, Pavle ukazuje na opasnu zavisnost od judejskih obreda za spasenje. Znao je da većinom ljudi koji su ga kritikovali su bili judaisti – ljudi koji su učili da novoobraćeni hrišćani moraju da primenjuju određene delove Mojsijevog zakona da bi bili spaseni.

Pavle nije bio protiv tih zakona. Konačno, oni su ukazivali na Hrista. Ono što je trebalo da galatijski hrišćani razumeju, bilo je da su držanjem tih zakona da bi bili spaseni »oni negirali baš ono što je Hristos došao da učini za njih, i lišavali sebe Njegovih zasluga. Zaista, da su mogli da zarade spasenje, zašto bi im uopšte bio potreban Hristos? Njegovo delo u njihovu korist bilo bi izlišno, jer su oni našli način da postanu ispravni pred Bogom sopstvenim nastojanjima. Ukoliko bi mogli da nađu opravdanje izvan Hrista, onda im On ne bi bio potreban. Ali Isus je izjavio da niko ne može doći Ocu osim kroz Njega (Jovan 14,6...).«¹ Poslušnost bilo kom zakonu, čak i onom od Deset zapovesti, sa namerom da se stekne spasenje ne oslobađa čoveka. Umesto toga, čovek postaje rob upravo tog zakona kome se pokorava.

Pavlova uputstva Galaćanima, naravno, odnose se isto tako i na nas. Da bi izbegli okove opravdanja delima, moramo stražariti nad slobodom u Hristu, ili će naša sloboda u Njemu biti narušena i mi ćemo postati robovi legalizma. Uvek imajte na umu da samo Hristos može da spase.

ODGOVORITE

1. Čitajte Rimljanima 3,18. Objasnite kako se vrsta ljubavi o kojoj se govori u ovom stihu odnosi na spasenje i našu slobodu u Hristu.
2. Koje filozofije zaslepljuju ljudе u pogledu Božjeg spasenja i slobode u Hristu?
3. Na koje načine duh judaista postoji u Crkvi danas?

Toni Filip Orezo, Nairobi, Kenija

---

1 Isto, str. 976.

Sloboda u Hristu je moguća jedino ako Mu dozvolimo da nas preobradi iznutra. Niko od nas ne može da tvrdi da je sloboden u Njemu ukoliko ga ne prihvati kao svog ličnog Spasitelja. »Oproštenje greha se može dobiti jedino na osnovu Hristovih zasluga. Nijednom čoveku, nijednoj grupi ljudi nije data sila da oslobođu dušu krivice.«¹

»Među Njegovim slušaocima mnogi su u veri bili privučeni k Njemu, pa im je rekao: 'Ako vi ostanete na mojoj besedi, zaista ćete biti učenici moji, i poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti.'

Ove reči uvredile su fariseje. Ne obazirući se na dugu potčinjenost naroda tuđem jarmu, ljutito su uzvuknuli: 'Mi smo seme Avramovo, i nikome nismo robovali nikad; kako ti govorиш da ćemo se izbaviti?'² Tokom ovog razgovora, vidimo da su fariseji mislili da su već oslobođeni na osnovu toga što su Avramovi potomci.

»Istina će vas izbaviti, a istina je Hristos.«

»Isus je pogledao ove ljudе, robe pakosti, čije su misli bile okrenute osveti i žalosno odgovorio: 'Zaista, zaista vam kažem da je svako koji čini greh rob grehu.'³

To je bilo tada. Kako je sa nama danas? Možemo li reći da smo oslobođeni? Pod kojim uslovima primamo potpunu slobodu?

Elen Vajt je primetila: »U promeni koja nastaje kada se duša potčini Hristu nalazi se najuzvišeniji smisao slobode...«

Jedini uslov koji omogućava čovekovu slobodu postoji u jedinstvu sa Hristom. 'Istina će vas izbaviti', a Hristos je istina. Greh može da pobedi samo ako oslabi um i uništi slobodu duše. Potčinjavanje Bogu znači obnovu čovekove ličnosti – prave slave i čovekovog dostojanstva. Božanski zakon kome se pokoravamo, jeste 'zakon slobode' (Jakov 2,12).⁴

ODGOVORITE

1. Šta vi morate učiniti kao pojedinac da biste zaštitili svoju slobodu u Hristu?
2. Kako se duhovna sloboda razlikuje od građanske slobode?
3. Da li smatrate da je ispravno za hrišćane da se hvališu svojim spasenjem i stalno govore: »Spasen sam! Spasen sam!«

Augenija M. Ndunge, Mačakos, Kenija

1 Čežnja vekova, str. 466. orig.

2 Isto, str. 466. orig.

3 Isto.

4 Isto.

Sledeći citati govore šta su neki poznati ljudi imali da kažu o slobodi. Kako svaki od ovih citata definiše slobodu? Zbog čega se slažete ili ne slažete sa svakim od njih?

Epktet: »Sloboda je pravo da živimo kako želimo.«¹

Alan Kejs: »Sloboda je prva od svih odgovornosti pred Bogom od koga potičemo.«²

Abraham Lincoln: »Sloboda je poslednja, najbolja nada zemlje.«³

U 2. Korinćanima 3,17 Pavle je pisao: »Gospod je Duh: a gde je Duh onde je sloboda«.

Kao hrišćani treba da koristimo svaku priliku koja nam može pomoći da razumemo šta je, u stvari, sloboda u Hristu. S obzirom da smo grešni po prirodi, skloni smo grehu kao takvom. Doktrina o opravdanju samo verom je jedini lek za naše stanje. Potrebito nam je da prigrimo Božju Reč do te mere da doživimo potpunu slobodu u Hristu. Ponekad smo svi mi slični galatijskim hrišćanima koje su lako zaveli na stranputicu takvi ljudi koji su verovali da se Mojsijev zakon mora držati radi spasenja.

Međutim, kada »dozvolite Gospodu da ima potpunu kontrolu nad vašim životom, odjednom pronalazite novootkrivenu slobodu. Pavle nam kaže da tamo gde je Gospodnji Duh, tamo je i sloboda. Nama je obećana sloboda – sloboda od brige, anksioznosti, straha, sumnje. Isus je taj koji nam daje tu slobodu. Ali mi prvo moramo da Mu dozvolimo da bude Gospodar našeg života. Šta se dešava ako i dalje želimo da se vratimo u svoje staro stanje ropstva? Umesto slobode u duhu, mi tražimo pomoć od svoje nerazumne prirode. Posledice su predvidljive – upadamo ponovo u iste zamke kao i ranije. Umesto slobode, pronalazimo lance. Umesto oslobođenja – probleme. Umesto radosti – strah. Umesto slobode, vraćamo se u ropstvo od koga je Hristos došao da nas oslobođi. Ali, prvo moramo dopustiti duhu da nas svojom službom osvedoči.«⁴

ODGOVORITE

1. Koja je razlika između slobode u Hristu i legalizma?
2. Kako pojedini hrišćani mogu da izbegnu zamku legalizma koja je zarobila Galaćane?
3. Kako Crkva može da izbegne legalizam? Objasnite svoj odgovor.

Džoas Okeč, Najrobi, Kenija

1 About.com: Quotations. Freedom Quotes, <http://quotations.about.com/cs/inspirationalquotes/a/Freedom1.htm>

2 Isto.

3 Isto.

4 David Humpall, Freedom in Christ, studi on 2 Corinthians 3,6-18.

Greh dominira našim svetom. Nemoral, zavisnost, gnev i nesloga zarazili su veći deo društva. Zbog toga je dobro preispitati svoj život i pozvati Svetog Duha da živi u našem srcu tako da možemo doživeti slobodu u Hristu. Evo nekih koraka koje možemo preduzeti da bismo to učinili:

Skoncentrišite se na Hrista. Kada se usredsredimo na Njegovu ljubav prema nama umesto na svoje teškoće i iskušenja, mnogo je lakše doživeti slobodu od zabrinutosti, straha i sumnje.

Uklonite veo. Ne možemo doživeti slobodu u Hristu dokle god smo potkriveni velom legalizma. Prava sloboda dolazi jedino kad odbacimo veo i prihvativamo Hristovu pravednost kao svoju sopstvenu. Jedan biblijski komentator primećuje: »Kada god se neko okrene Hristu i pronađe u Njemu svršetak i ispunjenje zakona, Gospod potpuno uklanja veo sa njegovog srca. Njegova duhovna percepcija više nije oštećena. On prepoznaće da je vladavina blagodati zamenila vladavinu zakona. On je novo stvorenje u Hristu.«¹

Odbacite greh. Ako Hristos živi u našem srcu, nismo više robovi greha. Umesto toga, sada smo dovoljno odvažni da delimo sa drugima svoju veru i Hristova blagodat može da nas promeni spolja i iznutra.

Hristos je pobednik. On je istina – a istina nas oslobađa.

Napravite razliku. Kada dopustimo Svetom Duhu da radi u nama iznutra, postajemo nova stvorenja u Hristu. Što više budemo ličili na Njega, veća će biti promena koju ćemo izazvati u svom delu sveta.

Napredujte u Duhu. Sloboda u Hristu vodi ka duhovnom rastu i razvoju. Kada dođe do takvog rasta, naši odnosi sa Bogom i drugima se poboljšavaju.

Savladajte greh. Kada postanemo novo stvorenje u Hristu, dobijamo neophodnu pomoć da bismo se borili protiv greha. Hristos je pobednik. On je istina – a istina nas oslobađa.

Krenite napred. Kada Hristos vlada u našem srcu, naš moto postaje: »Uvek napred, nikad nazad.«

ODGOVORITE

1. Kako vi lično možete razviti svoju veru tako da ne izgubite nadu pre nego što doživite potpunu slobodu u Hristu?
2. Kojim »velovima« mi pokrivamo sebe, što nas sprečava da razumemo punu slobodu u Hristu?
3. Kakva je razlika između držanja slova zakona i držanja Duha zakona?

Džems Omondi, Najrobi, Kenija

1 The Expositor's Bible Commentary, Frank E. Gaebelein, tom 10, str. 338.

Nisam oduvek bila adventista sedmog dana. Za nekolicinu adventista koje sam poznavala govorilo se da su to »oni koji ne smeju da rade subotom, pa čak ni da zapale vatu tog dana«. Važili su za ohole ljude, a mnogi od njih su pili i pušili. U osnovi, nije bilo razlike između njih i galatijskih hrišćana u Pavlovo vreme. Adventisti koje sam poznavala pre nego što sam i ja to postala, mislili su da je »držanje« Deset zapovesti dovoljno. Isto tako, galatijski hrišćani su mislili da će im držanje Mojsijevog zakona obezbediti spasenje.

U čemu je razlika? Odgovor se nalazi u Hristovoj smrti. On je umro za nas smrću večne odvojenosti od Boga. Kada prihvatimo Njegovu smrt u svoju korist i pozovemo Njegovog Svetog Duha da živi u našem srcu, mi postajemo oslobođeni hrišćani. Tada nam postaje zadovoljstvo da govorimo drugima da je On jedini koji je sposoban i spremam da oslobodi sve koji se pouzdaju u Njega.

**»Jevanđelje je...
objava onoga što je
Bog učinio«**

U komentarima na Poslanicu Galatima, Džon Skot je napisao: »Dakle, ovo je jevanđelje. To nije opšte uputstvo o Isusu u istoriji, već propovedanje Isusa Hrista raspetog... Grešnici mogu biti opravdani pred Bogom, i od strane Boga, ne zbog nekog dela koje su sami učinili, već zbog Hristovog otkupiteljskog dela; ne zbog nečega što su učinili ili bi mogli učiniti, već zbog onoga što je Hristos učinio svojom smrću.

Jevanđelje nije dobar savet čoveku, već dobra vest o Hristu; ne poziv nama da bilo šta učinimo, već objava onoga što je Bog učinio; ne zahtev, već ponuda.¹ To znači da nam verovanje u sopstvena dela i korišćenje zakona kao sredstva samopravednosti neće doneti slobodu u Hristu. To je glavna misao koju je Pavle htio da prenese Galačanima. To je glavna misao koju mi moramo razumeti danas. To je moj cilj sada kao adventiste u ovoj generaciji. Neka to bude i vaš cilj.

ODGOVORITE

1. Razmislite o svom sopstvenom spasenju. Šta je to što vas sprečava (ukoliko tako nešto postoji) da doživite punu slobodu u Hristu?
2. Koje su mane samopravednosti (legalizma)?
3. Kako je Hristos dokazao koliko je dragocen kao Spasitelj u vašem životu?

Rouz Omondi, Nairobi, Kenija

1 John R. W. Scott, *The Message of Galatians*, str. 70.

ZAKLJUČAK

Prava sloboda nije fizičko stanje u kome se nalazimo. Možemo biti zatvoreni u tamnici, sputani fizičkom nesposobnošću, ograničeni društvenim pritiscima ili kulturnim očekivanjima, ili onemogućeni finansijskim ili društvenim okolnostima. Prava sloboda je mentalni stav. To je Isusov dar u kome svi možemo da uživamo, ko god da smo i gde god da se nalazimo. Kada razumemo svoju potpunu slobodu u Isusu, niko, ništa i nikad više ne može to da nam oduzme.

RAZMOTRITE

- Slušajte muzički komad koji izražava šta vama znači sloboda. Dopustite muzici da vas pokrene dok zahvaljujete Bogu na slobodi koju doživljavate u svom životu.
- Istražite Web stranicu Amnesti Internacional (www.amnesty.org) da biste saznali više o iskustvima zatvorenika koji robuju zbog svojih ubeđenja. Sledite predloge sa sajta da biste postali deo onih koji pomažu poboljšanju života bar jednog od tih zatvorenika.
- Napišite pesmu, parabolu, priču ili slikoviti prikaz o vremenu kada ste prvi put doživeli duhovnu slobodu u svom odnosu sa Isusom Hristom.
- Napravite skalu od 1 – 10 i izmerite koliko se osećate slobodnim društveno, emotivno, duhovno, fizički i intelektualno. Šta bi trebalo da učinite da biste doživeli veću slobodu u svakoj od ovih oblasti?
- Radite zajedno sa jednim timom iz svoje crkve na tome da napravite interaktivno bogosluženje na temu slobode. Podelite ovaj program sa zatvorenicima iz najbližeg zatvora.
- Doživite »zatočeništvo« ograničavajući svoje kretanje na neki način na sat ili dva. Razmislite kako to menja vaše razumevanje slobode.
- Napravite skulpturu ili maketu koja ilustruje duhovnu slobodu.

POVEŽITE

Luka 4,16-21; Dela 12,1-17; Filibljanima 1,12-26; 4,10-13; Čežnja vekova, poglavlje 26. Terry Waite, *Footfalls in Memory: Reflections in Solitude*; Merlin Carothers, *Prison to Praise*.

Karen Holford, Ohtermahti, Škotska

Pouka 12

---

od 10. do 16. decembra 2011.

Živeti po Duhu

»Velim pak: po duhu hodite,
i želja telesnih ne izvršujte«
(Galatima 5,16).

U svojoj knjizi *Neprijatelj zvani prosek*, Džon Mejson ističe da »merilo za čoveka nije ono što on radi u crkvi, nego ono što radi u svom svakodnevnom životu«.¹ Sećam se šta je jedan pastor rekao u jednoj od svojih propovedi govoreći o tome kako treba živeti hrišćanskim životom: »Mi treba da budemo adventisti ne samo sedmog dana, već svih sedam dana u sedmici«². Koliko je to tačno, pogotovu za nas koji živimo u današnje vreme!

Kako je lako praviti kompromis sa svetom, odložiti Božju Reč za izvesno vreme, samo da bismo mogli da se uklopimo i zadovoljimo svoje sopstvene želje. Lako je tvrditi da smo hrišćani, ali kako reagujemo kada se suočimo sa nevoljama svakodnevnog života, bilo da nas niko ne gleda ili smo u društvu sa drugima?

Može izgledati suviše teško i može zvučati dosadno živeti svakog dana kao pravi hrišćanin. Ali, to je ono na šta nas Bog poziva. Može biti mučno ili čak nemoguće živeti svakog dana bez popuštanja grešnoj prirodi, ali mi ne moramo to činiti sami. Bog nam daje Svetog Duha da nas vodi.

Uz vođstvo Svetog Duha nećemo pasti kao plen sotoninih iskušenja. Sveti Duh će nam pomoći da budemo na straži, tako da možemo usmeriti svoje misli ka Bogu, da Ga možemo čuti kako nam govorи u školi, na poslu, u crkvi, ili čak i kad smo opušteni, sa prijateljima. Isus nikad nije obećao da će biti lako slediti Ga, ali kada to činimo, možemo naći pravu radost, mir i večni život. Ove sedmice ćemo učiti kako možemo pobediti svoju grešnu prirodu i imati novi život, dopuštajući Svetom Duhu da nas vodi svakoga dana.

ODGOVORITE

1. Hodati po Duhu znači »neprestano misliti o Hristu«. O čemu zatičete sebe kako razmišljate tokom dana? Koliko vaših misli zapravo uključuje vašeg Spasitelja?
2. Na koje načine biti prosečan može postati prepreka življenju hrišćanskim životom?

Mark Vilson Belo, Kezon Siti, Filipini

1 John L. Mason, *An Enemy Called Average*, str. 181.

2 Andrews Study Bible, str. 1540.

Življenje »po telu« umesto »po duhu« prožimalo je crkvu čak i u Pavlovo vreme. U svojim pokušajima da dostignu duhovno savršenstvo, galatijski hrišćani su opteretili sebe svojim slabim pokušajima da drže Mojsijev ceremonijalni zakon u celini, a posebno zakon u vezi sa obrezanjem. U svojim nastojanjima da čineći to steknu zasluge, odvojili su se od Boga. Uprkos njihovom posvećenju »delima zakona«, njihovi međusobni odnosi bili su užasni (Galatima 5,15). Galatima 5,15 predstavlja »životpisnu metaforu koja dočarava sliku kanibalizma. Galaćani su se vladali kao divlje, grabljive zveri. Rečima i delima lovili su jedni druge. Aktivnosti kao što su ogovaranje, klevetanje i oštro sukobljavanje nesumnjivo su bile prisutne.¹

Nije čudo što ih Pavle opominje da žive po Duhu. Umesto da se oslanaju na svoje ljudske napore da postignu pravednost sopstvenim delima, trebalo je da se potčine pozivima Svetog Duha. Jer kada je neko vođen Duhom, želje tela više ne mogu da odnesu prevagu. On će obilovati ljubavlju prema Bogu i drugima. U crkvi više neće biti »preljubočinstvo, kurvarstvo, nečistota, besramnost, idolopoklonstvo, čaranja, neprijateljstva, svađe, pakosti, srdnje, prkosi, raspre, sablazni, jeresi, zavisti, ubistva, pijkenstva, žderanja i ostala ovakova« (Galatima 5,19-21). Ovakvi stavovi i ponašanje biće zamenjeni rodovima duha: »ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje« (Galatima 5,22.23). Ovo će cvetati u životu Duhom ispunjenog hrišćanina. Kad imamo Duha, religioznost biva zamenjena duhovnošću.

Crkva danas nije oslobođena problema življenja »po telu«. Vidimo vernike koji su slepi za delovanje Božjeg Svetog Duha jer su se opteretili pravilima i propisima. Kada primimo Svetog Duha u svoje srce, naša motivacija da sledimo Božji zakon potpuno se menja. Njegov zakon je tada zapisan na našem srcu i mi smo Mu poslušni iz ljubavi.

ODGOVORITE

1. Na koja se pravila i propise, osim Deset zapovesti, ponekad usred-sredimo, misleći da će nam to osigurati spasenje?
2. Kako možemo pozvati Duha u svoj život?

Ernesto E. Piguing Jr, Bagong Silang, Kalukan Siti, Filipini

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 980.

Najveća zapovest (Matej 22,35-40)

Iz razgovora koji je Isus vodio sa jednim farisejem, čovekom dobro upoznatim sa jevrejskim religioznim zakonom, saznajemo za osnovnu razliku između življenja prema telu i življenja prema Duhu. Citirajući delove Starog zaveta (3. Mojsijeva 19,18; 5. Mojsijeva 6,4.5), Isus poučava njega i nas, da »prvo mora postojati ljubav u srcu da bi osoba mogla, u sili i po blagodati Hristovoj, početi da drži zahteve Božjeg zakona... Poslušnost bez ljubavi je nemoguća i bezvredna. Ali, tamo gde je prisutna ljubav, osoba će automatski nastojati da dovede svoj život u sklad sa Božjom voljom onako kako je ona izražena u Njegovim zapovestima.«¹

Ako zaista volimo Boga i svoje bližnje, želećemo da držimo Njegove zapovesti. Umesto da se brinemo o svemu onome što ne bi trebalo da činimo, skoncentrisaćemo se na ono što možemo učiniti da bismo pokazali svoju ljubav prema Bogu i drugima. Ovaj duboki i lični odnos sa Njim treba da se proširi na one koji su oko nas i da nam pomogne da se pripremimo da budemo nebeski susedi.

Postoje samo tri stvari koje ćemo poneti sa sobom u večnost: naš odnos sa Hristom, naš odnos sa onima koji su oko nas i naš karakter. Naš karakter treba da odražava Hristov. Kada imamo lični odnos sa Njim, drugi će videti Njega u nama, i tako biti privučeni Njemu.

Isus dolazi da spase (Rimljanima 7,14-25)

Rimljanima 7,14-24 je još jedan tekst koji opisuje borbu između tela i Duha. Ovde Pavle opisuje »odnos koji postoji između /Božjeg/ zakona, jevandjelja i osobe koja je podstaknuta da krene u najozbiljniju bitku protiv greha u pripremi za spasenje. Pavlova poruka je da, iako zakon može služiti da ubrza i intenzivira borbu, jedino Isusovo jevandjelje može doneti pobedu i olakšanje.«²

Kada živimo po telu, Božji zakon će biti ništa više nego lista onoga što se sme i što se ne sme. Njegov zakon će biti teret, jer je nemoguće zaslužiti spasenje.

Međutim, ako se usredsredimo na Njegovu veliku ljubav prema nama, razumećemo da svi mi moramo potpuno zavisiti od Njega za svoje spasenje. Ne možemo zaslužiti spasenje svojim dobrim ponašanjem. Drugi zakon na koji se Pavle poziva u 23. stihu je greh koji je u nama. U zakonu se ogleda naše sebično biće koje je neprekidno u ratu sa Božjim zakonom ljubavi. »To je

1 The SDA Bible Commentary, tom 5, str. 484.

2 Isto, tom 6, str. 554.

naša ranjivost prema grehu; ona se odnosi na sve ono u nama što je lojalnije našem starom sebičnom načinu života nego Bogu.¹

Ovde moramo postaviti sebi isto pitanje kao i Pavle: »Ko će me izbaviti od tela smrti ove?« (stih 24). Njegov odgovor je - Isus Hristos (stih 25). Jedino kada Njemu predamo svoj telesni život, jedino kada Njegov Duh živi u našem srcu, bićemo uspešni u savladavanju greha koji živi u nama (videti Jezekilj 36,26.27).

Vođeni Duhom (Galatima 5,16-24)

U Galatima 5,16-24, Pavle još jedanput upoređuje život po Duhu sa životom po telu. On još jednom ukazuje u 18. stihu da se spasenje ne dobija pokoravanjem jevrejskim ritualima. On nastavlja navodeći dve liste. Prva od njih (koja nije dugačka) sadrži aktivnosti i stavove koji su tipični za život po telu (stihovi 19-21). Druga lista (stihovi 21,22) opisuje rod Duha i suštinu Hristovog karaktera. Ako smo vođeni Duhom, ako Hristos živi u nama, mi ćemo donositi te rodove (videti Jovan 15,4.5).

Pavle zaključuje ovaj odeljak tvrdeći da oni koji su Hristovi »raspeše telo sa slastima i željama« (Galatima 5,24). Ovo raspeće podrazumeva »odluku da se srce i volja predaju Hristu tako da On može da očisti svaku lošu sklonost iz života. Ovu odluku treba iznova potvrđivati svakog dana, i onoliko puta u toku dana koliko puta se javi iskušenje... Bog prihvata ovu čvrstu odluku volje i nastavlja sa nebeskim delom preobražaja života (Rimljanima 12,2) i njegovog prilagođavanja prema Hristovom obličju.«²

ODGOVORITE

1. Razmotrite tekst u Mateju 22,34-40. Kako se Deset zapovesti odražava na dva zakona koje Isus ovde uspostavlja?
2. Dok pregledate rodove Duha, razmislite oko kog vam je najviše potrebna pomoć. Zamolite Boga da vam pomogne da ga razvijete.
3. Pregledajte listu dela telesne prirode. Koja još dela biste mogli da dodate ovoj listi?
4. Sa kojim delima grešne prirode se vi borite? Tražite od Boga da vam pomognе da ih savladate.
5. Razmislite o svakom od rodova Duha. Kako svaki od njih izgleda u životu hrišćanina?
6. Na koji način je hrišćanin koji živi po Duhu, a ne »po telu« bolji svedok od bilo koje propovedi?

Lizel Patricio, Valeho, Kalifornija, SAD

1 Live Application Study Bible, str. 2040.

2 The SDA Bible Commentary, tom 6, str. 982.

Ako živimo po Duhu, koji se suproti telu, naučićemo da je »hrišćanstvo jednostavno življenje po svakoj reči koja izlazi iz Božjih usta. Treba da verujemo u Hrista i da živimo u Njemu, koji je put, istina i život. Mi verujemo Bogu kad verujemo Njegovoj Reči. Uzdamo se u Boga i slušamo Ga kada držimo Njegove zapovesti, i volimo Boga kad volimo Njegov zakon. Verovanje u laž

neće nikog od nas izvesti na put posvećenja. Kada bi nam svi propovednici na svetu rekli da možemo bezbedno biti neposlušni bilo kom zahtevu svetog merila pravednosti, to ne bi umanjilo naše obaveze niti bi umanjilo našu krivicu, ako odbacimo jednostavno 'nemoj' ili 'čini'. Ne treba da mislimo da, ukoliko su naši

očevi postupali na određeni način i bili srećni do kraja života, i mi možemo slediti njihove stope i biti prihvaćeni obavljajući istu službu i čineći ista dela kao i oni.

Mi imamo više svetlosti nego što su oni imali u svoje vreme. Ako hoćemo da nas Bog prihvati, moramo biti verni i poslušni svetlosti i hodati u njoj, kao što su oni prihvatali svetlost i bili poslušni svetlosti koju im je Bog poslao. Moramo prihvati i unaprediti svetlost koja osvetljava naš put isto tako verno kao što su oni prihvatali u unapređivali svetlost koja je osvetlila put njihovoj generaciji. Biće nam suđeno na osnovu svetlosti koja osvetljava hram duše u naše vreme. Ako budemo sledili svetlost, bićemo slobodni ljudi i žene u Hristu Isusu.¹

»Život hrišćanina nije uvek gladak. On mora da se suoči sa ozbiljnim sukobima. Surova iskušenja ga napadaju. 'Jer telo želi protiv duha, a duh protiv tela.' Što se više približavamo kraju zemaljske istorije, to će varljiviji i zavodljiviji biti napadi neprijatelja. Njegovi napadi će postajati sve oštřiji i češći. Oni koji se odupiru svetlosti i istini postaće sve okorelji i neosećajniji, i sve ogorčeniji protiv onih koji vole Boga i drže Njegove zapovesti.²

Rejčel Lin Pineda, Pasej Siti, Filipini

1 Advent Review and Sabbath Herald, March 25, 1902.

2 Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, tom 6, str. 1111.

SLOBODA U HRISTU

PRIMENA (*Jeremija 17,14; Rimljana 5,20.21; 1. Jovanova 1,9*)

Sr

Mnogo puta sam vatio Bogu, moleći za oproštaj i slobodu. I svaki put sam se osećao očišćenim i spremnim da se otvoreno suočim sa iskušenjem. Ali, nakon nekoliko sedmica, ili ponekad samo nekoliko dana, ponovo bih pao. Bog me je, međutim, naučio nekim stvarima koje mi pomažu da više živim po Duhu. Ovo su neke od njih:

Priznaj greh (1. Jovanova 1,9). Jedino kada shvatite koliko ste očajni i slomljeni, spoznaćete koliko vam je potreban Spasitelj. Imajte na umu da sami nikad ne možete savladati iskušenja. Možete pokušati da prestanete činiti zlo, da čitate Bibliju svaki dan, idete u crkvu, izbegavate određene prijatelje i usmerite se na dobre stvari, ali čineći to nikad nećete rešiti problem. To je zbog toga što se oslanjate na sebe – kao da je rešenje za vaše probleme u onome što vi činite, a ne u onome što je Isus učinio za vas i što može da učini u vama.

Pozabavi se korenom svojih greha (Jeremija 17,14). Kada se ne obračunate sa korenom svojih greha, oni će nastaviti da vas povređuju. Vrlo često koren vaših greha raste na tlu onoga što vam se dogodilo u prošlosti. Da li ste bili fizički, verbalno ili seksualno zlostavljeni kao dete? Da li ste još uvek povređeni zbog onog što su vaši roditelji učinili? Da li ste im oprostili? Predajte svoj gnev Bogu. To je jedini način da rane zacele. Nikad nećete u potpunosti doživeti Božju ljubav i isceljenje osim ako ne predate sve to Njemu.

**Čak i ako padnete,
nastavite da se
trudite. Nikad ne
odustajte!**

Nikad ne odustaj (Rimljana 5,20.21). Za mnoge ljude, živeti u Duhu može značiti borbu. To je u redu, jer ako se ponekad ne potrudite za svoju slobodu, nećete je mnogo ceniti. Stoga, čak i ako padnete, nastavite da se trudite. Nikad ne odustajte. Kada vaša snaga posustane, Božji Sveti Duh koji živi u vama boriće se sa vama i za vas. Što je borba teža, više sile će vam Isus dati da biste pobedili!

ODGOVORITE

Šta je koren vaših greha? U čemu vam je upravo sada potrebna pomoć? Pre nego što se ovaj dan završi, isplanirajte sa Bogom svaki od tri koraka navedena u ovoj pouci i zavetujte se da ćete svaki dan učiniti novim danom života u Duhu.

Harold Rivero Bernal, Kalukan Siti, Filipini

Bog nas blagosilja darom želje, ali greh je izopačio taj dar tako da mi često ne želimo Njega. Sinonimi za reč želja uključuju »htenje«, »žudnju« i »čežnju«. A verovatnije je da ćemo mi »hteti«, »čežnuti« i »žudeti« za stvarima koje nisu dobre za nas, stvarima koje su od tela, a ne od Duha. Često hoćemo upravo suprotno od onog što Bog želi za nas. Često zavisimo od potpuno ljudskih osećanja za sebičnom ljubavlju i pažnjom da bismo zadovoljili svoje želje. Prema tome, mi se borimo i padamo, jer jedini cilj koji davo ima jest da nas odvratiti od našeg odnosa sa Hristom.

Ipak, kroz naše borbe, ispoljiće se Božja snaga. Naš neuspeh da živimo po Duhu može nas podsetiti koliko nam je zapravo potrebno da zavisimo od svog Spasitelja, koliko nam je potrebno da se molimo, proučavamo i duboko razmišljamo o Njegovoj Reći. Kada činimo te stvari, Bog će nam pomoći da želimo život u skladu sa Njegovom voljom – život poslušnosti i službe drugima. U Galatima 5,22-26, Pavle nas podstiče da živimo po rodovima Duha, da razapnemo telo, da ne budemo uobraženi, da ne budemo zavidni, da ne izazivamo jedni druge.

Đavo namerno čini sve što može kako bi nas oborio.

Đavo namerno čini sve što može kako bi nas oborio. Ali, u onoj meri u kojoj živimo po Duhu, bićemo osnaženi da nadvladamo zlo. »Jer koji

sije u telo svoje, od tela će požnjeti pogibao; a koji sije u duh, od duha će požnjeti život večni. A dobro činiti da nam se ne dosadi; jer ćemo u svoje vreme požnjeti ako se ne umorimo« (Galatima 6,8.9).

ODGOVORITE

1. Kako življenje po Duhu može privući ljudе Hristu?
2. Za svako pogrešno osećanje/stav koji imate, razmišljajte o plodu Duha koji je njegova suprotnost. Na primer, ako ste nestrljiva osoba, suprotnost bi bila plod strpljenja. Nakon što napravite spisak od tri ili četiri pogrešna osećanja i plodova koji su njihova suprotnost, molite se nad tim spiskom da vam Bog pomogne da iskorenite loš plod i omogući dobrom plodu da raste.

Melisa Patricio, Valeho, Kalifornija, SAD

STALNO PREDANJE

ISTRAŽIVANJE (*Galatima 5,13-26*)

ZAKLJUČAK

Jedino ako volimo Isusa celim srcem, dušom i umom, možemo zaista živeti u Duhu. Jedino tada možemo zaista poslušati Boga. Pripadnost Hristu zahteva svakodnevno predanje i duboku usredsređenost. Stalno predanje našeg života Njemu pomoći će nam da trijumfujemo nad grehom i da razvijemo plodove Duha.

RAZMOTRITE

- Pročitajte Galatima 5,13-26 iz najmanje tri različita prevoda Biblije, koje niste ranije koristili. Dok budete čitali, zabeležite kako vam određeni prevod pomaže da bolje razumete svaki aspekt života ispunjenog Duhom.
- Navedite svako od telesnih dela u jednoj koloni, a plodove Duha u drugoj. Pored svakog telesnog dela, zapišite njegove posledice (na primer: ljunutra može dovesti do prekida prijateljstva). Zatim, pored svakog ploda Duha zapišite rezultat (na primer: samokontrolom se može postići zdraviji život i bolji međuljudski odnosi). Uporedite ove liste i zapitajte se kojoj želite da vaš život bude sličan. Molite se da vam Bog pomogne da razvijete Njegov duhovni plod.
- Posmatrajte ljude u svojoj crkvi koji neguju plodove Duha, pogotovo one plodove za koje osećate da treba i vi da razvijate. Zapisujte šta oni rade, šta govore, kako postupaju prema drugima, itd. Kako vas oni nadahnjuju da razvijete taj plod?
- Tokom jutarnje molitve u toku sedam dana molite se da vam Bog pomogne da živate ispunjeni Duhom svakog novog dana. Na kraju sedmice, razmišljajte o tome kako vam je Duh pomogao da razvijete različite plodove.
- Napravite predstavu sa grupom prijatelja na temu nekih od plodova Duha, koje svi vi imate problema da razvijete. Na primer, prikažite kako ste ljubazni prema nekom ko je obično grub prema vama. Nadajmo se da će vam, dok glumite takvo ponašanje, Sveti Duh pomoći da ga usvojite kao deo svog bića.
- Odsvirajte i otpevajte pesmu »Bog na žetvu zove nas« (br. 325, *Hrišćanske himne*, »Preporod«, Beograd).
- Proučite tri ili četiri ploda koja najviše volite da jedete da biste utvrdili koje vam zdravstvene prednosti oni obezbeđuju. Zatim razmislite kako nas Božji duhovni plodovi održavaju duhovno zdravim. Pretražite Internet da biste videli kako ljubaznost, ljubav, radost, mir, itd., mogu zaista da nam pomognu da budemo i fizički zdraviji.

POVEŽITE

Efesima 5,1-21; Kološanima 3,1-17

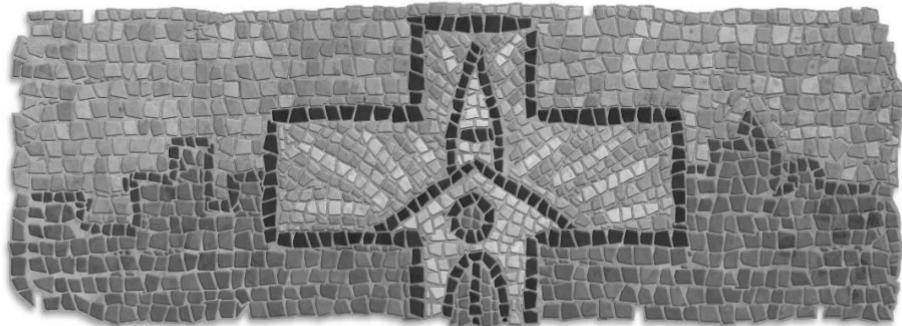
The Fruit of the Spirit, Richard O'Fil.

E. R. Verkom, Bruklin, Njujork, SAD

Pouka 13

---

od 17. do 23. decembra 2011.

Jevanđelje i Crkva

»Zato dakle dok imamo vremena da činimo dobro svakome,
a osobito onima koji su s nama u veri«
(Galatima 6,10).

PRILIKA I ODGOVORNOST

UVOD (*Jovan 13,34.35; Galatima 5,13.14; 6,10*)

Su

Izlozi prodavnica su svečano ukrašeni. Kupci su natovareni paketima. Deca pokazuju igračke i odeću koju žele da im roditelji kupe. Ljudi odlaze u crkvu, pevaju pesme, kupuju poklone i uživaju u svečanosti praznika. Mnogi ograničavaju svoje darivanje na bliske prijatelje, rođake i, možda, kolege. To je vreme u godini kad neki ljudi razmišljaju o Hristovom rođenju. Ali, ima mnogo onih koji nikada nisu čuli Božje ime. Da li osećamo odgovornost da govorimo drugima o Isusu kad nam se ukaže prilika, ili kada je sami stvorimo? A šta naši postupci govore ljudima o Bogu kome služimo?

Da li bi trebalo da se raspravljamo o tačnom datumu Isusovog rođenja ili da se skoncentrišemo na to da svim ljudima sa kojima dolazimo u dodir kažemo da je Isus došao i umro i da će ponovo doći? On je došao da spase sve nas, a zatim je otišao da pripremi mesto za sve one koji budu prihvativi Njegov poziv. Da li bi trebalo da budemo više zainteresovani da služimo jedni drugima iz ljubavi (Galatima 5,13), ili to nije bitno pošto znamo da neće svako biti spasen?

Hristos je prvi put došao kao beba. Bio je rođen u štali neugodnog mirisa. Kada je odrastao, izvesni »članovi crkve« su Mu se podsmevali. Ali, On je isto tako zaprepastio crkvene starešine svojim dubokim razumevanjem duhovnih stvari. Na kraju su Ga razapeli. Ali, hvala Bogu, On je ponovo ustao i ispunice obećanje o svom Drugom dolasku. On će iskupiti ljudе svih rasa i religioznih ubeđenja koji konačno prihvate Njegovo spasenje.

Neka bi sličnost Hristu i Njegov karakter bili očigledni svima s kojima dolazimo u dodir, naročito tokom ovog prazničnog vremena. Neka se to ne ogleda samo u davanju poklona prijateljima i porodici. Pokažimo nekom strancu, nekom manje srećnom od nas, udovicama i siročadi, ljubaznost u sedmicama, mesecima i godinama koje dolaze.

Nalazimo se skoro na samom kraju putovanja ovog sveta. Šta smo mi kao vernici crkve pozvani da činimo? Činimo dela Onoga koji nas je poslao dok je dan, jer dolazi noć kada нико неće moći raditi. Učinimo da se ostvari »radosna vest«, kakva je objavljena u Galatima poslanici, i privucimo sve ljudе Bogu svojim životom i svojim delima.

**Bio je rođen
u štali
neugodnog
mirisa.**

Karl Henri, Biloksi, Misisipi, SAD

U Galatima 5,13-26 Pavle nas poziva da živimo vođeni Duhom. U Galatima 6,1-10 on piše da živeti i hodati u Duhu podrazumeva odnos pun ljubavi prema drugim vernicima crkve.

Opraštanje i vraćanje zalutalih (Rimljanima 15,1.2; 2. Korinćanima 2,5-8)

Pavle nas podstiče da oprštamo, da tešimo i potvrđujemo svoju ljubav prema zalutalima i izjavljuje: »Dužni smo dakle mi jaki slabosti slabih nositi« (Rimljanima 15,1). U Galatima 6,1 on poziva »duhovne« (*pneumatikoi*) – jedine koji su u stanju da ispune zadatak – da ispravljaju (*katartizo*) one koji su pali. *Katartizo*, reč koja se koristi u Mateju 4,21 za krpljenje mreža, prenosi ideju o vraćanju u prethodno stanje ispravnog odnosa sa Bogom i Njegovom Crkvom.

Delo ispravljanja mora biti učinjeno »duhom krotosti« (Galatima 6,1). Krotost je isto tako navedena kao deo plodova Duha (Galatima 5,23). Duhovnom, koji ispravlja drugog, savetuje se da pokaže duh blagosti i poniznosti »čuvajući sebe da i ti ne budeš iskušan« (Galatima 6,1). Na drugom mestu Pavle upozorava: »Jer koji misli da stoji neka se čuva da ne padne« (1. Korinćanima 10,12). On zna da čak i oni koji su duhom vođeni nisu imuni na iskušenje i mogu pasti. Stoga oni treba blago i saosećajno da postupaju sa zalutalima. Ukoliko ostanemo svesni svoje sopstvene podložnosti iskušenju, bićemo blaži prema onima koji su pogrešili. Stalna svesnost o sopstvenom stanju pred Bogom stvara postojano raspoloženje za oprštanje drugima, što nas čini strpljivijima i spremnijima da pružimo podršku onima koji su doživeli moralni pad.

Prelazeći na oblik jednine *skopon*, što predstavlja »obzirnost« i »budnost«, Pavle prebacuje fokus sa zajednice u celini na pojedinačnog vernika. Dok je ispravljanje onih koji su pali zadatak svih koji su vođeni Duhom, odgovornost »držanja na oku« (*skopon*) pojedinca, što se odnosi na zapažanje slabosti i sklonosti, nije uloga grupe, već lična odgovornost svakog vernika. To je poziv na ponizno preispitivanje sopstvenih slabosti, što će nas podstaći da oprostimo i ponovo prihvativimo, umesto da osudimo i izbegavamo one koji su pali.

Podržati one koji su opterećeni (Jovan 13,34; Jakov 2,8)

Pavle nas podstiče: »Nosite bremena jedan drugoga« (Galatima 6,2). Reč koja se prevodi kao »bremena« potiče od grčke reči *baros* što znači »trpeti tlačenje«.¹ Neposredni kontekst ukazuje da ovi tereti poprimaju oblik proba,

¹ Gerhard Kittel, ed., *Theological Dictionary of the New Testament*, vol. 1, p. 553.

iskušenja i krivice koja proističe iz pada u greh. Međutim, oni isto tako mogu da se odnose na bilo koji opterećujući izazov sa kojim se vernik suočava.

U grešnom okruženju niko nije pošteđen životnih opterećenja. Dok u Galatima 6,1 Pavle savetuje jednu grupu pojedinaca – »duhovne« – da poprave drugu grupu – pale – ovde u 2. stihu svi vernici nalaze se u istom položaju i pozvani su da jedni drugima pruže podršku. To govori o uzajamnoj zavisnosti koja ne poznaje duhovno i društveno raslojavanje. Svi mi imamo teškoće koje nas opterećuju i treba da pružamo uzajamnu podršku, noseći terete jedni drugih. Pavle izjavljuje da čemo čineći tako »ispuniti zakon Hristov« (Galatima 6,2). Ovde on ponavlja tvrdnju iznetu u prethodnom poglavljtu da je ljubav prema drugima središte života vođenog Duhom: »Jer se sav zakon izvršuje u jednoj reči, to jest: ljubi bližnjega svojega kao sebe« (Galatima 5,14). Ovu dužnost, na koju se ukazuje kao »zakon carski« (Jakov 2,8), Pavle opisuje kao »zakon Hristov«, jer je Hristov zakon – zakon ljubavi. Hristos ne samo da je izjavio kako je ljubav prema Bogu i ljubav prema čovečanstvu srž zakona i proroka (Matej 22,37-40) već je dao i »novu zapovest« svojim učenicima: »Ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom« (Jovan 13,34). Kada volimo jedni druge na ovakav način, mi čemo praštati i podizati one koji su pali i nosićemo terete jedni drugih.

U grešnom okruženju niko nije pošteđen životnih opterećenja.

Voleti sve i služiti svima (Galatima 6,1-10)

Otišavši dalje od naloga kako da se odnosimo prema onima koji greše i opterećenim vernicima crkve, Pavle završava ovo poglavje podsećanjem da istrajemo u življenju ispunjenom ljubavlju i vođenom Duhom. Kao pripadnicima crkve, dužnost nam je da pokažemo ljubav čineći dobro svakome, posebno drugim vernicima. Ne treba pri tom da se umorimo, čak i ako trenutno ne vidimo nikakve pozitivne rezultate, jer će oni doći u određeno vreme u obliku večnog života. Jer »koji sije u duhu, od duha će požnjeti život večni« (Galatima 6,8).

ODGOVORITE

1. Kako možemo pomiriti poziv da nosimo terete jedni drugih sa izjavom da će svako nositi svoje sopstveno breme (Galatima 6,5)?
2. Da li je običaj isključivanja vernika iz članstva crkve u skladu sa učenjem 2. Korinćanima 2,5-8 i Galatima 6,1 o tome kako da se ophodimo prema onima koji su pali? Objasnite svoj odgovor.

Orlando Monkrite, Tenek, Nju Džersi, SAD

»Sredstva koja posedujemo možda nam neće izgledati dovoljna za posao; ali ako krenemo napred u veri, verujući u Božju silu koja je dovoljna, pred nama će se otvoriti obilni izvori. Ako je delo od Boga, On će sam obezbediti sredstva za njegovo izvršenje. On će nagraditi iskreno, jednostavno pouzdanje u Njega. I ono što je neznatno, ali se mudro i štedljivo koristi u službi

nebeskog Gospoda, povećaće se u toku samog čina davanja. U Hristovoj ruci mala količina hrane ostala je neistrošena sve dok se gladno mnoštvo nije nasitilo.«¹

»Sejač umnožava svoje seme razbacujući ga.«

»Darežljivost u duhovnom i telesnom životu objavljena je u pouci o sejanju semena. Gospod

kaže: 'Blago vama koji sejete pokraj svake vode!' (Isaija 32,20) 'Ovo pak velim: koji s tvrdom seje, s tvrdom će i požnjeti; a koji blagoslov seje, blagoslov će i požnjeti!' (2. Korinćanima 9,6). Sejati pokraj svake vode znači neprestano deliti Božje darove. To znači davati svaki put kada Božje delo ili potrebe čovečanstva zahtevaju našu pomoć. Zbog toga nećemo pasti u siromaštvo. 'Koji blagoslov seje, blagoslov će i požnjeti!' Sejač umnožava svoje seme razbacujući ga. Tako je i sa onima koji su verni u deljenju Božjih darova. Dajući drugima, umnožavaju svoje blagoslove. Bog im je obećao obilje da mogu nastaviti da daju. 'Dajite i daće vam se: meru dobru i nabijenu i stresenu i preopunu daće vam se u naručje vaše' (Luka 6,38).

Sejanje i sabiranje roda obuhvata mnogo više od toga. Dok delimo Božje zemaljske blagoslove, dokazi naše ljubavi i saosećanja bude u srcu primalaca zahvalnost i hvalu Bogu. Tlo srca priprema se tako za primanje semena duhovne istine. Onaj koji je sejaču dao seme učiniće da ono prokljija i doneše rod za večni život.«²

ODGOVORITE

1. Koliko daleko treba da idemo da bismo bili sigurni da sejemo »obilno«?
2. Kakve veze ima vera sa sejanjem semena u ljudskom kontekstu?
3. Zar ne bi bilo lakše da »sejanje semena« prepustimo Svetom Duhu i da ne budemo opterećeni što ljudi ne primaju naše opomene? Objasnite svoj odgovor.

Mark Henri, Filipsburg, Nju Džersi, SAD

1 Čežnja vekova, str. 371. orig.

2 Pouke velikog Učitelja, str. 85, 86.

»Bog je imao plan za konačno spasenje sveta – plan koji je osmišljen od početka stvaranja – i On nikad nije odstupio od njega.«¹ Mi smo svi po prirodi skloni grehu, ali svi možemo pobediti zahvaljujući Hristovoj žrtvenoj smrti na krstu za naše grehe.

Kada je Pavle osnovao galatijsku crkvu, on nije ostavio vernike bez nadzora, već ih je ohrabrio povremenim posetama, kao i pismima. Njegova misija bila je da odnese jevanđelje nejvrejskom stanovništvu Evrope i Azije. On nije zahtevao od neznabogača da postanu Jevreji, da se obrežu i slede određene rituale. Umesto toga, učio ih je da spasenje dolazi jedino verom u Hrista, pri čemu je vera neophodan element da bi neko od grešnika postao svet (Galatima 5,6). Pošto je u prvoj Crkvi došlo do prepirkki, ljudi toga doba koji su očekivali Hristov povratak možda su se pitali da li su to ispravno shvatili. Ali, Pavle nas podseća da je fokus uvek na tome da budemo novo stvorenje u Hristu (Galatima 6,13-15).

Bog prihvata sve koji Mu prilaze verom. Avram je primer vere na delu. On je napustio Ur i verom krenuo u zemlju o kojoj nije znao ništa. Tada mu je Bog rekao da pogleda na nebesa i prebroji zvezde, jer: »Tako će biti seme tvoje« (1. Mojsijeva 15,5) – nagoveštavajući da bi njegova žena i on mogli imati potomstvo uprkos činjenici da su imali 100, odnosno 90 godina. Međutim, »poverova Avram Bogu, a on mu primi to u pravdu« (1. Mojsijeva 15,6).

Da li je promena koju Bog može da napravi u životu čoveka važnija od onoga što očekujemo od ovog sveta? Da li bi, stoga, trebalo da tražimo od

Avram je primer vere na delu.

Boga da preobrazi naš um i srce? (Jezekilj 36,26.27;

2. Korinćanima 5,17.19) Mi treba da »učinimo religiju Isusa Hrista tako privlačnom da drugi budu privučeni da predaju svoj život Spasitelju. Božja Crkva danas treba da bude blagoslov svetu.«²

ODGOVORITE

1. Opišite ispravan odnos između obreda i ceremonija u vezi sa spasenjem.
2. U svetlosti Pavlovoj stava prema nevernicima u poređenju sa njegovim stavom prema Jevrejima, kakav bi naš stav trebalo da bude prema osobama koje traže hrišćansku zajednicu?

Beverli I. Henri, Mendevil, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

1 Keneth L. Boles, Galatians & Ephesians, str. 85.

2 The SDA Bible Commentary, tom 4, str. 1104.

Tekst u Galatima 2,20 predstavlja priličan paradoks. Kako možemo biti raspeti u Hristu, a ipak živi? Da li je Isusovo življenje u jednoj osobi isto što i nošenje Njegove haljine pravednosti? Ne nosimo svi odeću iste veličine, pa kako onda Isusova jakna odgovara svima? Srećom, ona nije univerzalne veličine koja svima odgovara. To se zapravo odnosi na nešto što svaka osoba mora doživeti lično. Kako, dakle, možemo pomoći drugima da lično upoznaju Boga i dožive Njegovo spasenje koje menja život?

Pripremite se. Predajte sve Hristu tako da možete imati stvaran odnos sa Njim kroz molitvu, proučavanje Biblije, duhovno razmišljanje i službu. Na taj način, izbrusite talente koje vam je On dao, marljivo radeći za Njega.

Upotrebite ono što vam je pri ruci. Mnogi žude za privatnošću, što nam otežava da delimo jevanđelje sa njima. Osim toga, ljudi su uglavnom sumnjičavi ako se literatura deli od vrata do vrata ili ako želite da svedočite nekome o Hristu. U nekim zemljama, ljudi čak mogu dospeti u zatvor zbog svedočenja.

**Šta god da činimo
kako bismo proširili
Božje carstvo, bilo to
nešto krupno ili sitno,
vredno je u Njegovim
očima.**

U mnogim takvim slučajevima, možemo koristiti tehničke sprave koje su nam bukvalno pri ruci (aj-pod, aj-ped, Fejsbuk, Tviter, itd.) da bismo govorili o svojoj veri.

Služite kao što je Hristos činio. Stvoreni smo da činimo dobra dela. Mi koji smo primili dar spasenja treba da budemo spremni da delimo radosnu vest sa drugima tako što ćemo volontirati u svojoj društvenoj sredini,

biti dobri susedi, biti nalik Hristu u svom svakodnevnom postupanju sa drugima. Šta god da činimo kako bismo proširili Božje carstvo, bilo to nešto krupno ili sitno, vredno je u Njegovim očima.

Opustite se i prepustite sve Bogu.¹ Mi treba da prihvatimo Hrista u Njegovom savršenstvu i celovitosti i dozvolimo Mu da preoblikuje naš život u jednu prelepnu poruku koja govori svetu: »Isus vam je dovoljan. Gledajte šta je učinio za mene!«

ODGOVORITE

1. Zašto je biti razapet u Hristu toliko važno za uspešan, realističan odnos sa Njim, koji menja život i spasava dušu?
2. Koje praktične korake možemo preduzeti kako bi do tog razapinjanja zaista došlo?

Ralna Simonds, Mendevil, Jamajka, Britanska zapadnoindijska ostrva

1 fraza: »Let go and let God«

Prava poslušnost Božjem zakonu moguća je jedino kada imamo lični odnos sa Njim. Da bi taj odnos imao smisla on mora biti utemeljen na veri. Verom možemo doći Bogu, prihvati Ga i verovati u Njega. Verom prihvatamo Njegovo postojanje, Njegovu stvaralačku silu koja je pozvala ovaj svet u postojanje i Njegovu otkupiteljsku moć da preobrazi naš život.

Površno čitanje teksta u Galatima 2,15.16 može nam dati ideju da držanje zakona nije važno. Međutim, kada neko kopa dublje, postaje jasno da Pavle uči da se spasenje ne postiže naporima da se strogo držimo zakona, niti je moguće poništiti greh pokušajem da učinimo mnoštvo dobrih dela. Jevreji u Pavlovo doba su dodavali svoje sopstvene zahteve (tradicije) zakonu i strogo ih primenjivali. Grešili su u tome što su naglašavali pravednost na osnovu dela umesto pravednosti na osnovu vere u Isusa. Spasenje je besplatno. To znači da nema ničega što možemo učiniti kako bismo dobili pravednost.

Živimo u svetu u kome skoro sve moramo da platimo. Dajemo poklone uglavnom ljudima koji nam nešto znače. Nosimo poklon na venčanje uglavnom da bismo uzvratili za to što smo bili pozvani na tu ceremoniju. Teško da ćemo dati poklon potpunom strancu ili nekome koga ne poznajemo dobro. Ako nam neko daje nešto što nismo zaradili ni tražili, pitamo se šta darodavac želi za uzvrat.

Da bismo bili spaseni, moramo prihvati Božju blagodat i verovati da je spasenje omogućeno posredstvom Isusovih zasluga. Naša dela ne ulaze u tu jednačinu. Ono što se računa je Isusova žrtva na krstu. Potpuna vera i poverenje u Boga znače da ćemo bezrezervno predati sve svoje planove Njemu i dopustiti Mu da ima potpunu kontrolu nad našim životom. Tada ćemo zaista razumeti da je pravednost bez vere nemoguća.

ODGOVORITE

Šta predstavlja neke od »verskih stvari« koje svakodnevno činimo?

Lilit Skarlet, Mendevil, Jamajka, Britanska zapadnoindijska ostrva

**Naša dela ne
ulaze u tu
jednačinu.**

ZAKLJUČAK

Pavlov oštar sukob sa galatijskim vernicima naveo ga je da piše energično, čak i ostrašeno, o slobodi koja može biti ponuđena jedino posredstvom Hristove pravednosti. Duboke podele izazvane lažnim učenjima jevrejskih učitelja mora da su uplašile mnoge od ovih vernika, a da ne govorimo o potencijalnim obraćenicima. Poslanica Galatima se završava izazovom da živimo vođeni Duhom, da dajemo kao što je Hristos davao i iz ljubavi svedočimo. Ove sedmice smo proučavali najsnažniji naglasak u Pavlovom pismu. A to je: Kada prihvativmo Hristovu pravednost, hodamo u novini života. Ostavljamo telesna dela, volimo druge i delimo sa njima radosnu vest o spasenju!

RAZMOTRITE

- Nađite fotografiju koja opisuje različitu grupu ljudi. Izaberite dvoje ljudi sa slike i razmislite kako biste podelili sa njima radosnu vest o spasenju.
- Vodite evidenciju o dve stvari: (1) svakom ljubaznom delu koje učinite ove sedmice i (2) svakom ljubaznom delu koje ste doživeli. Pored svakog dela, napišite u jednoj rečenici kako ste se osećali pre i nakon što se to dogodilo.
- Slušajte kako biblijski narator Stefan Džonson čita odlomak iz 10. poglavlja Lukinog jevanđelja u kome Isus šalje dvojicu po dvojicu svojih učenika da propovedaju izgubljenima. Možete to pronaći na web adresi: www.audio-bible.com.
- Napravite kratku dramsku predstavu bez reči zasnovanu na Pavlovom izazovu galatijskim vernicima koja se nalazi u Galatima 6,1.
- Pozovite svoje susede u svoj dom na ručak. Neka oni vide da živite u istini.
- Napišite u svom dnevniku kratko razmišljanje zasnovano na značenju teksta u Galatima 6,9 i kako to može promeniti vaš život.
- Prepoznajte pojave u prirodi koje se čudesno obnavljaju tokom promene godišnjih doba. Ako Bog veruje u novorođenje i obnovu, zbog čega mi ponekad nalazimo da je teško podići one koji su pali?

POVEŽITE

Matej 28,18-20; 1. Korinćanima 13,2; Efescima 5,9; Filibljanima 1,21.

U potrazi za boljim životom, str. 303 – 310.

Leroj E. Froom, *The Coming of the Comforter*, poglavlje 9.

Dvejn Ezmond, Hedžsvil, Zapadna Virdžinija, SAD

Pouka 14

od 24. do 30. decembra 2011.

Hvaliti se krstom

»A ja Božje sačuvaj da se čim drugim hvalim
osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista,
kojega radi razape se meni svet i ja svetu«
(Galatima 6,14).

Nekada davno u jednoj dalekoj zemlji živela su dva čoveka. Jedan od njih bio je bogat, razmetljiv i ponosan. Postigao je uspeh sopstvenim trudom, a lista njegovih dostignuća bila je dugačka kao i otmeni hodnik u njegovom veličanstvenom domu. Voleo je da govori o tim dostignućima svakome ko je bio spreman da sluša. Osim toga, ovaj čovek se izjašnjavao kao hrišćanin. Bio je siguran da se kreće autoputem pravo u nebo. Kako je mogao da bude tako siguran? Pa, on ne bi oklevao da vas obavesti da je kršten kad mu je

bilo osam godina, da je verno davao desetak proteklih 35 godina, prilagao velikodušne sume u crkvenu blagajnu, nosio Armani odelo u crkvi svake subote, jeo samo organsku vegan hranu, i držao Subotu, verno poštujući dugačku listu obreda i rituala.

Sa kojim od ovih

ljudi se uglavnom poistovećujete?

Do sada ste verovatno već izgubili interesovanje za ovog uobraženog čoveka, tako da će vam sada reći nešto o onom drugom. On je bio isto toliko ponizan koliko je onaj drugi bio gord. Bio je farmer koji je naporno radio i svima bio poznat kao ljubazan, velikodušan i uljudan. Za svako svoje dostignuće, i kad god bi bio pohvaljen, brzo bi odgovarao: »To je jedino Božja zasluga.« Kao i naš razmetljivi prijatelj, ovaj čovek se takođe predstavljao kao hrišćanin. Međutim, ako biste ga upitali zašto, njegov odgovor bi bio sasvim jednostavan. Oborio bi glavu i priznao: »Ja sam samo jadni grešnik koji ne zaslužuje ništa drugo osim najokrutnije smrti. A onda bi sa osmehom nastavio: »Ali, Bog je u svojoj nedokučivoj blagodati i milosti poslao svog Sina Isusa da plati kaznu za moje grehe da bih jednog dana mogao da budem s Njim u raju, i na tome sam mu večno zahvalan!«

Dakle, koji je od njih, po vašoj prepostavci, ispravnije živeo hrišćanskim životom po učenju Pisma? Čovek koji je živeo farisejskim životom spoljašnjeg savršenstva, ili čovek čiji je život podsećao na Pavlov u njegovoj jednostavnoj poslušnosti Isusovim učenjima o ljubavi, i koji je priznavao svoju sopstvenu grešnost i slavu svog raspetog Spasitelja? A što je još važnije, sa kojim od ovih ljudi se uglavnom poistovećujete?

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, razmislite o svojim stavovima prema sebi samom, svojim dostignućima i svom spasenju. Imajte na umu da u vama nema ničega što je vredno neprocenjivog dara koji je Hristos dao. Neka Bog učini da i vi dođete do slave samo u Hristu – i to raspetom.

Krisel Doson, Lae, Papua Nova Gvineja

Bog čini sve što je moguće kako bi nam ukazao na grešnost ponosa. Kada je Nevrod pokušao da podigne grad Vavilon prkoseći Božjem suverenitetu, Bog mu je pokazao da ne može biti uspešan u zaveri protiv Njega (1. Mojsijeva 11,4.9). Kada je Navuhodonosor postao tako nadmen da je počeo da obožava samog sebe, Bog ga je toliko ponizio da je išao četvoronoške i jeo travu (Danilo 4,28-33). Kada se knez Tirski hvalisao svojom navodnom samodovoljnošću, izjednačujući svoje srce sa »srcem Božjim«, Bog je objavio da će on i njegov grad biti zbrisani sa lica zemlje i da Tir nikad više neće biti obnovljen (Jezekilj 28,6-8; 26,4,14). Sam Pavle je pisao da je hvalisanje isključeno (Rimljanim 3,27). Zašto nam onda kaže da se hvalimo krstom?

Grčka reč koju je Pavle upotrebio za »hvaliti se« u Galatima 6,14 je *kauchaomai*, što može da se prevede i kao »slava«, »radost«, »veselje«. U Filibljanima 3,3, on koristi istu reč na ovaj način: »Jer mi smo obrezanje koji duhom Bogu služimo i hvalimo se Hristom Isusom, a ne uzdamo se u telo.«

Zaista, Biblija nas uči da ne slavimo sebe, a hvalisanje krstom je upravo suprotno od proslavljanja sebe. To je priznanje da je Hristos sve i da svi naši najbolji naporimaju isto toliko spasonosne sile kao i prljava krpa za sudove. To je radovanje saosećanju dovedenom do savršenstva na Golgoti. To je življenje po Duhu i napuštanje svoje grešne telesnosti (Kološanima 2,11). Dakle, pravo pitanje je – sa kim se vi hvalite? Da li vi slavite sebe i odričete se Hrista kao judaisti u Galatiji? Ili slavite Hrista i odričete se sebe? Ako se hvalimo sobom, ne možemo se hvaliti krstom.

Kada posmatramo krst, mi posmatramo Onoga koga je ljubav navela da se odrekne svog života da bismo mi mogli da živimo zauvek u toj ljubavi. Dok gledamo u Njegovo izranjavljeno lice, istog trenutka smo svesni da nema ničeg u nama što je vredno hvalisanja. To je trenutak kad ne ukazujemo poverenje telu već odajemo slavu Hristu Isusu. Tada se iskreno hvalimo krstom.

ODGOVORITE

1. Kao i Petar koji je hodao po vodi, mi često sklonimo pogled sa svog Spasitelja. U trenutku kad to učinimo, počinjemo da se ponosimo sobom. Kada se to dogodi, šta možemo preduzeti da bismo ponovo usredsredili svoje srce na Isusa?
2. Bog želi da budemo ponizni, ali isto tako i da budemo srečni zbog onog što smo u Njemu (Jovan 15,11). Opišite uravnoteženo shvatanje sebe koje Bog želi da imamo.

**Hvalisanje krstom je
upravo suprotno od
proslavljanja sebe.**

Krst još uvek govori (1. Korinćanima 2,2)

Pre nekoliko godina, evangelički časopis *Christianity+Renewal /Hrišćanstvo+Obnova/* izdat u Engleskoj, objavio je marketinšku kampanju koju je osmisila firma »Kameleon advertajzing« sa ciljem da se poveća shvatanje važnosti Crkve. Njihov predlog? Oborite krst. »Mi mislimo da ljudi ne vole da im se propoveda i nismo želeli tradicionalne slike kao što su prizori Isusa na krstu.«¹

Simbol krsta je zloupotrebljen, ali još uvek postoji dobar razlog da on bude istican. »I pored svih pogrešnih i obmanjujućih asocijacija koje ga okružuju, /krst/ još uvek govori – čak i bez znanja onog koji ga prikazuje – 'Kupljen sam patnjom i smrću Isusa i pripadam Bogu. Božanska »zavera« čiji sam ja deo nadvija se nad ljudskom istorijom u obliku krsta'«.²

Marketinški predlozi kao što je ovaj o kom smo govorili na početku veoma su daleko od onoga što je predstavljalo fokus Pavlovog života i misije: »Jer nisam mislio da znam što među vama osim Isusa Hrista, i toga raspeta« (1. Korinćanima 2,2). Krst je središte velike borbe, istorije našeg sveta, središte hrišćanstva i, trebalo bi da bude, središte našeg života.

Središnje mesto krsta (Galatima 6,11-18)

I drugi autori su pokušali da opišu središnje mesto krsta. »Krst je izvor beskrajnih čuda, centar želja, škola vrlina, kuća mudrosti, presto ljubavi, teatar radosti i mesto žalosti; on je koren sreće i kapija neba.«³ A evo nečeg od jednog adventističkog pisca: »Rešenje nisu hrišćani, ni crkve, ni saveti, ni veroispovesti. Rešenje, jedno i jedino je krst, stožer od koga zavisi ljudska sudbina, mesto na kome se stvarnost deli na dve večne opcije.«⁴ Svi ovi opisi se bore da prenesu misao o primarnoj važnosti ovog događaja i središnjem mestu koje on zauzima u hrišćanskoj veri i praksi.

Na kraju svog pisma Galaćanima, Pavle ponovo preuzima ovaj zadatak, trudeći se na svaki mogući način da utisne ovim prvim vernicima duboko bogatstvo Hristovog krsta. Njegove završne napomene počinju nečim što treba da privuče pažnju. On ne samo da piše velikim slovima, već ističe da to radi sa razlogom (videti Galatima 6,11). Možda je to u prvom veku bio ekvivalent onoga što u današnjoj »onlajn« komunikaciji predstavlja pisanje cele poruke velikim slovima (ALL CAPS – označava vikanje). To je vikanje u pisanoj formi kako bi se zadobila pažnja čitaoca i posebno istakla glavna

1 www.news.scotsman.com/uk.cfm?id=888382003.

2 Dallas Willard, *The Divine Conspiracy*, p. 334.

3 Thomas Traherne, *Centuries of Meditation*, p. 39.

4 Kliford Goldštajn, Znaš li da si stvoren za nešto više, str. 60 orig.

misao. U vreme kada su papirus, pergament, ili šta god da je bilo to na čemu je Pavle pisao, bili veoma skupi, on je želeo da im bude jasno da materijal za pisanje nije potrošio uzalud. Želeo je da oni obrate pažnju.¹

U stihovima 12 i 13 Pavle nastavlja time što obelodanjuje sumnjive motive onih koji su nagoveštavali da krst nije dovoljan za spasenje. U svojim spisima Pavle uvek upozorava na one koji podrivaju jednostavnost i pouzdanost jevanđelja i središnje mesto krsta. Možda je on, sećajući se svojih sopstvenih dana dok je bio farisej i progonitelj Isusovih sledbenika, prepoznao kako je lako činiti pogrešne stvari iz naizgled dobrih razloga i kako nam lako može biti odvučena pažnja od srži onoga što bi slediti Boga trebalo da znači. Stoga on izjavljuje: »BOŽE SAČUVAJ DA SE ČIM DRUGIM HVALIM OSIM KRSTOM GOSPODA NAŠEGA ISUSA HRISTA (Galatima 6,14). Upoređeno sa onim čime se hvalio u svom ranijem verskom iskustvu, i imajući na umu da je ova poslanica napisana možda samo nekoliko godina nakon njegovog dramatičnog obraćenja, ova izjava pokazuje duboku promenu koju je on sam doživeo: »...Kojega radi razape se meni svet i ja svetu.« (Galatima 6,14b). To je ista promena koju bi on želeo onima kojima piše: »Jer u Hristu Isusu niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego nova tvar« (Galatima 6,15).

Usredsređivanje na Hristov krst trebalo bi da nas pokrene, inspiriše, motiviše – ali pre svega – trebalo bi da nas promeni. Kada prihvatimo središnje mesto Isusove žrtve u istoriji našeg sveta i istoriji našeg života, postajemo novi ljudi, sa novom vizijom i novom misijom. To je ono čime Pavle zaključuje svoju poslanicu: »I koliko ih god po ovom pravilu žive, na njima biće mir i milost, i na Izrailju Božjem« (Galatima 6,16).

Usredsređenost na Hristov krst trebalo bi da nas promeni.

ODGOVORITE

1. Koji vam se od citata, biblijskih ili nekih drugih, iz ovog teksta najviše dopada? Zašto?
2. Kako biste mogli da opišete važnost krsta u svom životu u stilu nekog od citata korišćenih u ovom tekstu?
3. Kucanje celog teksta velikim slovima smatra se nepristojnim u »online« komunikaciji. Mislite li, prema tome, da je opravdano što Pavle »viče« na svoje čitaocе u ovim završnim stihovima? Zašto, ili zašto ne?
4. Na koji poseban način bi usredsređenost na Hristov krst mogla da nas promeni?

Nejan Braun, Melburn, Australija

1 Ovde treba istaći da neki komentari predlažu da je Pavle pisao velikim slovima zbog svog slabog vida ili zato što je svoje poslanice diktirao pisarima, tako da nije bio navikao na pisanje, pa je ovo bilo najbolje što je umeo.

»Viseći na krstu Hristos je bio jevangelje. Sada imamo poruku: 'Gle, jagnje Božije koje uze na se grehe sveta'. Zar vernici naše crkve neće držati pogled prikovan za raspetog i vaznetog Spasitelja, ka kome su usmerene njihove nade na večni život? Ovo je naša poruka, naš dokaz, naša doktrina, naša opomena nepokajanim, naše ohrabrenje ožalošćenima, nada za svakog ko veruje. Ako uspemo da probudimo interesovanje koje će navesti ljudi da zadrže svoj pogled na Hristu, možemo se skloniti i tražiti od njih samo da nastave da gledaju u Jagnje Božje. Tako oni primaju svoju pouku. 'Ko hoće za mnom da ide neka se odreče sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide'. Onaj čiji je pogled prikovan za Isusa napustiće sve. On će umreti sebičnosti. On će verovati u kompletну Božju Reč koja je tako slavno i čudesno uzdignuta u Hristu.

Kada grešnik vidi Hrista onakvim kakav On jeste, saosećajni Spasitelj, nada i ubeđenje obuzimaju dušu. Bespomoćna duša se bezrezervno predaje Isusu. Niko ne može nastaviti da sumnja pošto je video raspetog Isusa Hrista. Neverstvo nestaje...

Krst na Golgoti izaziva i konačno će pobediti svaku zemaljsku i paklenu silu. U krstu se sabiraju svi uticaji, i iz njega svi uticaji proizlaze. On je veliki

centar privlačnosti, jer je na njemu Hristos dao svoj život za ljudski rod. Ova žrtva je ponuđena sa ciljem da se čovek obnovi do svog prvočitnog savršenstva. Da, čak i više, ona je bila ponuđena da bi mu omogućila potpuni preobražaj karaktera koji će ga učiniti više nego pobednikom.

**»Krst na Golgoti...
konačno će pobediti
svaku zemaljsku i
paklenu silu..«**

Oni koji Hristovom snagom savladaju velikog neprijatelja Boga i čoveka, zauzeće položaje u nebeskim dvorovima iznad anđela koji nikada nisu pali. Hristos izjavljuje: 'I kad budem podignut od zemlje, sve će privući k sebi'. Ako krst ne pronađe neki uticaj koji mu ide u prilog, on će ga stvoriti. Iz generacije u generaciju, istina za ovo vreme otkriva se kao sadašnja istina. Hristos na krstu bio je sredstvo preko koga su se milost i istina srele, a pravednost i mir poljubili. To je sredstvo koje treba da pokrene svet.¹

Lesli Džejn Brever, Vašington D. C., SAD

1 Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1113.

Znači, učinili ste nešto veliko. Odlično! Stanite ispod reflektora i dozvolite da svi vide kako ste dobri. Dobili ste desetku na ispitu? Čestitamo! Ispričajte nam kako ste naporno učili. Dali ste velikodušan prilog u dobrovorne svrhe? Tako treba! Dozvolite da vam uručimo svoje komplimente zajedno sa buketom ruža. Proučavali ste svoju subotnoškolsku pouku svake sedmice u toku godine? Sjajno! Oduševite nas svojim širokim biblijskim znanjem i duhovnim uvidom.

Prijatno se osećamo kad smo pod sve-tlošću reflektora. Ali imam neke loše vesti za vas. To nije mesto na kom Bog želi da budete. Apostol Pavle, koji je imao mnogo više razloga za hvalisanje nego vi i ja, kazao je to ovako: »Krst našeg Gospoda Isusa Hrista je moj jedini razlog za hvalisanje« (Galatima 6,14, parafrazirano). Potrebno je da se usredsredimo na krst umesto na svoja dostignuća. Ali kako da to učinimo?

Dajte Bogu slavu u svakoj situaciji. Ako ste položili taj ispit, ili zaradili tu stipendiju, ili osvojili željeno mesto u prestižnoj muzičkoj školi, prihvativate čestitke i komplimente od drugih ponizno, podsećajući ih da je Bog taj koji vam je, na prvom mestu, dao te sposobnosti i prilike. Odgovori kao što su: »Tako sam zahvalan/zahvalna što me je Bog blagoslovio muzičkim talentom« ili »Predao/predala sam to Bogu i molio/molila Ga da otvorí i zatvorí prava vrata«, pokazuju drugima kome pripada prava zasluga za vaš uspeh. A svaki put kad nekog drugog podsetite da Bogu pripada slava za vaš uspeh, podsetiće istovremeno i sebe.

Provodite vreme u podnožju krsta. Lako je biti ponesen svojom sopstvenom važnošću i dostignućima. Pre nego što postanemo toga svesni, već smo izgubili pravu perspektivu. Razmišljajući redovno o žrtvi koju je Isus prineo u našu korist i bezgrešan život kojim je živeo pouzdan je put koji će nas spustiti tamo gde nam je mesto. Spoznaja da je Isus umro zbog naših greha je način da naša lična dostignuća izgledaju beznačajno.

Zato, hajde, iskoračite ispod svetlosti reflektora i pokažite ljudima čime zaista treba da se hvalimo – Hristom koji je razapet za vas i mene.

ODGOVORITE

1. Zašto Pavle tako otvoreno govori protiv hvalisanja? Koje su moguće kratkoročne i dugoročne implikacije hvalisanja našim sopstvenim uspehom?
2. Kako biste odgovorili na popularno mišljenje da je promovisanje sa-mog sebe u svakoj prilici jedini način da se napreduje u životu?

Karen Kolum, Brizbejn, Australija

Mnogi hrišćani naglašavaju kako treba da »funkcioniše« duhovni život. Ako ne idete na molitvene sastanke i službu subotom, ne odvajate desetak svake sedmice, ne učestvujete u društvenim aktivnostima crkve i ne želite da postanete pastor kad odrastete, ljudi počinju da se pitaju da li uopšte imate duhovni život. Nije loše uzeti veliko učešće u radu svoje crkve. Međutim, treba imati na umu da to nije nešto što nas spasava. To je ono na šta je Pavle upozoravao vernike u svojoj poslanici Galatima.

Pavle je posetio Galatiju tokom svog drugog misionarskog putovanja. Ali, nakon njegovog odlaska, neki drugi ljudi su tamošnje hrišćane naveli na stranputicu. Oni su se zalagali za »drugo jevanđelje« (Galatima 1,6-9) koje se usredsređivalo na spasenje poslušnošću Mojsijevim zakonima (legalizam). Pavlov problem sa ljudima koji su uneli »drugo jevanđelje« bio je četvorostruk: (1) pokušali su da prisile Galaćane da se obrežu; (2) bili su pokrenuti strahom; (3) oni sami nisu držali Mojsijevе zakone; i (4) njihov cilj je bio da se razmeću.¹

Biti hrišćanin ne znači slediti listu zakona i činiti nešto da bi se »osvojili poeni« kod Boga. Ne možemo se hvaliti da nas bilo šta što kažemo ili uradimo čini boljim hrišćanima od drugih. Dobra dela su u redu, ali poštovanje Mojsijevih zakona će vas zaokupiti pokušajima da nađete garderobu koja nije napravljena od mešovitih vlakana i sl. Međutim, to neće iskupiti naše grehe.

Biti hrišćanin ne znači... činiti nešto da bi se »osvojili poeni« kod Boga.

Isaija je pisao da bez obzira koliko se dobro osećamo zbog onoga što radimo, mi smo svi nečisti i naša dobra dela su kao »nečista haljina« (Isaija 64,6). Isus je naš jedini Spasitelj i Sveti Duh će nas voditi u životu ukoliko Mu

dopustimo. Pavle je pisao: »A ja Bože sačuvaj da se čim drugim hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista, kojega radi razape se meni svet i ja svetu« (Galatima 6,14). Isak Vots /Isaac Watts/ je, razmišljajući o tom stihu, napisao himnu »Kada gledam taj čudesni krst«. Krst otkriva Božju ljubav prema svima i daje nam pristup Njegovoј otkupljujućoj blagodati. Zaista! »Ljubav tako neverovatna, tako božanstvena, zahteva moju dušu, moj život, moje sve.«²

ODGOVORITE

1. Koje mesto imaju »dela« u hrišćanskoj veri i praksi?
2. Da je Pavle pisao nama, na šta bi se usredsredio?

Adel Neš, Kurabong, Australija

1 Scot McKnight, The NIV Application Commentary – Galatians, p. 299.

2 The Seventh-day Adventist Hymnal, no. 154.

PRONAĆI PRAVU PERSPEKTIVU U ISTRAŽIVANJE (*Galatima 6,14*) HRISTOVOM KRSTU

ZAKLJUČAK

Rimljani i Grci smatrali su krst simbolom sramote i neiskazanog užasa o kome se nije govorilo u pristojnom društvu. Čak i u današnjim hrišćanskim krugovima grubost krsta se zamenjuje uglađenim hrišćanstvom, čija je suština u nadi da ćemo imati uspešan život na Zemlji kao nagradu za to što smo izabrali Hrista. Ipak, pravo hrišćanstvo je potpuno drugačije od bilo koje druge religije. Bez obzira da li se radi o budizmu ili hinduizmu, islamu ili judaizmu, sve se svodi na pokušaje da se dostigne savršenstvo sopstvenim sposobnostima. Međutim, za pravog Hristovog obraćenika nema nikakve slave u ljudskom uspehu, jer kad pogledamo Hrista na Golgoti, svaka sigurnost koju pripisujemo svojim dostignućima otpada. Kao i Pavle, mi uviđamo da se možemo ponositi jedino krstom. Zašto? Zato što gledanjem na krst shvatamo da je naš greh naterao Boga blagodati i ljubavi da se upusti u jedan krajnje sramotan čin kako bi nas spasao. Krst nam pomaže da razumemo kako su velike naše potrebe i kako malo toga svet zaista ima da nam ponudi. U senci Isusovog krsta, mi smo obuhvaćeni Njegovom ljubavlju koja nas neprekidno menja. To je pogled na koji treba uvek da se vraćamo da ne bismo izgubili pravu perspektivu.

RAZMOTRITE

- Čitajte reči pesme »Na Golgoti krst« (br. 173 u pesmarici). Pevušite tu melodiju u sebi i dopustite da njene reči ispunjavaju vaš um tokom ove sedmice. Koji stih vam najviše govori?
- Zapišite u svoj dnevnik osećanja koja imate prema sebi i svom spasenju. Dok budete nabrajali svoja postignuća, razmislite da li vam ona daju sigurnost i pouzdanje u pogledu vašeg položaja pred Bogom i vašeg spasenja.
- Razgovarajte sa prijateljima i članovima porodice i pitajte ih šta im prvo padne na pamet kad pomisle na krst. Zapišite njihove odgovore i potražite zajedničke teme koje se pojavljuju tokom ovog razgovora. Pitajte ih kako je Isusov krst promenio njihov život. Zamolite ih da podele sa vama kako njihova omiljena pesma o krstu deluje na njih. Uporedite njihove odgovore sa svojim sopstvenim iskustvima u vezi sa Hristovim krstom.
- Napravite spisak stvari koje ljudi mogu upotrebiti da bi dokazali da su dostojni da budu prihvaćeni pred Bogom, i svoju spremnost da se sretnu sa Njim. Koja lična dostignuća hrišćani koriste da bi zamenili značaj krsta u svom životu? Razmislite kako se ta perspektiva menja od našeg prvog iskustva u našem spasenju.
- Nacrtajte sliku koja opisuje Pavlovo svedočenje u Galatima 6,14. Stavite sebe na njegovo mesto, prikazujući kako vidite sebe u svetlosti krsta.

POVEŽITE

Ty Gibson, *Shades of Grace, Exploring the Depths of God's Healing Love*, chap. 8, »From Whom We Avert Our Eyes«.

Džin A. Kelner, Fulton, Merilend, SAD

OKTOBAR

UZDIGNIMO HRISTA KAO POGLAVARA CRKVE

1. S Kološanima 1,18

2. N Matej 5,14

3. P Jovan 16,33

4. U 1.Petrova 4,16

5. S Isaija 60,1.2

6. Č Isaija 58,8

7. P Isaija 55,6

8. S 1.Jovanova 1,7

Poglavar crkve

Poglavar crkve

Nebo želi saradnju

Njegovi saradnici

Hristos proslavljen u svom narodu

Carsko ime

Neka crkva ustane i neka svetli

Nebo želi saradnju

Crkva će se dodavati crkvi

Najveći cilj

Ljubav – pravi put

Jedinstvo u Crkvi

Neporočnost

Ljubav – pravi put

Stalna molitva i proučavanje Biblije

Istina će pobediti

Odlučna reforma

Obred krštenja

Priznati Božje vlasništvo

16. N Jevrejima 10,25

17. P Psalam 119, 72

18. U 1.Petrova 3,3.4

19. S Jovan 5,46

20. Č Jovan 1,36

21. P Galatima 5,1

22. S Jakov 3,17

Blagoslovi Subotnog bogosluženja

Priznati Božje vlasništvo

Lepota koja ostaje

Koren i rod

Predstaviti nešto bolje

Čekati veliko okupljanje

Vest trećeg anđela

Božji izabrani narod

23. N Matej 24,12.13

24. P Luka 4,18

25. U 2. Korinćanima 9,6

26. S Kološanima 3,12.13

27. Č 5.Mojsijeva 5,4

28. P Otkrivenje 15,3

29. S 2.Timotiju 2,19

Zbijte svoje redove

Svaka crkva je škola

Velika reforma

Božji izabrani narod

Svedok u crkvi

Crkva će pobediti

Videlo istine

Hristova večna budućnost

30. N 2.Timotiju 1,12

31. P Otkrivenje 2,1.2

Snaga koja potiče od Boga

Hristova večna budućnost

NOVEMBAR

UZDIGNIMO HRISTA KAO SVOG ZASTUPNIKA I NEPOGREŠIVOG SUDIJA

Posrednik

1. U	1.Jovanova 2,1	Isus je naš zastupnik
2. S	Jevrejima 7,25	U nebeskim dvorovima
3. Č	Jevrejima 4,14	Posrednik
4. P	Matej 28,18	Sadašnje Hristovo posredničko delo
5. S	1.Dnevnika 28,9	Naš nepogrešni sudija

Vera u pomirenje

6. N	Dela 4,12	Veliko pomirenje
7. P	Propovednik 12,14	Knjige izveštaja na nebu
8. U	Otkrivenje 3,5	Knjiga života
9. S	Danilo 7,10	»Sud sede i knjige se otvoriše«
10. Č	Efescima 2,19	Upisani u nebeske knjige
11. P	Jevrejima 8,1,2	Svetilište na nebu
12. S	3.Mojsijeva 23,28	Na veliki dan pomirenja

Čvrsto se drži Isusa

13. N	Jevrejima 6,19	Vera u pomirenje
14. P	Jovan 14,27	Pomirenje – temelj našeg mira
15. U	Osija 6,3	Čvrsto se drži Isusa
16. S	Matej 7,1,2	Ne sudite
17. Č	Matej 7,3	Pravo merilo karaktera
18. P	Psalam 119,11	Istina kao temelj karaktera
19. S	Matej 23,37	Hristos je govorio kao sudija

Venac života

20. N	Rimljanima 14,10	Svi moraju doći na sud
21. P	1.Samuilova 1,27.28	Verne majke
22. U	Isus Navin 24,15	Izabereti Hrista
23. S	Psalam 24,3,4	Biti Hrišćanin znači biti sličan Hristu
24. Č	Rimljanima 2,12.13	Merilo Karaktera
25. P	2.Timotiju 4,8	Venac života
26. S	Psalam 35,24	Kada Hristos bude došao doneće i nagradu

Zapisani u knjizi života

27. N	Jevrejima 9,12	Naš milostivi i verni poglavatar sveštenički
28. P	Luka 16,10	Na dan suda
29. U	Danilo 12,1	Zapisani u knjizi života
30. S	Jovan 5,26.27	Sav sud dade sinu

DECEMBAR

UZDIGNIMO VLADARA KOJI DOLAZI

Ustani da radiš

1. Č	Luka 21,28	Car dolazi
2. P	Juda 14,15	Enoh i Hristov drugi dolazak
3. S	Luka 21,36	Ustani da radiš

Čvrsti sve do kraja

4. N	Marko 16,15	Celome svetu
5. P	Rimljanima 5,6	Sposobni za nešto bolje
6. U	Efescima 5,14-16	Pazite na vreme
7. S	2.Petrova 3,14	Čvrsti sve do kraja
8. Č	Isajia 59,14	Poslednja kriza
9. P	Matej 5,16	Pozvani da budemo svedoci
10. S	Jovan 15,16	Spasavajte izgubljene

Priprema za Hristov dolazak

11. N	Filibljanima 2,15	Korenite promene moraju se dogoditi
12. P	1.Petrova 1,6,7	Ništa ne sme da nas razdvoji od Boga
13. U	Rimljanima 11,33	Onda ćemo znati
14. S	Luka 18,7,8	Gospod će doći brže nego što mnogi očekuju
15. Č	Luka 1,15	Pouka o umerenosti
16. P	Joilo 1,15	Na ivici neshvatljive krize
17. S	Matej 24,37	Priprema za Hristov dolazak

Čekati i stražiti

18. N	Psalam 29,2	Proslavljanje Boga – naša velika prednost
19. P	1.Petrova 4,7	Blagodat preobražava
20. U	Marko 13,33	Stražite i molite se Bogu
21. S	Rimljanima 6,11	Vera nas ujedinjava s Bogom
22. Č	Danilo 10,12.13	Nevidljiva borba
23. P	Juda 20,21	Pouke od prepotopnih ljudi
24. S	Jevrejima 10,35	Čekati i stražiti

Odeća Hristove pravde

25. N	Jevrejima 9,28	Prvi i drugi dolazak
26. P	Zaharija 2,8	Bog ne zaboravlja svoju decu
27. U	1.Jovanova 5,4	Spremni za vaznesenje
28. S	1.Jovanova 3,2,3	Završni dodir besmrtnosti
29. Č	Otkrivenje 19,8	Odeća Hristove pravde
30. P	Efescima 1,9.10	Učiti za večnost
31. S	Isajia 25,9	Sa Hristom u Njegovoj slavi

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Oktobar		Novembar		Decembar	
1. Amos	1-3	1. Luka	7-8	1. 1. Korinćanima	10-12
2. "	4-6	2. "	9-11	2. "	13-16
3. "	7-9	3. "	12-14	3. 2. Korinćanima	1-5
4. Avdija i Jona	1-4	4. "	15-17	4. "	6-9
5. Mihej 1-4		5. "	18-20	5. "	10-13
6. "	5-7	6. "	21-22	6. Galatima	1-3
7. Naum	1-3	7. "	23-24	7. "	4-6
8. Avakum	1-3	8. Jovan	1-3	8. Efescima	1-6
9. Sofonija	1-3	9. "	4-6	9. Filibljanima	1-4
10. Agej	1-2	10. "	7-9	10. Kološanima	1-4
11. Zaharija	1-3	11. "	10-12	11. 1. Solunjanima	1-5
12. "	4-6	12. "	13-15	12. 2. Solunjanima	1-3
13. "	7-10	13. "	16-18	13. 1. Timotiju	1-6
14. "	11-14	14. "	19-21	14. 2. Timotiju	1-4
15. Malahija	1-4	15. Dela	1-3	15. Titu i Filimonu	
		16. "	4-6	16. Jevrejima	1-5
16. Matej	1-5	17. "	7-9	17. "	6-9
17. "	6-8	18. "	10-12		
18. "	9-11	19. "	13-15	18. "	10-13
19. "	12-13			19. Jakov	1-5
20. "	14-15	20. "	16-18	20. 1. Petrova	1-5
21. "	16-17	21. "	19-23	21. 2. Petrova	1-3
22. "	18-20	22. "	24-26	22. 1. Jovanova	1-3
		23. "	27-28	23. "	4-5
23. "	21-25	24. Rimljanima	1-3	24. 2. i 3. Jovanova	
24. "	26-28	25. "	4-6		
25. Marko	1-3	26. "	7-9	25. Judina poslanica	
26. "	4-6			26. Otkrivenje	1-4
27. "	7-9	27. "	10-12	27. "	5-9
28. "	10-13	28. "	13-16	28. "	10-13
29. "	14-16	29. 1. Korinćanima	1-5	29. "	14-16
		30. "	6-9	30. "	17-19
30. Luka	1-3			31. "	20-22
31. "	4-6				

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Oktobar	Novembar	Decembar
1. Psalam 78,43-56.	1. Psalam 104,1-18.	1. Psalam 121.
2. Psalam 78,57-72.	2. Psalam 104,19-35.	2. Psalam 122.
3. Psalam 79.	3. Psalam 105,1-15.	3. Psalam 123.
4. Psalam 80.	4. Psalam 105,16-31.	4. Psalam 124.
5. Psalam 81.	5. Psalam 105,32-45.	5. Psalam 125.
6. Psalam 82.	6. Psalam 106,1-16.	6. Psalam 126.
7. Psalam 83.	7. Psalam 106,17-32.	7. Psalam 127.
8. Psalam 84.	8. Psalam 106,33-48.	8. Psalam 128.
9. Psalam 85.	9. Psalam 107,1-21,	9. Psalam 129.
10. Psalam 86.	10. Psalam 107,22-43.	10. Psalam 130.
11. Psalam 87.	11. Psalam 108.	11. Psalam 131.
12. Psalam 88	12. Psalam 109,1-16.	12. Psalam 132.
13. Psalam 89,1-13.	13. Psalam 109,17-31.	13. Psalam 133.
14. Psalam 89,14-26.	14. Psalam 110.	14. Psalam 134.
15. Psalam 89,27-39.	15. Psalam 111.	15. Psalam 135.
16. Psalam 89,40-52.	16. Psalam 112.	16. Psalam 136,1-13.
17. Psalam 90.	17. Psalam 113.	17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 91.	18. Psalam 114.	18. Psalam 137.
19. Psalam 92.	19. Psalam 115.	19. Psalam 138.
20. Psalam 93.	20. Psalam 116.	20. Psalam 139.
21. Psalam 94.	21. Psalam 117.	21. Psalam 140.
22. Psalam 95.	22. Psalam 118,1-14.	22. Psalam 141.
23. Psalam 96.	23. Psalam 118,15-29.	23. Psalam 142.
24. Psalam 97.	24. Psalam 119,1-34.	24. Psalam 143.
25. Psalam 98.	25. Psalam 119,35-63.	25. Psalam 144.
26. Psalam 99.	26. Psalam 119,64-90.	26. Psalam 145.
27. Psalam 100.	27. Psalam 119,91-117.	27. Psalam 146.
28. Psalam 101.	28. Psalam 119,118-143.	28. Psalam 147.
29. Psalam 102,1-14.	29. Psalam 119,144-176.	29. Psalam 148.
30. Psalam 102,15-28.	30. Psalam 120.	30. Psalam 149.
31. Psalam 103.		31. Psalam 150.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogosluženja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U OKTOBRU 2011. GODINE

MESTO				
	7.	14.	21.	28.
Kladovo, Negotin	18,01	17,48	17,37	17,26
Bor, Zaječar, Pirot , Strumica	18,03	17,50	17,39	17,28
Vršac , Paraćin, Niš , Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Đevđelija , Jagodina	18,05	17,52	17,41	17,30
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac , Kumanovo , Veles	18,07	17,54	17,43	17,32
Senta, Bečeј, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	18,09	17,56	17,45	17,34
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica, Prizren, Ohrid	18,11	17,58	17,47	17,36
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	18,13	18,00	17,49	17,38
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Lozница, Pljevlja, Kolašin	18,15	18,02	17,51	17,40
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	18,17	18,04	17,53	17,42
Podr. Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa, Doboј, Sarajevo , Bileća, Zelenika	18,19	18,06	17,55	17,44
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bos. Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	18,21	18,08	17,57	17,46
Murska Sobota, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	18,23	18,10	17,59	17,48
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	18,25	18,12	18,01	17,50
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	18,27	18,14	18,03	17,52
Mežica, Gospic , Šibenik, Vis	18,29	18,16	18,05	17,54
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na moru	18,31	18,18	18,07	17,56
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	18,33	18,20	18,09	17,58
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,35	18,22	18,11	18,00

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U NOVEMBRU 2011. GODINE

MESTO				
	4.	11.	18.	25.
Kladovo, Negotin	16,16	16,08	16,01	15,56
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16,18	16,10	16,03	15,58
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16,20	16,12	16,05	16,00
Subotica, Senta, Bećej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,22	16,14	16,07	16,02
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đeđvelija	16,24	16,16	16,09	16,04
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,26	16,18	16,11	16,06
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16,28	16,20	16,13	16,08
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16,30	16,22	16,15	16,10
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Dobojski, Pljevlja, Kolašin	16,32	16,24	16,17	16,12
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16,34	16,26	16,19	16,14
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	16,36	16,28	16,21	16,16
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	16,38	16,30	16,23	16,18
Dravograd, Mežica, Rogaska Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	16,40	16,32	16,25	16,20
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,42	16,34	16,27	16,22
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospic , Šibenik, Biograd na moru	16,44	16,36	16,29	16,24
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	16,46	16,38	16,31	16,26
Koper, Lošinj	16,48	16,40	16,33	16,28
Rovinj, Pula	16,50	16,42	16,35	16,30

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U DECEMBRU 2011. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30.
Kladovo, Negotin	15,53	15,52	15,53	15,54	15,58
Srpska Crnja, Vršac , Bor, Zaječar	15,55	15,54	15,55	15,56	16,00
Senta, Kikinda , Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Pirot	15,57	15,56	15,57	15,58	16,02
Subotica , Bačka Topola, Bećej, Pančevo, Beograd , Smederevo , Smed. Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	15,59	15,58	15,59	16,00	16,04
Sombor , Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,01	16,00	16,01	16,02	16,06
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,03	16,02	16,03	16,04	16,08
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Lozница, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,05	16,04	16,05	16,06	16,10
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Prilep	16,07	16,06	16,07	16,08	16,12
Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slav. Požega, Slav. Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Berane, Bitolj	16,09	16,08	16,09	16,10	16,14
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, Ohrid	16,11	16,10	16,11	16,12	16,16
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka , Podgorica	16,13	16,12	16,13	16,14	16,18
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	16,15	16,14	16,15	16,16	16,20
Slovenj Gradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	16,17	16,16	16,17	16,18	16,22
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	16,19	16,18	16,19	16,20	16,24
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brać, Hvar, Korčula	16,21	16,20	16,21	16,22	16,26
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Vis	16,23	16,22	16,23	16,24	16,28
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	16,25	16,24	16,25	16,26	16,30

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računjanju vremena.